உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

உபநிடதம்.

கருணுகரசுவாமிகளால்
இயற்றப்பட்டு
திருத்துருத்தி இந்திரபீடம்
கரபாத்திரசுவாமிகள்
ஆதீனத்துக்குரிய
ஈசூர் - சச்சிதானந்தசுவாமிகளால்
இயற்றப்பட்ட
விருத்தியுரையுடன்

அத்துவிதசபைக்காக
ஷை சபையின்காரியதரிசி
ப. முத்துகிருஷ்ண ரெட்டியாரால்

சை. இரத்தினசெட்டியார் அவர்களது
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாஃலயில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1889

இதன்விஃல அண -ரு.

உ

சாத்துகவிகள்

சென்னைச்சருவகலாசாலைத்தமிழ்த்தலைமைப்
புலமைநடாத்திய
இயற்றமிழாசிரியர்
கோமளபுரம். **இராசகோபாலபிள்**ளையவர்கள்
செய்த
(எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

திராவிடச்செஞ்சொ லுபநிடச் செய்யுட்டெரிப்பரும்
பொருடெரித் துரைத்தான்
அராவிடத் தன்மைத்தா மெனுமலமற் றுயிருணர்ந்
தருணெறிப்படரப்
பராவிடப் புவியோர் பல்குசீர் பகரப்பருணிதன்
சச்சிதாநந்தன்
சராவிடர்மூப்பு மின்றியெஞ்ஞான்றுந் தழைகென
வாழி சாற்றுதுமே.

ஷை பிள்ளையவர்கள்
மாணுக்கரும் இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியருமாகிய
தி, சண்முகபிள்ளை பாடிய
(அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.)

பகுதியேனவை கடந்ததென்றருமறைபகருமப்பெருவாழ்வை,
விகுதியீற்றவாக் களைந்துணர்த் திடுகிற்குமுபநிடம்வியன்ஞாலந்,
தகுதியானுணர்கிற்குமாறியைந் தொருவிரி வுரைதகச்செய்தான்,
புகுதியேபடிவென்றிவணிலகு சச்சிதானந்தப் புலவோனே.

இந்நூலுரையாசிரியர் மாணுக்கரிலொருவர்
அ. முனுசுவாமிநாயகர் இயற்றிய
வெண்பா.

உபநிடதமென்னு முயர்பெரிய நூற்கிங்
குபநிடத மேயுருவாயோங்கி - யுபமகற்றி
நின்றசச்சிதானந்த நின்மலனெங்கோனெவர்க்கும்
துன்றுமுரை தீட்டினன் றேய்ந்து.

இந்நூலுரையாசிரியர் மாணுக்கரிலொருவர்
பவழை. **தங்கவேலையர்** இயற்றிய
(எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

கலையேறிக் கருத்தேறிக் கலக மில்லாக்
காட்சியதா யொளிர்தருமெய்ச் சுவானு பூதி
நிலையேறி யருள்வடிவந் தாங்கிப் போந்து
நின்ற சச்சி தாநந்த னெங்கோன் வேதத்
தலையேறித் தயங்குமுப நிடத நூற்குத்
தகவுரைநன் கெடுத்துவிரித் துரைத்திட்டானுல்
அலையேறிச் சுழறுரும்பின் வருந்தா நின்ற
வகிலமெலா முய்ந்திடுவா னமைதி பெற்றே.

இந்நூலுரையாசிரியர் மாணுக்கரிலொருவர்
செ. ஆறுமுகமுதலியார் இயற்றிய
(அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

இன்பநிலை யிஃதெனநின் றெடுத்தியம்பு
முபநிடத நூற்கிந் நாளவ்
வின்பநிலை தன்னிலையாக் கண்டருள்கொண்
டின்னுரையொன் றியற்றி ஞனல்
வன்புநிலை மாறுதே வாழ்வேனத்
தாழ்வேன மதித்தாட் கொண்ட
வன்புநிலை யுளத்தகலாச் சச்சிதா
நந்த்குரு வள்ள லம்மா.

இந்நூலுரையாசிரியர் அடியார்களிலொருவர்
சேலம், **திரு. கோமளேஸ்வர முதலியார்** இயற்றிய
(நேரிசை ஆசிரியப்பா.)

சீர்மலி செகமதிற் சேர்தரு முயிர்கள்
கார்மலி மயக்கக் காடழிந் துய்யப்
பெருகு மன்பாற் பிறங்குங் கருணு
கரமுனி யருளிற் கழறினன் றமிழி
லுபநிடதமென்னு முயர்பொரு ணூலதற்
கிபமெனுஞ் சமய வீட்டங் களிரிய
மடங்க லெனப்பொலி மாண்பமைந் தொளிர்வோன்
தடங்கட லெனத்திகழ் தமிழ்க்கரை கண்டோன்
பிறைசைப் பெம்மான் பிறங்கரு ணசலன்
ஈறைமலர்க் கழலிணை நண்ணியுயர்ந்தோன்

மாதூ ரெம்முண் மயக்கறுத் தருள
வீசூர்ப் பதியி னெழுந்தரு ளெங்குரு
சச்சிதாநந்த தயாநிதி
உச்சித விருத்தி யுரைத்தருளினனே.

சாரதாவைத்தியநிலயம்பண்டிதர்
தஞ்சை
சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய
(அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.)

இபநிடத முதன்மஜலயிற் றவமியற்று
தில்லறத்தி னியற்றிவாழுஞ்
சுபநிடதம் பிகைபாக னருளுறு
சச்சிதாநந்தத் தூயோன் றுன்பந்
தபநிடத நளபாகத் துறுசுவையிற்
றமிழ்ச் சுவைத்தாஞ் சாரவன்பா
லுபநிடதந் தனக்கிஜணயி லுரையளித்தான்
கரையளித்தா னுவப்ப மாதோ.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

உபநிடதம்.

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகவணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.)

1. மெய்யுடைய அடியார்மேல் விருப்புடையான்
கருப்பூர விளக்குப் போல் என்
பொய்யுடைய அருள் போதப் பொருளுடையான்
அருளுடையான் பொறி யைந்தாலும்
மையுடைய மனத்தாலும் மயக்குடையான்
மதங்களைத் தாமதங்களாக்குங்
கையுடைய முகமுடையான் அகமுடையான்
தனை கருத்தில் இருத்தல் செய்வாம்.

(இதன்பொருள்.) மெய்யுடையவடியார்மேல் விருப்புடையான் கருப்பூர விளக்குப்போலென், பொய்யுடையவருள் போதப்பொருளுடையா னருளுடையான். எ-து, மெய்யெனப்படுவதுயாதோ அதனையேயியல்பாகவுடைய அடியார்கள் மேல் மாறுதவிருப்பமுடையவன்; கர்ப்பூர தீபம்போல எனது பொய்யாகிய பிராந்தியனைத்து மொருங்கேநசிக்க அநுக்கிரகிக்கத்தக்க மெய்ஞ்ஞானப்பொருளுடையவன்; யாவர் பாலுங் கருணையுடையவன் - பொறியைந்தாலுமையுடைய மனத்தாலு மயக்குடை யார் மதங்களைத்தா மதங்களாக்குங், கையுடைய முகமுடையா னகமுடையான் றனைக்கருத்தி லிருத்தல்செய்வாம். எ-து. அந்தர்முகநோக்கிழந்த ஐம்பொறிகளாலும் மனத்தினலும் அல்லவற்றை ஆமெனக்கொள்ளும் மயக்கமுடையோராகிய மதத்த ரெனப்படுபவர்கள் யாவர்களோ அவர்களது கொள்கைகளனைத்தையும் அஞ்சாது நாச ப்படுத்துந்துதிக்கை முகமுடையவன்; அவரவரதுள்ளங்களைத் தன் பாலுடையவன் யாவனே அவனைவிடாதெமதகத்தில் வைக்குதும். எ-று. ஏனையவிளக்கென்னுதது; மருளைக்கரைக்கத்தக்கது ஞானதீபமாதலினென்க. புறக்கரணம் அகக்கரணம்போல் வதின் மையுடைய வெனலைப்பொறிக்குங்கொண்டாம். மதத்தரது கொள்கைகளை அதங்களாக்கல்; பூர்வபட்சமாதற்கியைந்த சித்தாந்தங்களெனக்காட்டலை. கையுடைய முகமுடையானென்றது; இந்நூலாசிரியர் சைவராதலினுனும் வழிபடு கடவுளாகிய உபாசனமூர்த்தமாதலினுனு மென்க. அவரவருபாசன மூர்த்தத்தாலன்றி அவரவர் கற்பனைகளறுவாதலின் கருத்திலிருத்தல் செய்வாமென்றார். வாளாமதங்களென்னுது மயக்குடையாரென அடைமொழிகொடுத்தது; ஞானகதப் பிரத்தியட்சமின்மைபற்றி. விருப்புடையான் போதப்பொருளுடையான் அருளுடையான் கையுடைய முகமுடை

யான் அகமுடையானெனல்; ஒருபொருளைக் குறித்தென்க. நூல் உரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும், காரணமும், ஆக்கியோன்பெயரும், அளவும், பயனும்பட உரைக்கற்பா ற்று. அற்றேல், இந்நூலென்ன பெயர்த்தோவெனின்; ஆரியத்திலிட்டவாறு உபநிடத மென்னும் பெயர்த்து. யாதுகாரணத்தாற் போந்ததெனின்; தானெனல் அயலாகாதிரு த்தற்கு. இதனை ஆக்கியோன் யாவனெனின்; ஆரியமென்னும் பாரிரும்பவ்வத்தை உண்டு தமிழ்ப்படுத்திய போதக்கண்ணகலாக் கருணாகரனென்னும் ஆசிரியனால் செய்யப்பட்டது. இந்நூலெவ்வளவைத்தோவெனின், ஆரியத்தில் தொகுக்கப்பட்ட வாறு முப்பத்திரண்டளவினது. இதனாற் பயன் யாதோவெனின்; துக்கநிவிர்த்தி, தடையற்ற ஆனந்தம், இம்மையிற்றானே தப்பாதுறுதலேபயனெனப்பட்டது. இத்தலை ச்செய்யுள் எந்நுதலிற்றோவெனின்; தற் சிறப்புப்பாயிரமுணர்த்துதனுதலிற்று, என்னை "தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு மெய்த உரைப்பது தற் சிறப்பாகும்." என்றார் அறிஞர். கருப்பூரவிளக்குப்போலென் பொய்யுடையவருள் போதப் பொருளுடையா னென்பது பாசனாமூர்த்த மாதலின் இந்நயமெமக்கு முறுமென்பது கருதி வணங்கிய தென்க. (1)

குருவணக்கம்.

(இதுவுமது.)

2. நான் இவன் தான் அவன் என்றே நவன்றறியாதே
யுழன்ற நாயினேற்கு
தான மரு நிலையிது வேதாந்த வுபசாந்தமிது
தானே தானா
மோன மொழி யிதுவென நான் மறையின்
உபநிடத மொழி முடிவு காட்டு
ஞானகுரு தேசிகனை நாவகத்தும்
பாவகத்து நவிற்று வாமே.

(இதன்பொருள்.) நானிவன்றா னவனென்றே நவின்றறியா தேயுழன்ற நாயினே ற்கு. எ-து. நான்தான் - இவன் தான் - அவன்தான் - என்று விடாது சொல்லிக்கொண்டு மொழிதோறும் விடாதுநின்றுள்ள தானென்னுஞ் சொற்பொருளைச் சற்றுங் கவனி யாமலே பிறவிதோறு முழன்று திரியும் நாய்போல் பவனாகிய அடியேனுக்கு - தானமரு நிலையிதுவே தாந்தவுப் சாந்தமிது தானே தானா மோனமொழி யிதுவென. எ-து. தானென்னுஞ்சொற்பொருள் அமைந்த நிலையிதுவெனவும் வேதாந்தத்திற் கூறிய உபசாந்தநிலை இஃதெனவுந் தானயலாகாது தானே தானாகவிளங்கும் மோன மொழி இஃதென வும் விளங்குமாறு - நான்மறையி னுபநிடதமொழி முடிவுகாட்டு ஞான குருதேசிகனை நாவகத்தும் பாவகத்துநவிற்றுவாம். எ-து. நான்கு வேதங்களிலு முள்ள உபநிடத மொழிகளால் தீர்ந்த நிலைகாட்டிய ஞானாசாரியனை நாக்களாலும் பாக்களாலும் விடாது துதிக்குதும். எ-று. ஏ, அசை. நான்தான் நீதான் - அவன் தான் - இவன்தான் - அவள்தான் - இவள் தான் அதுதான் - இதுதான் என்னுமிடத்துத் தானென்னுஞ்சொல் மொழிகடோறும் அகலாதகன்றுநிற்குமாறு போன்று தானெனற் குப் பொருளாகிய அறிவானந்தம் பொருள்கடோறும் அகலாதகன்று நிற்குமாதலின்,

தானமருநிலையென்றார். எவ்வெவர்பாலுந் தானெனல் யாதுகற்றும் அயலாதலினின் றகறல் மிக்க அருமைத்தாதலின் முடிவுகாட்டு ஞானகுருதேசிகனென்றார். வாக்கினு லும் நினைவினாலும் அன்றென்பார், தானே தானுமோன மொழியென்றார். நாவகத்தும் பாவகத்தும் நவிற்றல்; நிரதிசயானந்த மேலீட்டாலென்க, முடிவுகாட்டல்; எல்லாமா யல்லவுமாயிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டலை. இஃதேனைய ஆசிரியராற் கூடாமையின் ஞானகுருதேசிகனையென்றார். தானெனல்; ஞானாஞ்ஞானரகித நிலை யை யென்க, ஈரிடத்துஞ் சாட்சியாநிற்றலின். **(2)**

அவையடக்கம்.

(இதுவுமது.)

3. **ஓதும் சுருதிகள் நான்கினும் உபநிடதம்**
எண்ணான்கினும் உரைகள் தோய்ந்து
போத மொரு வேதாந்த சொரூபானந்தப்
பெயரைப் புனைந்த நூலின்
நீதி பெரியோர் உரைப்ப அதனை அன்பு
ஒன்றில்லாத நெஞ்சினால் யான்
ஆதரவு கொடு பிதற்றி எனது அறியாமையையும்
வெளி யாக்கினேனே.

(இதன்பொருள்.) ஓதுசுரு திகணான்கி னுபநிடதமெண்ணான்கினுரை கடோய் ந்து. எ-து. சான்றோரால் அத்தியயனஞ் செய்தற்கியைந்த நான்குவேதங்களிலும் முப்பத்திரண்டு உபநிடத்துகளிலுமுள்ள சொற்பொருளோ டகலாது நின்று -போது மொரு வேதாந்த சொரூபானந்தப் பெயரைப்புனைந்த நூலினீதி பெரியோருரைப்ப வதனையன்பொன் றில்லாதநெஞ்சினால். எ-து. மாறின்றிவருகின்ற ஒப்பற்ற வேதாந்த சொரூபானந்த மென்னும் பெயரைத் தரித்த ஞானநூலின் வாச்சியார்த்த லட்சியார் த்த நெறியை மகத்துக்கள் சொல்ல அந்நிலையை அந்நெறித்தாகச் செல்லும் அன்பு சற்றுமில்லாதமனதினால் - யானாதரவுகொடு பிதற்றி யெனதறியாமையையும் வெளி யாக்கினேன். எ-து. மிக்கதிறமையுடையோன் போல் யானாசை கொண்டு பாடலாகப் பிதற்றி அதனோடென தறியாமையை யும்பிறரறியச் செய்தனன். எ-று. ஏ - அசை. "பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்திய பொருளைப் பிண்டமாகக்கொண்டுரைப்பதுவே" என்பதனால் பொழிப்புரையாக்கினும், இஃதுரையாசிரியர் தொல்லை மரபாதலின். வேதம் நான்காவன; இருக்கு - தைத்திரியம் - சாமம் - அதர்வணமென்பன. உபநிடத மெண்ணான்காவன; சீருத்திரம் பிரகதாரண்ணியம் முதலியன. சொரூபானந்தமாவது; ஞெப்திப்பிரியத்தை. எனவே, அறிவானந்தமாயிற்று. ஆகவே, அறிவன்றி ஆனந்த மும் ஆனந்தமன்றி அறிவுமின்றாம். உண்டெனின், உபாதி ரகித்தா லெங்ஙன மியை யும். சகிதத்தாலெனின் அறிவானந்தம்போல் உபாதித்திரயங்கள் சச்சிதானந்த மாதற் கியையா வென்க. ஆதலினேகமெனக்கண்டாம். காணவே, ஏகமே வாத்வைதம் பிரம் மோகமென்பதே துணிவெனப் பெற்றாம். பிதற்றலாவது; எழுத்தசை முதலிய எண்ணி லக்கணங்கட்கு முரணுதலும், எனதறியாமையாவது; ஆதிமத்தியாந்த ரகிதத்திற்குச் சகிதமாகக் கூறுமிலக்கணம் முரணுதலுமென்க. வெளியாக்கல்; பாடுதற்கும் இந்த

விஷயத்தை ஆளுதற்கும் பாத்திரனல்ல னென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றது. எனவே, பாத்திரர்; நீதிபெரியோரென்ருயிற்று. ஆதரவுகொடுவென்றதனுல், அகங்காரத்தா லன்றெனக் குறிக்கின்றது. அறியாமையையு மென்பதிலும்மை இறந்தது தழீஇய இழிவுசிறப்பு. இந்நூ லவனதருளா லமைந்ததெனக் குறிப்பிக்கின்ற தருத்தாபத்தி. **(3)**

பாயிரமுற்றிற்று.

உபநிடதம்.

நூல்

(ஞானசாதன நிலை)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

1. **பொன்போல் இலங்கு மனம் சஞ்சலத்தால் குரங்காம்**
புத்தி விசாரித்தறியும் பொலிவதனுல் அரவாம்
தன் போல விலை எழலால் அகங்கார மதமாம்தனை
நிகரஞ் சித்தமொரு தன்மையினுல் நாயாம்
மின் போலுஞ் சலன மனம் அசையாமல் நிறுத்தி
விசாரிக்கும் புத்தியினை மெய்பொருட்பால் விடுத்து
வன்போடு வரும் அகங்காரத்தினையும் கடிந்தால்
வைத்த விடத்திலிருந்து சித்த மகத்துவமுந் தருமே.

(இதன்பொருள்.) பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம் புத்தி விசாரித்தறியும் பொலிவதனு லரவாம். எ-து. மாற்றுயர்ந்தபொன்போல மலரகிதமாக விளங்கும் மனமெனப்படுதல்யாதோ அது பகிர்முகத்தாயவழி யியல்பாக வெய்துஞ் சஞ்சலத்தினுல் குரங்கு போல்வதாகும், அதன் திரிபாகிய புத்தியெனப்படுவது காரிய ங்களை விசாரித்தறியும் மிகுதியினுல் கட்செவிபோல்வதாகும், தன்போல விலையெ னலா லகங்கார மதமாத்தனை நிகராஞ் சித்தமொருதன்மையினுனுயாம். எ-து. அப்புத்தியின் திரிபாகிய அகங்காரமெனப்படுதல் தன்னைப்போல ஒருவருஞ் சமான மில்லை யெனக்கோடலால் மதயானை போல்வதாகும், அவ்வகங்காரத்தின் திரிபாகிய சித்தமெனப்படுதல் இழிவில் தனக்குத்தானே நிகரெனப்படும் ஒரேதுவினுல் நாய் போல்வதாகும் - மின்போலுஞ் சலனமன மசையாம னிறுத்தி விசாரிக்கும் புத்தி யினை மெய்ப்பொருட்டா விடுத்து. எ-து. மின்போலத்தோன்றி மறைதலையுங்கணமே னுனில்லாது சலித்தலையு மியல்பாகவுடைய அந்தமனதை அந்தர்முகத்தாயவழிச் சற்றுஞ்சலியாமனிறுத்திப் பொய்ப்பொருளையே நிஜமெனவிசாரித் துழலும் புத்தியெ னப்படுவதை மெய்ப்பொருளாகிய சைதன்யத்தின்கண் விசாரிக்க விடுத்து - வன்போ டுவருமகங்காரத்தினையுங்கடிந்தால் வைத்தவிடத்திருந்து சித்த மகத்துவமுந்தரும் எ-து. விடயவலிமைகொண்டு பிறந்திறந்து வருதற்குரிய அகங்காரத்தையும் நாசப் படுத்தினுல் சித்தமெனப்படுவது விசாரித்திலக்காகவைத்த அந்தச்சைதன்யத்தினி டத்தில் பிறழாதிருந்து நவநவமாய மேலாய நிலைகளையு மேகமாக நிற்குமகத் துவத்தையுந் தந்தேவிடும். எ-று. ஏ - ஈற்றசை. பொன்போல விலங்குமனமென்பது முதல் நாயாமென்பது காறும், விஸ்மரணையெனவும், மின்போலுஞ் சலனமன மென்பது முதல் சித்தமகத்துவமுந்தருமென்பதுகாறுந், தஸ்மரணையெனவுங்கொள நின்றது ஓர்ஸ்மரணையே யெனக்குறிக்க அத்தியாரோப அபவாத யுத்தியை யிக்கவி காட்டிற்றென்க. சஞ்சலமுதலிய புடை பெயர்ச்சிகளை உன்னுமிடத்துத் தொழில் சாதாரண தர்மமாகக் காண்டலி னிந்நான்குவமையும் பொருந்தும். இந்நான்கு

புடைபெயர்ச்சியும் ஒவ்வோர் முதலினதாகக் காண்டலேயன்றி விசாரிப்புழி யின்றுதலின் மனமுதலிய நான்கு மவ்வவ்வவசர நிலையாமென்க, கண்ணே செவியாகச் சகலமந்திரங்களையு மறிதலால் பாம்பையும், கஞ்சிவார்க்கிறவன் பின்னே திரிதலால் நாயையும், உவமையாகக் கூறியவாறு காண்க. நிறுத்தி விடுத்து கடிந்தால் தருமெனக்கூட்டி முடிக்க. மகத்துவமு மென்பதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை யாதலால் நவநவமாய் மேலாய நிலைகளென்றும். க்ஞானம் மனம் - புத்தி - சித்தம் - அகங்கார மென்பவற்றுள் - க்ஞானமயலாய்வழி - சஞ்சலமுதலிய நான்குபுடை பெயர்ச்சியையுமேற்று அவ்வ வற்றிற்கு வினைமுத லாக மனமுதலிய நான்கையுங்கொண்டவாறெங்ஙனமோ அதுபோலப் பொன்போல விலங்குதலாகிய புடைபெயர்ச்சியை யேற்று வினைமுதலாக நிற்பது ஒன்றுளதாகக் கோடல்வேண்டு மாதலின் க்ஞானமென்றும். அன்றேல், இலங்குதல் யாதின்புடை பெயர்ச்சி. பொன்போல வெனல் யாதிற்குபமானம், ஆதலின் மறுக்குதும். அயல்மய மாகாதுழி - க்ஞானமெனக்கோடற்கு முரணென்னை. பொன்போலிலங்கல் மனமெனற் குவிசேடமாநிற்பதெனின், அவ்வவசரஞ் சுத்தமனமெனலாயிற்று.ஆகவே; க்ஞானமெ ன்றும். மருளாயவழி மருண்மயமாதலுந் தெருளாய்வழிதெருண் மயமாதலும் க்ஞானமாதலினெக்கும். தன் மருளை யன்றி அநிர்தசட துக்கமுந், தன் தெருளையன்றிச் சத்துச்சித்தானந்தமுமின்றுதலின் க்ஞானமெனற் கையமின்றென்க. ஊர்த்தமுகமாயவழி மனமுதலிய நான்குபேருமத்தியாசமெனற்கியைதலின் அத்தி யாரோபமெனவு மிவையனைத்தும் விசாரித்துத்தெளிந்துழி தானுகக்காண்டலின் அபவாதமெனவும் போந்தவாறுகாண்க. மெய்ப்பொருளென்றதனுல் பொய்ப்பொரு ளெனவருவித்தாம். பொய்ப்பொருளிலக்கு கொதுகிலக்கையும், மெய்ப்பொருளிலக்கு மலையிலக்கையும் போல்வதின் புத்திதனை மெய்ப்பொருட்பால் விடுத்தெனப்பட்டது. அகங்காரத்தினைக் கடிதலாவது; ஞானகதப்பிரத்தியட்சத்தில்ச தோதயமாக விளங் குஞ் சைதன்யத்தை இடைவிடாதுகண்டிதுநானிதுநானெனப்பழக்குங்கால் முன் போல உடல்நானெனவந்துழி அதனைக்கடிந்துகோடலை. அறிவேவடிவாயிருக்க வேண்டுதலைப்பற்றி. மலையிலக்குபோல்வதின் வைத்தவிடத் திருந்து சித்தம் மகத்து வமுந் தருமெனற்கு முரணென்னை. இன்றுதலாலெவர்க்குமுடன்பாடாமென நோக்கி யிங்ஙனங் கூறினுரென்க. வாளாபுத்தியென்னாது விசாரிக்கும் புத்தியெ ன்றதனுல் நம்பிக்கையாலிதுமெய்ப்பொருளெனக்கோடற்க. கொள்ளின் பூர்வபட்சத்திற்கியை யும். இயையின் முன்போல அநிர்தசடதுக்கத்தைச் சச்சிதானந்தமாகக் கொண்டலைய வேண்டிவருமென்க, விசாரித்தற்கியைந்த கருவி; சிரவணமுத லியவை.

இந்நூலில் ஒவ்வோ ரூபநிடதகவியும்; அணுவைத்துளைத் தேழ்கடலைப் புகட் டிக் குறுகத் தறித்ததுபோலுமாதலின், இந் நூலையுணரப்புகுவார் கல்விகேள்விகளில் எத்துணையராயிருக்கவேண்டும். ஆதலின் இறுமாக்காதடங்கவேண்டும். (1)

இதனை இஃதறியுமெனல்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்)

2. **சத்த முதல் ஐந்தனையும் பொறிகள் அறியும்**
   பொறிகள் தம்மைத் தானு

யொத்த கரணமதறியும் கரணத்தை
யறியுமுயிரைத் தானு
நித்திய மாயிருந் தறியும் சாட்சி
அகண்டாகார நீங்கி மேலா
இத்தனையும் பகுத்தறியும் அறிவு
வடிவாயிருப்பது இயல் பதாமே

(இதன்பொருள்.) சத்தமுதலைந்தனையும் பொறிகளறியும் பொறி கடம்மைத் தானு யொத்தகரணமதரியும். எ-து. சத்தபரிச முதலிய ஐந்துவிடயங்களையும் நேராநின்றதற்குரிய பொறிகளறியும். அங்ஙனமறியுமப்பொறிகளை அவைதானுக ஒத்துநின்ற அந்தக்கரணமாகிய மனமறியும் - கரணத்தையறியுமுயி ருயிரைத்தானு நித்தியமாயிருந்தறியுஞ்சாட்சி. எ-து. அந்த மனதை உயிரறியும். அந்தஉயிரையுஞ் சீவசாட்சி சதோதய மாகநின்றறியும் - அகண்டாகார நீங்கிமேலாயித்தனையும் பகு த்தறியு மறிவு வடிவாயிருப்ப தியல்பதாம். எ-து. அந்தச்சீவ சாட்சியை அகண்டாகா ரமா நின்றுள்ள வீசுரசாட்சியாகிய பிரமமறியும். அந்த வீசுரசாட்சியாகிய பிரமநிலை யுங்கழன்று அதற்கு மேல்மேலாகநின் றித்தனை நிலைகளையு மொவ்வொ ன்றுகப் பகுத்தறியநின்ற தெந்த அறிவோ அந்த அறிவேவ டிவாயிருப்பது நமது சுபாவ நிலையாம். எ- று .ஏ - அசை. இந்திரியம், கரணம், சீவன், கூடஸ்தன், ஈசன், பிரமம், அறிவு, வென்பவற்றுள் அறிவொழியயேனையவற்றுளொவ்வொன்றும் ஒன்றுக்குத் திருக்காயும் மற்றென்றுக்குத் திரிசியமாயு மிருத்தற்கியையுமாறு போன்று அறிவியையா திருத்தலின் இத்தனையும் பகுத்தறியு மறிவுவடிவாயிருப்ப தியல்பதா மென்றுர். எனவே: அறிவையன்றி இத்தனைபகுப்புமின்றென்பதாயிற்று. ஆகவே, இத்தனைபகுப்புக்களுள் ஒவ்வொன்றையு மவரவர்க் கெட்டியவளவாகச்சென்று தீர்ந்த நிலையென விறுமாந்திருத்தலைத் தவிர்ந்திருத்தற் கெனக்கண்டாம். அறிவின் பிரதி பலன மேயன்றி அறிவு திருக்கு திரிசியமெனற் கியையாது பற்றி இங்ஙனங் கூறிஞ ரென்க. சத்தமுதலிய வைந்துவிடயங்களுள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அததற்குரிய இந்திரி யங்களிருக்குமாறு போன்று அப்பொறிகளை அறிதற்கு மனம் ஐந்தலைநாகம் போல வை தானுயிருத் தலினுனுந் தன்னையன்றி அப்புலன்களிருந்துந் தத்தம் விடயங் களை அறிதற்கேலாததானும் "பொறிகட ம்மைத்தானுயொத்த கரணமதென ஒருமை யிற் கூறினர். இங்ஙன மெவ்வெவ்வுயிர்பாலு மனுபவம் நிகழ்தலாலென்க. பொறி கடம்மை யெனப்பன்மையிற்கூறுது கரணத்தையென ஒருமையிற்கூறியது தக்க உதாரணமெனக் கண்டாம். திபற்றி, ஏகதேசாகாரம் உயிரெனவும் அகண்டாகார மீச னெனவுஞ்; சாட்சியெனல் பற்றி, கூடஸ்தனெனவும் உரை கொண்டாம். அகண்டா கார மென்றதனு லேகதேசாகார மெனற்கு முரணென்னை. சாட்சியெனலா லிருவகை சாட்சி யெனக் கோடற்கு மாறென்னை. இந்நிலைகளனைத்தும் பூர்வ பட்சமாதற்கு யோக்கியதையா நிற்றலின், நீங்கியென்றுர். எவரெவரெந்தெந்தமேலாயநிலைகள் சொல்லினுமிவற்றுளடங்குமாதலினானு மங்ஙன மந்தந்தநிலையாய் அந்தந்த வவசர த்திலிருப்பது தானுதலினுனும் நீக்கியெனப் பிறவினையாக்கூறுது நீங்கியென்றுர். இதனுலகண்டாகார மைந்தாம் வேற்றுமை நீங்கற்பொருட்ர நின்றதெனப் பெற்றும். நித்தியமாயிருந்தறிதல் சாட்சிக்கியல்பாதலினிருவகை சாட்சியென்றாம். **(2)**

(தம்மாலறியப்படுபவை தாமாகாவெனல்)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

3. விடைய மறிந்திடும் பொறிகள் விடய மாமோ
மிக்க பொறி யறிகரணம் பொறிகளாமோ
வடைய வறி சீவன் அந்தக் கரணமாமோ
அதனை அறிந்திடுஞ் சாட்சி சீவனுமோ
தடையற வொன்றினை ஒன்று அறியும் மேலாஞ்
சாட்சியை யொன்று லறியத் தகுமோ
யிடையற வொன்றுய் இலகுமெனில் அதனைக்
காண்டாற் கேதுண்டோ மதுவாகியிருந்து காணே.

இதன் பொருள். விடையமறிந்திடும் பொறிகள் விடையமாமோமிக்க பொறிய றிகரணம் பொறிகளாமோ.எ-து. விடையங்களை அறிதற்கியைந்த இந்திரியங்கள் விடயமாதற்கியையுமா அங்ஙன மேலாநின்ற புலன்களை அறிதற்கியைந்த மனம் இந்திரியங்களாகுமா - அடையவறிசீவனந்தக்கரணமாமோ வதனையறிந்திடுஞ்சாட்சி சீவனுமோ எ-து. ஒருங்கறிதற்கியைந்த சீவனென்பது மனமாதற்கியையுமா அந்தச் சீவனை யறிதற்கியைந்த சீவ சாட்சியாகிய கூடஸ்தன் சீவனுதற்கியையுமா - தடையறவொன்றனையறியுமொன்றுமேலாஞ் சாட்சியை யொன்றுலறியத் தகுமோ. எ-து. தடையின்றி ஒவ்வொன்றினையு மறிதற்கியைந்த ஒவ்வொன்றும் மேலாகச் செல்லுமாயின் எவற்றிற்குமேலா நின்ற சாட்சியை வேறொன்றுலறிதற்குத்தக்க தாமோ - தானுயிடையறவொன்றிலகுமெனி லதனைக்காண்டற்கே துண்டா மதுவாகி யிருந்து காண், எ-து. தானேதானு யிடைவிடாமல் ஒப்பற்றசைதன்யஞ் சதோதயமா கவிளங்கிக் கொண்டிருக்குமெனச் சுருதியுத்தி அனுபவமேற்குமெனி லதனைத் தெரிசித்தற்கெது ஓர்முதலாக வுள்ளது. இன்றுதலி னதுவேதானுகியிருந்து காணுதி. எ-று. ஏ - அசை. இஃதறிவுக் கறிவென்னு மாகமத்தை மறுத்தது, அநவத்தாதோட முறுதற்கியைதலின். அறிதற்றன்மையனவாகிய புலன்கள் அறியப்படுந் தன்மையன வாகிய சத்தமுதலிய விடயங்களாகுமாயின் கரணங்கள் புலன்களாகவும் ஜீவன் அந்தக்கரணமாகவுங் கூடஸ்தன் ஜீவனுகவுமாகலாம். ஆதலின் சுவானுபவமில்லா தார் ஜீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தநிலையொன்றுளதாக வுற்று விசாரித்தறியாது அதனை ஜீவனெனக் கோடல்தவிர்தற்கும்; இவ்வாறுகமேல்மே லொன்றை யொன்றறியுமாறு போன்று ஜீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தனையுமறிதற்கு வேறொன்றிருக்கவேண்டுமே யென்று சங்கைவரா ததற்கியைந்த நிலைகூறியதை மறுக்காதேற்றற்கு மிங்ஙனங் கூறினுரென்க. சாட்சியென்றதனுலதனினும் மேலாய நிலையின்றென்பதாயிற்று. ஒன்றை யொன்றறிவதாக மேல் மேல் சேறல் யுத்திபூர்வகமு, மங்ஙனஞ் செல்ல வொட்டாது தானே அமையச்செய்வது ஞானகதப்பிரத்தியட்சானுபவமுமாம். அறியத் தகுமெனக்கோடல் யுத்திபூர்வகமெனவும், அறியத்தகுமோவெனமறுத்தல் அனுபவ பூர்வகமெனவுங் கோடற்கியையுமாறுகாண்க. ஆகாயத்துக்குமேல் வேறாகாயமில் லாவாறுபோன்றிருத்தலின், சாட்சியானது தானுயிடையற நின்றிலகுமெனி லதனைக்காண்டற்கே துண்டா மதுவாகி யிருந்துகாணேயெனப்பட்டது. அந்தப்பிரத்தி யட்சானுபூதியிழப்பே இவ்வாறுயபேதமெனக் காட்டற் கிக்கவி கூறப்பட்டதென்க.

எனவே, அனுபூதியில்லாவிடத் திவ்வையந்திரி பறாதெனக்கண்டாம். இக்கவியிலுள்ள ஐந்தோகாரமும் எதிர்மறை. (3)

(விருத்திஞானத் திரியவியல்பு.)

இதுவுமது.

4. மேய மனோவிருத்தி யகண்டாகார விருத்தி விவேக
விருத்தி யொடிவையே விருத்திகண் மூன்றுகும்
மாய மனோவிருத்தி விடயாஞ்ஞானம் போக்கி யவ்
விடய ந்தோற்றுவிக்கும் அகண்டமெனும் விருத்தி
தூய சிதஞ் ஞானத்தை போக்கி யச்சாட்சியையே
தோற்றுவிக்கும் விவேக விருத்தியுமகண்டாஞ் ஞானம்
போயிடச் சீவன் சாட்சி பூரணமே தானும் போத நிலை
பொருந்துமென புகன்றிடு நான் மறையே.

(இதன் பொருள்.) மேயமனோ விருத்தியகண் டாகாரவிருத்தி விவேக விருத்தி யொடிவையே விருத்திகண்மூன்றுகும். எ-து.என்று மியல்பாயுள்ள மனோவிருத்தி அகண்டாகாரவிருத்தி விவேக விருத்தியெனக் கூறப்படு மிவைகளே விருத்தி ஞானம் மூன் றெனப்படுவனவாம் - ஆயமனோவிருத்தி விடயாஞ் ஞானம் போக்கி யவ்விடயந் தோற்றுவிக்கும்.எ-து. அங்ஙனமாய மனோவிருத்திஞானமெனப் படுவது; கடாதிவிடயங்களை மறைத்திருந்த அஞ்ஞான மி∴தெனக்காட்டி, அதனைப்போக்கி, அவ்விடயங்களி னெதார்த்தநிலைமை யி∴தென விளக்கி விடுதற்பாலதாம் - அகண்ட மெனும் விருத்தி தூயச்சிதஞ்ஞானத்தைப்போக்கி யச்சாட்சியையே தோற்றுவிக்கும். எ-து. அகண்டாகார விருத்திஞானமெனப்படுவது; நிர்மலமான சைதன்யத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானமாகிய அவித்தைகெடச் செய்து ஜீவனுக்குச் சாட்சியா நின்றுள்ள கூடஸ்தனை மாத்திரம் விளக்கிவிடுதற்பாலதாம் - விவேக விருத்தியு மகண்டாஞ் ஞானம் போயிடச்சீவன் சாட்சிபூரணமே தானும் போதநிலை பொருத்து மெனப் புகன்றிடுநான்மறை. எ-து. விவேக விருத்தி ஞானமெனப்படுவது; அகண்டாஞ் ஞானமாகிய மாயையெனலின்னதிசையெனக்காணுமற் போகச்செய்யும் செய்வது மன்றி அதனு லம்மாயைபோகவே சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தனு மீசுரசாட்சியாய்ப் பரிபூரணமாகவிளங்கும் பிரமமுந்து விதமுற தேகமாதற்கியைந்த போதநிலையையு ம்வரச்செயற் பாலதாமென நான்குவேதங்களும் முறையிடும். எ-று. ஏ - அசை. விடையாஞ் ஞானத்தைப்போக்கலாவது; தத்தமக் கெனச்சுயம்பா யோர்பொருளின் மையைக்காட்டலே. தூயசிதஞ்ஞானத்தைப் போக்கலாவது; வியட்டியுபாதி சகிதமா நின்றுணருஞ் சைதன்யமி∴தெனக் காணவொட்டாமல் மறைக்கும்மறைப்பு தன்தேக தேச மருளையன்றி வேறென்றின்றெனக்காட்டலே. அகண்டாஞ்ஞானத்தைப் போக்கலாவது; சமட்டியுபாதி சகிதமா நின்றுணருஞ் சைதன்யமி∴தெனக் காணவொட்டாமல் மறைக்கும் மறைப்பு தனதகண்டமருளை யன்றி வேறின்மையெனக் காண்டலேயெனக் கொள்க. விடயாஞ்ஞானமுள்ளளவும் அவித்தையும், மாயையு, மெங்ஙன மகலும். விடயமாவது; கருத்துப்பொருள் காட்சிப்பொருளாகிய திணைபாலிடங்களே. இங்ஙனம் விசாரித்துத் தெளிந்துழி அறிவையன்றி விருத்திஞானத்திரியமு மிங்ங

னங் கோடற்கியைந்தமருளும் வரற்கிடமின்றும். இன்றுகவே, சாட்சித் துவிதபேத மெங்ஙனமுண்டாம். இதுபற்றிச் சீவன்சாட்சி பூரணமே தானும்போதநிலை என்றுர். பூரணமேயென்ற தேற்றத்தால் சீவசாட்சியே பூரணமெனவும் பூரணமே சீவ சாட்சி யெனவும், ஆதற்பாலதால் தானும் போதநிலையெனப்பட்டது. தோற்றுவிக்குமென்பன விரண்டும் பிறவினையாதலால் பொருத்துமெனக்கூறினுர். இஃதென தனுபவமாத்திர மன்று, சுருதிக்கு முடன்பாடெனக் காட்டப் புகன்றிடுநான் மறையெனப்பட்டது. தூயசித அஞ்ஞானம், அவித்தையெனவும், அகண்டாஞ்ஞானம், மாயையெனவுங் கோடலை மறுப்பாருமுளர். அஃதனுபவத்தில் முரணுதற்கென்செய்வர். அது பொருந் தாதென்க. **(4)**

(ஞானி அஞ்ஞானி விருத்திபேதநிலைமை.)

(அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.)

5. **மிக்க பராதீனர்கள் உலகமெலாம் அதில்**
விருப்பு வெறுப் பற்றேர்கள்
ஒக்க மனே விருத்தி யனு மாத்திரமோ
வறிவகண்ட சொரூபமாகும்
அக்கதிகள் டேராதோ ரறிவு அணுவாம்
மனே விருத்தி யகண்ட மாகத்
தக்க பிராரத்தவ சத்தவராகிப்
பிறந்திறந்து தளர்கின்றுரே.

(இதன் பொருள்.) மிக்கபராதீனர்களே யுலகமெலாம். எ-து, மேலாய பரத்துக்கு விலக்காநிற்பவர்களே உலகெங்கு முள்ளவராவர் - அதில் விருப்பு வெறுப்பற்றேர்க டொக்கமனே விருத்தியணு மாத்திரமா வறிவகண்ட சொரூபமாகும். எ-து. ஆயினு மவ்வுலகத்தின்கண் ணியல்பாநின்றுள்ள விருப்பு வெறுப்பகன்றேர்களது முன்னர் சுருங்கக்கூறிய மனேவிருத்தியென்பது சுவானுபவநிலையில் அணுமாத்திரமாகவும், விவேக விருத்தி அகண்டசொரூபமாகவும் விளங்காநிற்கும் - அக்கதிகடேராதாரறி வணுவாமனேவிருத்தி யகண்டமாகத் தக்கபிராரத்தவசத்தவராகிப் பிறந்திறந்து தளர்கின்றுர். எ-து. அங்ஙனமாய அநுபூதிநிலைகளைத் தீரவிசாரித்துத் தெளியாதவர் களது விவேக விருத்தியென்பது அணுமாத்திரமாகவும் மனேவிருத்தியென்பது அகண்டாகாரமாகவும் நிலையாநிற்கும், இதுகாரணத்தாலிவர்கள் தத்தமக்கியைந்த பிராரத்வகன்ம வயப்பட்டவர்களாகி ஓயாது பிறந்திறந்து சுகதுக்கத்தில் மொத்துண் டெய்ப்புறுகின்றனர்.எ-று. ஏ - அசை. உலகமெலாமெனல் இடவாகுபெயராய் உயிர்க ளைப் பொதுமையிற்காட்டலின் மிக்கவெனலைப் பரத்துக்கு அடைமொழியாக்காது முழுதும் மூடர்களேயெனப் பயநிலையாக்கின் சிறப்பிற்றுமெனக்கொள்ளினு மமை யும். ஆதலின், உலகமெலாமிக்க பராதீனர்களே யெனமுடிக்க. உலகம், உண்மையா யின் வெறுப்புறுதற்கேதென்னை. இருமைக்குமிடமாநிற்றலின், உலகம் மித்தை யென ற்கிடம்பெறுதோ? அதனுலெய்தற்கியைந்த விருப்புவெறுப்புறுதலும் அதனை மெய் யென நுகரவெழுந்த மனேவிருத்தி அணுமாத்திரமாதலு மறிவு அகண்டசொரூப மாதலு மெய்தற்கிடம்பெறுதோ? இங்ஙனமாய் நிலைகளைச் சற்றுமறியாதாரறிவு

அணுவாகவும் மனோவிருத்தி அகண்டமாகவும், அதனால் தக்க பிராரத்த வசத்தவரா கிப் பிறந்திறந்து தளர்கின்றதாகவும் கூறியதை யேற்றற்கிடம்பெறுதோ? இங்ஙன மிருக்க இதனை மறுப்பதென்னமதி. ஓரறிவே மருளாநின்றுழி மனோவிருத்தி யென வும் அகண்டாகாரமெனவும் அவ்வறிவே தெருளாநின்றுழி விவேகவிருத்தியென வும், அகண்டாகார மெனவும், போந்தது காரணமாக அவ்வவ்வவசரத்தி லிவ்விரண்டு விருத்தியும் அணுவெனற்கு முடன்படுமாதல்பற்றி இங்ஙனம் கூறினரென்க. இதனை க்காண வேண்டின் நாமே தக்க உதாரணமாயிருக்கின்றனம். ஒவ்வொரு விருத்தியு மணுமகத்தாயவவசரத்தைக் காட்டக்கூறிய தென்க. 'மருளெனல், அகவிருட்குபாதா னமாகவும்; தெருளெனல், அகவொளிக்குபாதானமாகவும் நிற்றலை. நிற்கவே; அங்ஙனமாய விருட்குமொளிக்கு முபாதேயம், அநிர்தசடதுக்கமும் சத்துசித்தானந் தமுமெனக் கண்டாம். (5)

(உபரதிவைராக்கியஞானத்தாலுறுபயன்.)

இதுவுமது.

6\. **தோற்று முபரதி வைராக்ய ஞான மூன்றிவைகள்**
தொழிற் பட்டாருள்
ஏற்று முபரதி யுடையோர் பிரமாதி பதமடைவர்
இக லோகத்தில்
போற்றும் வைராக்கியத்திற்கும் அப்பதமுண்டாம்
ஞானம் பொருந்தி னோர்க்கு
சாற்றறிய தனி முக்தி சரீராந்தத்தென
வுரைப்பர் தகைமை யோரே.

(இதன் பொருள்.) தோற்றுமுபரதி வைராக்கியஞான மூன்றிவைக டொழிற் பட்டாருள். எ-து. தன்னைத்தானடைவோர்க்கு முறையே யுண்டாதற்கியைந்தவை; உபரதி, வைராக்கியம், ஞானம், எனமுன்றும். இம்மூன்றுக்கியைந்த முயற்சிக்கண் அதனதன் வயப்பட்டவர்களுக்குள் - ஏற்று முபரதியுடையார் பிரமாதிபதமடைவர். எ-து. எவரானு மதிக்கத்தக்க உபரதியெனப்படுவது; பொருளல்லவற்றை யானெனதாகக் கொள்ளும் மயக்கத்தில் வெறுப்புறுதலாம், அதனை மறவாது காப்பாற்றுபவர் அவ்வு பரதியை யுடையராவர். அவர்க்குப்பயன், தூலசரீராந்தத்தில் பிரமலோகாதி பதங்களாம் - இகலோகத்திற் போற்றும் வைராக்கியர்க்கு மப்பதமுண்டாம். எ-து. புகழத்தக்க வைராக்கியமெனப்படுவது; உபரதியாலெய்திய வெறுப்புறுதலை யிடையிற் கலங்காது மரணபரியந்தம் இகலோகத்தில் காத்தலாம். அங்ஙனம் காத்தலையுடையார் அவ்வைராக்கியத்தையுடையராவர். அவர்க்குப்பயன் அந்தப் பிரமாதிபதங்களனைத்தும் வெறுப்பாகக் காண்டலாம் ஞானம் பொருந்தினோர்க்குச் சாற்றரிய தனிமுத்தி சரீராந்தத்தென வுரைப்பர் தகைமையோர். எ-து. ஞானமெ னப்படுவது; பொருளைப் பொருளாகக்காண்டல் காரணமாகத் தன்னைத்தானகக் கண்டு நிற்றலாம். அதனையுடையோர், அயலனைத்தையுந் தனது பிரிதிபலனமாகக்காணும் நிலைமையுடையவராவர் அவர்க்குப்பயன்; காரணசரீராந்தத்தில் சொல்லற்கரிய கூடஸ்த பிரம அயிக்கியமே முத்தியெனநிற்பதாம், என்று சத்துக்கள் கூற நிற்பர்.

எ-று. ஏ - அசை. சரீராந்தத்தெனலை; கடைநிலைத் தீபமாக்கித் தனித்தனி உபரதியுடையார்க்குத் தூலசரீராந்தத் தெனவும்; வைராக்கியமுடையார்க்குச் சூக்குமசரீராந்தத்தெனவும்; மெய்ஞ்ஞானமுடையார்க்கு, காரணசரீராந்தத்தெனவும் பொருள்கொள்க. அன்றேல்; முரணும், சரீரமெனப் பொதுப்படக் கூறினமையின். உரையிற்கோடலென்னு முத்தியால், உபரதியுடையார்க்கு, வெறுப்புறற்கியைந்த திகலோகம்போல வைராக்கியமுடையவர்க்கு, வெறுப்புறற்கியைந்தது அப்பதமெனப் பொருடரற்கு இக லோகத்திலென்பதில், இல்லுருபை ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபாக்கி, உவமைப்பொருளாக்கில் முரணின்மையா லேற்கப்பாற்று. இகலோகத்திலென்பதில் இகரம், அணிமைசுட்டாகவும்; அப்பதமென்பதில் அகரம், சேய்மைசுட்டாகவுங் கொளநிற்றலின், உபரதியுடையார்க்கு வெறுப்பாயது இகலோகம்போல வைராக்கியமுடையவர்க்கு வெறுப்பாயது அப்பதமெனக்கொண்டால் முரணென்னை? சுருங்கச்சொல்லலென்னு மழகாலென்க. பிரமபதமென்னுது ஆதியென்றமிகையால், உபரதி வைராக்கிய ஞானமென்பவற்றை உபரதியில் உபரதி வைராக்கியம் ஞானமெனவும்; வைராக்கியத்தில், உபரதி வைராக்கியம் ஞானமெனவும்; ஞானத்தில், உபரதி வைராக்கிய ஞானமெனவும் மும்மூன்றுக்கவும்; அவ்வவற்றிற்குரிய முயற்சிகளும் அவ்வவற்றிற் குரியவரும் அதற்கியைந்தபலனும் பெறுமென மாட்டுதலால் மாட்டெறிந்தொழுக லென்னு முத்தியாக்கவும் பெற்றும். பெறவே சிற்சிலருக்குத் தனித்தனி ஒவ்வொன்றேனும் உபரதி வைராக்கியமேனும், உபரதிஞானமேனும், உபரதி வைராக்கியஞான மேனும் வாய்ப்பதினானும் அவ்வவ்வல சரத்திற்கியைந்த சேட்டையும் பலனும் முரணுதெய்தற்பாதாதலானு மிங்ஙன மனுபவமாக ஆங்காங்கு காணப்பெறுமாத லானும் மறுக்காதேற்றனம். இங்ஙனமாய விரிவனைத்தையும் வேதாந்தப் பெருங்கடலில் ஆரியத்தில் தோன்ற விரித்துரைத்திருப்பதால் அந்நூல்களிற்காண்க. இந்த முப்பத்திரண்டுள் ஒவ்வோர்கவியுஞ் செல்லச்செல்ல ஆழமுடைத்தாதலினுழ முடைத்தாதலென்னு மோரழகுமாம். எனவே, உபரதி வைராக்கியஞானமெனக் கூறியது; அறிவின் அவசரநிலையெனக்காட்டற்காதலின் இம்மூன்றும் ஒவ்வோர் முதலன் றென்க. இவையெனச் சுட்டாக்கலால் மூன்றெனலை வினைமுற்றுக்குக. இம்மூன்றிலக்கணமும் வேதாந்த விலக்கியத்தினமைதியாம். அவ்விலக்கியமின்றே லவ்விலக்கணம் யாதுபயன் பெறும். இவை போன்றனவாகிய விலக்கணங்கட்கறி விலக்கியம். **(6)**

(திரிபுடி நிலையாமாறு)

இதுவும்மது.

7. **மெய் வாய் கண்ணோடு மூக்குச் செவியால்**
உண்பது விடயம், விடயம் யாவும்
மை வாயி லரவென வுற்றுணர் தன் மனோ
விருத்தி யவை யறிவதாகிப்
பொய் வாயின் செயல்கள் எல்லாந்தனதாய்
நின்றிடல் சீவ போதம் வேறுய்த்
தை வாய் வெண்பிறை போலத் திரிபுடிக்கு
சம சாட்சி தானே தானும்.

(இதன் பொருள்.) மெய்வாய்கண் ணெடுமூக்குச் செவியாலுண்பது விடயம். எ-து தொக்குமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படுவது சத்த முதலியவிடயமாம் - விடயம்யாவு மைவாயிலவெனவுற்றுணர் தன்மனோவிருத்தி. எ-து. அங்ஙனமாய விடயமனைத்தையும் ஐந்தலைநாகம்போ லவ்விந்திரியங்கள் காரணமாக ஊன்றியுணர்தல் மனோவிருத்தி ஞானமாம் - அவையறிவதாகிப் பொய் வாயின் செயல்களெலாந் தனதாநின்றிடல் சீவபோதம். எ-து. சத்தியம்போல மித்தை யாநின்றுள்ள அகக்கரணம் புறக்கரணங் காரணமாக வியங்குஞ் செயல்களனைத்தை யுந் தனதாகப்பாவித்து நிற்றல் சிதாபாசனுகிய சீவனும் - வேறுத்தைவாய் வெண் பிறைபோலத் திரிபுடிக்குஞ் சமசாட்சி தானே தானாம். எ-து. இவற்றிற்கு விலக்காகித் தை மாதத்திலுதித்த வெண்பிறைபோலத் திரிபுடிக்குஞ் சமத்துவமாகச் சாட்சியா நின்று விளங்குவதுயாதோ அது கூடஸ்தனும். அதனையன்றித் தானேதானுதற் கியைந்தநிலை வேறின்றும். எ-று. புலனும், கரணமும், சீவனும், தானேதானுதற்சியை ந்தநிலை அன்றெனக்காட்டத் திரிபுடிக்குஞ் சமசாட்சி என்றுர். தைவாய்வெண்பிறை போலவென் றுவமித்தது; அங்கே மாசும், இங்கே திரிபுடியுமாய தடைசற்று மின்மைபற்றி யாதலா லிது தொழில் சாதாரண தர்மமென்க. தானே தானு நிற்கு நிலை பஞ்சேந்திரியங்களி லொன்றெனவுங் கரணங்களில் மனமெனவும் அப்பாலாய நிலை ஜீவனெனவுங் குறிகொண்டவலமாவாரைமறுத்தற் கிங்ஙனங் கூறியதென்க. இந்திரியக்குறி, ஷண்முகிமுதலியமுத்திரைகளும் கரணக்குறி, மூலாதார முதலிய வையும். ஜீவக்குறி, ஒன்றுந்தோன்றுது நிற்றலு மென்க. புலனின்றியக்கண், விடய மும்; கரணமின்றியக்கண், புலனும்; சீவனின்றியக்கண், கரணமும்; கூடஸ்தனின்றி யக்கண், சிதாபாசனும்; எங்ஙனமுணரப்படும். இதனுல், காண்பான் காட்சி காணும் பொருளாகிய இவைமூன்றையும் சீவபோதமெனுங்காறு மேற்குமெனவும், சீவசாட்சி யாகிய கூடஸ்த னேற்காதெனவுமிக்கவியிற் குறிப்பிக்கப்பெற்றும், சீவசாட்சி தானேதானுயநிலையா நிற்றலினென்க. தன்னையுமயலையு மறிதற்றகையது சாட்சிக் கன்றி வேறென்றுக்கின்மையின் சாட்சி திரிபுடியற்றதென்றும். தன்னையன்றி அயலின்மையின் தானே தானுமென்னும் யோக்கியதைபெறப்பட்டது. இக்கவியி னுலும் அறிவே முக்கியமெனவு மேனையவை அமுக்கியமெனவுங் கொண்டாம். தொக்குமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களாவன; தொக்கு சிங்குவை சட்சு ஆக்கிராணம் சுரோத்திரமென்பன. விடயம் ஐந்தாவன; பரிச ரச ரூப கந்த சுத்தமென்பன. ஜீவிக்குந்தன்மய தாதலின், சாட்சிபோத மென்னுது சீவபோதமெனப்பட்டது. போதம் அறிவு சிவமே. தானெனல், துவிதம். தானே தானெனல், அத்துவிதம் ஏக மேவாத்து வித மெனற்கியைதலின் **(7)**

(அஞ்ஞானுதிகளினியல்பு நிலை)

8. **ஓதரிய அஞ்ஞானந்தனை யறியா உணர்வு**
விதற் கோருறுதி மூலம்
மாதன் மனோ விருத்தி விடைய அஞ்ஞானங்களை
யகற்றியொளிதனை யறியு மகண்டாகாரங்
காதலினுல் அருளிய சற்குரு வருளாற்
பெறு மகண்டா காரமாகுஞ்

சாதகமே தானாகி யிருப்பதே தது
சொரூப சாட்சி யாமே.

(இதன் பொருள்.) ஓதரியவஞ்ஞானந் தனையறியா வுணர்விதற்கோ ருறுதி மூல மாதன் மனோவிருத்தி. எ-து. கணித்தற்கரிய அஞ் ஞானமெனப்படுவது; தன்னைத்தானென அறிதற்றகை யற்ற துயாதோ அந்தஉணர்வேயாம். இதனைத் தெளிய வொட்டாது மருளின்கண் ஆழ்த்தற்குறுதிமூலமா நிற்பது மனோ விருத்தி யெனப்படுவதாம் - அவையகற்றி யொளிதனையறித் லகண்டாகாரம். எ-து. அங்ஙன மாய் மூடநிலைகளை யொருங்ககலப்பண்ணி, பண்ணினவிடத்துச் சதோதயமா நின்றொளிர்வது சுயஞ் சைதன்யமாதலா லதனை அதுவாக நின்றறிதல் கண்டாகார ஞானமெனப்படுவதாம் - காதலினாலருளிய சற்குரு வருளாற் பெறுமகண்டா காரமா குஞ், சாதகமே தானாகி யிருப்பதே த்துசொருப சாட்சியாம். எ-து. இம்மூன்றனு ளன்போடருளிய சற்குருவின் அநுக்கிரகத்தாலடையத்தகுவது அகண்டகார ஞான மெனப்படுவதேயாம். வேறன்மையின், அவ்வொளி தானாகப் பல்லூழிகாலம் பழக வேண்டியது சாதகமெனப்படுவதால் அந்தச் சாதகமே தனக்குரிய முயற்சியாகி என்று மிருப்பதுயாதோ அது தானே தானாதற்கியைந்து நிற்பது சொரூ பசாட்சியெனப்படுவதாம்.எ-று. ஏ - அசை. தனக்கெனச்சொரூபமொன் றின்மையின், ஓதரிய அஞ்ஞானமெனப்பட்டது. அஞ்ஞானம், மனோவிருத்தி. அகண்டாகாரமென் பவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் பகிர்முகத்திற்கும், பின்னைய தொன்றும் அந்தர் முகத்திற்குமியைந்தனவென்றாயிற்று, யாதுகற்கினு மெய்த்தவமுயலினும் ஞானப் பிரகாசங்காண்டலரிது. அதனைவழுவாது காத்தலரிது. அதனையன்றி அனைத்து மின்றெனவறிதலரிது. அவ்வொளியே தானெனவறிதலரிது. அவ்வொளியைச்சத்து சித்தானந்தமாகவு மந்தச்சத்து சித்தானந்தத்தை அநிர்தசட துக்கமாகவும் பகுத்துண ர்தல் மிகவுமரிது. இத்தனையு மவ்வொளியாகக்காண்டலரிது. இடையிடையே ஊழிற்கியைந்தவாறு பற்பல விகற்பதூலதேகங்கள் வந்துவந்தகலும். அகலினும், ஆங்காங்குசெய்து நின்ற நிலை பாகங்கள் சாத்தியமாதல் காறுந் தொடர்ந்தேவரும். அங்ஙனந்தொடர்ந்துவருதலை, மறவாது கண்டுசாதித்தலைச் சாதகமென்றார். சாதகமே தானாகி யிருப்பதென்பது விடாமுயற்சியைக்குறித்தற்கென்க. இக்கவியுந் தானே தானாதற்கேற்றநிலையைக்கூறியது. **(8)**

(விருத்தியுஞ் சீவனும் விபுவாகு நிலைமை.)

9. **விருத்தியும் சீவனும் விடயத்தினை பார்ர்கிற் பெரிதாம்**
விருத்தியின் ஞானம் விடயாஞ்ஞானத்தை யகற்றில்
விருத்தியும் சீவனும் விடயாகார மதாமது போல்
விருத்தியுஞ் சீவனும் சத்தாகாரமதா யமைந்தால்
விருத்திய சீவன் விடையத்தை அறியும் சாட்சி
வேந்தன் அசையாதிருந்து மேன்மை பெறும் திரம் போல்
விருத்தி விடயந் சீவன் சாட்சி யிவை தோன்று போல
விபு ஆவன் ஞானியென விளம்பும் உபநிடதம்.

(இதன் பொருள்.) விருத்தியுஞ் சீவனும் விடயத்திஜனப்பார்க்கிற் பெரிதாம். எ-து. அதோமுகத்தில் விருத்திஞானமுஞ் சிதாபாசனுந் தத்தமக்குரிய விடயங்களை ப்பார்க்கிலும் விபுவாகும் - விருத்தியின்ஞானம் விடயாஞ்ஞானத்தை யகற்றின் விருத்தியுஞ் சீவனும் விடயாகாரமதாமதுபோல். எ-து. கல்விகாரணமாக வெழும் விருத்திஞானத்தைக்கொண்டு அவ்வவ்விடயங்களை மறைத்திருக்குமஞ்ஞானத்தை அகலச்செய்யின் அவ்விருத்தி ஞானத்தோடே சிதாபாசனும் வேறுமயமாகாது விடயாகார மயமாவன் அதுபோல - விருத்தியுஞ் சீவனுஞ் சத்தாகாரமதாயமைந் தால்.எ-து. ஊர்த்தமுகத்தில் விருத்திஞானத்தோடு சிதாபாசனும் ஐயந்திரிபகன்று ஞானகாரமயமாவிளங்கின் - விருத்தியைச் சீவஜன விடயத்திஜனயறியுஞ்சாட்சி. எ-து. விருத்திஞானத்தையுஞ் சிதாபாசஜனயும் விஷயத்தையும் விலக்கா நின்றறிதற் குரிய இருவகைசாட்சியுந்தானுகி - வேந்தனசையாதிருந்து மேன்மைபெறுந்திறம் போல். எ-து. திரிலோகத்தையும் ஒருங்குவென்ற அரசன் தனதிடத்தை விட்டசையா திருந்து எல்லாச்சிறப்பையும் அடையுந்திறமெங்ஙனமோ அதுபோல - விருத்தி விடயஞ் சீவன்சாட்சியிவை தோன்று விபுவாவன் ஞானியெனவிளம்பு முபநிடதம். எ-து. விருத்திஞானத்தையும் விஷயங்களையுஞ் சீவஜனயு மிருவகைசாட்சியையு மிங்ஙனமாய நிஜலயினவெனத் தோன்றவொட்டாத விபுவாக விளங்குவன். இங்ஙன மாயினேஜன முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும் ஞானியெனக்கூறுநிற்கும். எ-று. ஓர்பிரக்ஞையே பகிர்முகத்தில் அஞ்ஞானியெனவும், ஏகதேசியெனவுஞ் சிதாபாச னெனவும் நின்றுற்போல அந்தர்முகத்தில் ஞானியெனவும், விபுவெனவும், சாட்சி யெனவும் நின்றதெனவறிக. அதோமுகத்தில் விடயாஞ்ஞானத்தை அகற்றலாவது; அதிஷ்டான நாட்டமின்மையால் தத்துவ சோதஜன செய்து தெளிந்ததுபோற்காண் டஜல. விடயாகாரமதாதல்; தனது பிராந்தியெனத்தேராமையை. ஊர்த்தமுகத்தில் விடயாஞ்ஞானத்தை அகற்றலாவது; அதிஷ்டான நாட்டஞ் சற்றுண்மையால் தத்துவ சோதஜன செய்து தெளிந்துநிற்றஜல. சத்தாகாரமதாதல்; தனது பிராந்தி யெனத்தேர் ந்ததை பகிர்முகத்தின் கண்ணும் அந்தர்முகத்தின் கண்ணும் பகுத்துணர்வு இருத்த லினும் அதனுலவ்வவற்றுலாய பயனனுபவிப்பா னிருத்தலினும் விருத்தி யெனவும் சீவனெனவும், சாட்சியெனவும் பெயர் தந்தவாறுகாண்க. விருத்தியுஞ் சீவனும் விடயத்திஜனப்பார்க்கில் பெரிதாமென்ற விதப்பால் விருத்தியுஞ் சீவனும் ஞானத்திஜனப்பார்க்கில் பெரிதாமெனக்கொண்டாம். அங்கே விருத்தியுஞ் சீவனும் விடயமயமாதல்போல் இங்கே ஞானமயமாதற் கியைதலின் முரணென்ஜன. இன்றுத லிற் பொருந்தும். நூலாசிரியர் அங்ஙனங் கூறாதிருக்கில் யாமிங்ஙனம் உரைகொள் ளாதிருக்குது மென்க. **(9)**

விஷயமுதல் சாட்சிவரையில் ஒன்றற்
(கொன்று விசேடமாமாறு.)

10. **போற்றிய விந்திரியமின்றி விடயமெலாந் தோன்று**
பொறிகள் ஐந்துங் காரணமின்றி பொலிவோடு தோன்றுவால்
சாற்று கரணமுஞ் சீவனின்றி யக்கால் தோன்றுசாட்சி
யன்றிச் சீவனிஜல தானுணர்வு தோன்றுது,
ஆற்றலினு விந்திரியங்கள் விடயமட்டு மறிவு மவ்விரண்டுந்

கரண மறிந்திடும் அவை மூன்றினையும்
தோற்றமொரு சீவனறி வுறுமவை நான்கினையும்
தெளிந்தறியுஞ் சாட்சி யதீதப் பொருளா மிதுவே.
(கொன்று விசேடமாமாறு.)

(இதன் பொருள்.) போற்றிய விந்திரியமின்றி விடயமெலாந்தோன்று பொறிகளைந்துங் கரணமின்றிப் பொலிவொடு தோன்று. எ-து. யாவரானுந் துதித்தற் கியைந்த ஞானேந்திரியங்களைந்துமின்றிச் சத்தமுதலிய சகலவிடயங்களுந் தோன்றுவாம். அந்த ஞானேந்திரியங்களைந்தும் அகக்கரணமாகிய மனமென்ப தில்லாமல் விளக்கமாகத்தோன்றுவாம் - சாற்றுகரணமுஞ் சீவனின்றியக்காற் றேன்றாசாட்சி யன்றிச் சீவனிலை தானுணர்வுதோன்றாது. எ-து. சொல்லப்பட்டமனமுதலிய கரணங் களுஞ் சீவனில்லாவிடத்துத் தோன்றுவாம். அந்தச்சீவனிலையாகிய வுணர்வுஞ் சீவசாட்சி இல்லாவிடத்துத் தோன்றுவாம் - ஆற்றலினுலிந்தியங்கள் விடயமட்டு மறியுமவ்விரண்டுங் கரணமறிந்திடுமவை மூன்றினையுந் தேற்றமொடு சீவனறி வுறுமவை நான்கினையுந் தெளிந்தறியுஞ் சாட்சி யதீதப் பொருளாமிது. எ-து. அவ்வவற்றின் வலிமைத்திறமிங்ஙன மிருப்பதால் ஞானேந்திரியங்க ளைந்தும் விடயமாத்திர முணரும். விடயம், இந்திரியமாகிய விவ்விரண்டை மாத்திரம் அந்தக் கரணமறியும். விடயம், புறக்கரணம், அகக்கரணமாகிய மூன்றைமாத்திரம் தெளி வோடு சீவனறியும். விடயம், புறக்கரணம், அகக்கரணம், சீவன், ஆகிய நான்கை மாத்திரம் சீவசாட்சியாகிய சுயஞ்சைதன்யம் மிக்கதெளிவோடறியும். இதனின் மேலாய நிலைவேறின்மையின் இதுவே அதீதப்பொருளெனப் படுவதாம்.எ-று. ஆல் - அசை. இதுவே என்பதில், ஏகாரம் தேற்றம். எவ்வெவ்வுயிரும் போகம் நுகர்தற்கியை ந்த நேராய கருவிஞானேந்திரியமாதலின் போற்றியவிந்திரிய மென்றுர். அந்தந்தப் பகுத்துணர்வின் வலி யினையவெனக் கூறவே, சீவசாட்சி யொன்றாலறியப்படுவ தல்லவென்பதாயிற்று; ஆகவே; தானேதானுயநிலையெனக்கண்டாம். தன்னை ஒன்றாலறியப்படுவ தின்மையின் தனக்குத்தானே விசேடமா மென்றுணர்க. இதுவே தீர்ந்தநிலையாதலின் இங்ஙனங்கூறினுரென்க. தானேதானுயநிலையாதற்கு இதுவு மோர் தந்திர யுத்தி. தோன்றுவென்னு நான்கெதிர்மறை வினைமுற்றும்; இருக்கினு மென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றது, அறியுமென்னும் நான்குடன்பாட்டு வினைமுற்று லென்க. இதனுல் தோற்றுதல் திரிசியத்திற்கும் அறிதல் திருக்குவிற்கும் புடைபெயர் ச்சியேனுஞ் சாட்சியாகிய கூடஸ்தவிளக்கத்தில் சற்றுமின்றென்பதாயிற்று, திருக்கு திரிசியந்தானுயிருத்தலால். **(10)**

(அவஸ்தாத்திரிய சாட்சியி னியல்பு நிலைமை)

11. **கற்பனை செய் யவத்தைகள் மூன்றினுக்குஞ் சாட்சி**
கலந்தொரு தன்மையின இலகுஞ் சாட்சி கூறிற்
சிற் பரவுஞ் சாக்கிரத்தில் சாட்சி தானே சட
சாட்சியாயிருக்கும் தியக்கமான
சொற்பனத்தில் மனே விருத்தி தனக்கே சாட்சி
சூனியமாம் சுழுத்தியிலஞ்ஞான மான

வற்ப நெறியானந்த மதற்கே சாட்சி யனைத்
தினுமில் வாறிருந் தோர்ந் தறியுங் காணே.

(இதன் பொருள்.) கற்பனை செய்யவத்தைக்கண் மூன்றினுக்குஞ்சாட்சி கலந் தொருதன்மையினிலகுங் காட்சிகூறில். எ-து. கற்பனைகளை விளைவிக்கத்தக்கசாக் கிரமுதலிய மூன் றவஸ்தை கட்குஞ் சாட்சியாகிய கூடஸ்தசைதன்யம் இம்மூன் றினு முபாதானமாகக்கலந்து ஒருபடித்தாச்சதோதயமா நின்றுவிளங்குஞ் சுவானு பூதிக் காட்சியைக் கூறுமிடத்தில் - சிற்பரவுஞ் சாக்கிரத்திற் சாட்சிதானே செகசாட்சி யாயிருக்கும். எ-து. அறிவுவியாபித்திருக்குஞ் சாக்கிராவஸ்தையின்கண் அந்தக்கூ டஸ்த சாட்சியே அங்கேதோற்றுஞ் சகத்திற்குச் சாட்சியாயிருக்கும் - தியக்கமான சொற்பனத்தின் மனோவிருத்திதனக்கே சாட்சி. எ-து. கலக்கமாநின்றுள்ள சொப்பனத் தின்கண் அங்கே தோற்றும்மனோ விருத்திக்குஞ் சாட்சியாயிருக்கும் - சூனியமாஞ் சுழுத்தியி லஞ்ஞானமான வற்பநெறியானந்தமதற்கேசாட்சி. எ-து. சூனியமா நின்றுள்ள சுழுத்தியின்கண் அங்கே தோற்றும் முழுதும் மூடமயமான அற்பநெறியா லெய்திய மக்னானந்தத்திற்குஞ் சாட்சியாயிருக்கும். - அனைத்தினு மிவ்வாறிருந் தோர்ந் தறியுங்காண். எ-து. இதுபோல ஏனைய அவஸ்தையின் கண்ணு மாங்காங்கு ஜெகம்போலத் தோற்றுந் தோற்றங்களினிடத்து மிப்படியாக விருந்து அந்தந்த நிலை களை ஐயந்திரிபறநின்று அறியும் இதனை அநுபவித்துக் காணுதி. எ-று. ஏ - அசை. யானெனதல் லவற்றை, யானெனதாகக் கோடலைக் கற்பனைசெயலென்றார். சாக்கிரமுதலிய மூன்றவத்தைக் கண்ணுஞ் சாட்சிகலந்தொரு தன்மையினிலகுங் காட்சியாவது; அலைதிவலை முதலியவைகள் தோன்றி மறைதற்கும் அதுவது வாதற்கு மாதாரமாயுமுபாதானமாயும் நிற்பது சமுத்திரமெங்ஙனமோ அதுபோலச் சாக்கிர முதலிய அவஸ்தைகளும் தூலம் சூக்குமங் காரணமென்னு முபாதிகளும் விஸ்வதைசத பிராக்ஞனென்னு மபிமானங்களும் விடாதுதோன்றித் தோன்றி மறைதற்கு ஆதாரமாயுமு பாதானமாயும் நிற்றற்கொன்றிருக்க வேண்டுமே. இதனறி யும் அறிவெனவும் சாட்சியெனவும் கூடஸ்தனென்வும் பிரமமெனவும் சான்றோரால் பரியாயநாமம்பெற்றிருப்பது யாதோ அதனையெனல். நனவு நினவு முதலிய எழுச்சி யே சாக்கிரமெனப்படுமாதலின் அந்தச் சாக்கிர சங்கற்பந்தோன்றி மறைதற்கும் அந்தச் சங்கற்பத்தையன்றிச் செகத்தெனப் படுவதற்கும் ஓர் முதலும் ஆதாரமுமறி வையன்றி வேறின்மையின் சிற்பரவுஞ் சாக்கிரத்திற் சாட்சிதானே செகசாட்சியாயி ருக்குமெனவும்; அந்தநனவு அயர்ந்து சோர்ந்துழிச் செகத்து சாயாவடிவமாகத் தோற்றும் அங்ஙனந்தோன்றி மறைதலைச் சாட்சியா நின்றுணர்தல் அறிவாதலால், தியக்கமான சொப்பனத்தின் மனோவிருத்திதனக்கே சாட்சியெனவும்; அந்தஸ்புரிப்பி ன்சோர்வே சுழித்தியெனப்படுதலால் சூனியமெனப்படும். இந்த அவஸ்தையும், சூனியமாகிற காட்சியுந் தோன்றிமறைதற்கும் அதன் பலனுன மக்னனந்தத்திற்கும் ஆதாரமும் உபாதானமும் அறிவையன்றி வேறின்மையின் சூனியமாஞ் சுருத்தியில ஞ்ஞானமான அற்பநெறி ஆனந்தமதற்கே சாட்கியெனவுங் கூறியவாறுயிற்று. துரியம் துரியாதீதம் மூர்ச்சை மரணம் இருப்பதால் அனைத்தினுமென்றார். முத்துச் சரம் ஓர் சரட்டில் நிற்பதுபோலச் சாக்கிரமுதலிய வேழு அவஸ்தைகளும் அதற் குரிய காட்சிகளும் தோற்றங்களும் அபிமானங்களும் பிரவர்த்தி நிவிர்த்திகளும் ஓர் அறிவில் நிற்கு மெனக்கொள்க. இதனைமறுப்பார், எடுக்குந் துறையும் முடிக்குந் துறையு மறியார்போல்வர். அவர்கள் யாது கற்றும் யாது பயன். இங்ஙன மையந்தி

ரிபற ஒன்றேயென வுணர்ந்தோரே ஏக மேவாத்துவைதம் பிர்மமோகமெனற் கதிகாரிகள். ஏனையர்; துவிதமெனற்கும் அதிகாரிய ரல்லரெனற்கு யாமே உத்தரவாதி. சாட்சிதானே, என்னுந் தேற்றேகாரத்தை, ஏனையவிடங்களிலு மொட்டுக. இக்கவியின்கருத்து; சாக்கிரமுதலிய மூன்றிலுஞ் சாட்சியாகிய கூடஸ்தசைதன்யத்தை மறவாமலும் பராக்காகாமலு மொருவன் கண்டிருக்கில் ஏனைய வவஸ்தைகளிலும் அப்பழக்கம் காணச்செய்விக்கு மென்பது. (11)

விருத்திஞானத் திரயத்தால் அஞ்ஞானத்திரிய (நிவிர்த்தியின் நிலை)

12. **அரிய விருத்திகண் மூன்றுலகலு மஞ்ஞானங்**
இளின்னம் ஆய்ந்து கூறிற்
தெரியு மனே விருத்தியினுல் விடயாஞ்ஞானங்கள்
எல்லாஞ் சிதையு மேலாய்ப்
பிரிவில கண்டாகார விருத்தியிற் சாட்சியை
யறியா பெந்த நீங்கு
முரிய விவேக விருத்தி யகண்டாகாரமுங்
கடந்தங் கொன்று மன்றே.

(இதன் பொருள்.) அரியவிருத்திகண்மூன்றுலகலு மஞ்ஞானங்களினு மாய்ந்துகூறில், எ-து, முற்கூறிய அரிமையாய மனோவிருத்திமுதலிய மூன்றினுலும் அஞ்ஞானம் அகலுமென்றதைக் குறித்து இன்னும் ஆராய்ந்து கூறுமிடத்து - தெரியுமனோவிருத்தியினுல் விடயாஞ்ஞானங்களெலாஞ் சிதையும்.எ-து. அகமுகமாகவும் பகுத்துணரத்தக்க மனோவிருத்திஞானத்தாலவ்வவ்விடயங்களின்ன நிலையின வென்றறிய வொட்டாமல் மறைத்து நிற்கு மஞ்ஞானமெனப்படுபவைக ளெவைகளோ அவைகளனைத்தையுமொருங்குமாய்க்க அதனுலவைமாயும் - மேலாய்ப்பிரிவிலகண்டாகார விருத்தியிற் சாட்சியையறியாப் பெத்தநீங்கும். எ-து. மனோவிருத்திஞானத்திலும் மேலா கப்பிரிவற்றுவிளங்கு மகண்டாகாரவிருத்தி ஞானத்தினுல் கூடஸ்தசைதன்யத்தை உணரவொட்டாமல் மறைத்து நிற்கும் பெத்தமாகிய அவித்தையை நீக்க அது நீங்கும் - உரியவிவேகவிருத்தி யகண்டாகாரமுங் கடந்தங்கொன்றாம்.எ-து. அப்பாலெய்தற்குரிய விவேகவிருத்திஞானத்தினுல் ஈசுர சாட்சியாகிய பிரமசைதன்யத்தை உணரவொட்டாமல் மறைத்து நின்ற மாயையைக் கடக்க அதனுலது கடக்கப்படும். இங்ஙனங் கடந்தவிடத்து அங்கேசாட்சித் துவித பேதமின்றி ஒன்றுகவிளங்கும். எ-று. அன்று. ஏ அசைநிலைகள். விடயாஞ் ஞானமாவது; விடயமனைத்துந் தனது பிரிதிபலன வடிவமெனக் காணவொட்டாமல் மறைத்தலை. மாயையை அகண்டாகார மென்றது; தனக்கெனச் சொரூபமொன்றின்றி உண்மைபோற் காணப்படுந் தன்மையைச் சமஸ்தமுமேற்றலின் பிராந்திரூப மாதலைப்பற்றி என்க. மூன்றுவிருத்தி ஞானமு மேதுவாதல்பற்றி; சிதைக்க நீக்க கடக்க வென்றும். பிறவினையாக்காவிடத்து, சிதையும் நீங்கும் கடக்குமெனத் தன்வினையேலாவாம். மேயமனோவிருத்தி என்னுங் கவியில் கூறிய விருத்திஞானத் திரியத்திற்கு மிக்கவிக்கும் பேதமென்னையுள் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமெய்து

மெனின்; கூறியது கூறினுங் குற்றமில்லை, வேறெருபொருளை விளக்குமாயின், என்னும் விதியால் அக்கவியில் தோற்றுவிக்குமென்னும் பிறவினை நயமு மிக்கவியில் சிதையும் நீங்கும் கடக்கு மென்னுந் தன்வினைநயமு மிருத்தலினுனு மிவ்விரண்டு நயமும் விடாமுயற்சிக்கண்ண தாதலானுமென்க. இதுவும் ஏகமே வாத்துவைதம் பிர்ம்மோகமென்னுங் கருத்தை விளக்கிற் றென்க. ஒன்றுமெனலால் சுசாதியாதி பேதமின்றெனப் பெற்றும். **(12)**

(தத்துவோற்பத்திலயக்கிரமம்)

13. **பேசரிய பரத்தினால் ஆரோபமதாம் மூலப்பிருகிருதி**
தோன்றும் இதில் சாத்திக மாயை
ஈசனில் தோன்றும் இராசத மவித்தை சீவனில்
தோன்றும் தாமதத் தாவரணம் விட்சேப மதாம்
சூசக விட்சேபமதிற் சூக்கும பூதமாம் சூக்கவுடல்
இரு குணத்தால் தோன்றிடும் தாமதத்தின்
மாசில் பஞ்சி கரணமதாய் ஐம்பூத வடிவாயதில்
தூலசடந் தோன்று மனைத்து மிவ்வாறடங்கும் தானே.

(இதன் பொருள்.) பேசரியபரத்தினிலா ரோபமதாமூலப்பிரகிருதி தோன்று மிதிற் சாத்திகமாமாயை யீசனிதிற்றேன்றும். எ-து. இங்ஙனமாய நிலையினதென யாதொன்றுனுங் கணித்தற்கரிய பரவஸ்துவில் ரச்சுவிற்சர்பபத்துவம்போல விவர்த் தமாயுள்ள மூலப்பிரகிரிதியென்னு மொருசத்தி அவாந்தரமாகத் தோற்றும். இந்த மூலப்பிரகிருதியின்கண் இயல்பா நின்றுள்ள சத்துவம், ரஜசு, தமசு, என்னும் முக்கு ணங்களில் சத்துவத்திற்கு மாயையெனவும், அம்மாயையில் ஈசன் பிரதிபலித்தன னெனவும் - இராசதமவித்தை ஜீவநிதிற்றேன்றும். எ-து. ரஜசுக்கு அவித்தையெனவும், அந்த அவித்தையில் ஜீவன் பிரதிபலித்தனனெனவும் - தாமதத்தாவரணம் விட்சேபம தாம். எ-து. தமசு; ஆவரணம்; விட்சேபமென விருபா குபாடதாநிற்கும் சூசகவிட்சேப மதிற் சூக்கும பூதமதாம்.எ-து. அதிசூக்குமமாய் அந்தவிட்சேபசத்தியில் சூக்குமபூத மாகிய சத்தபரிசாதிகள் தோன்றும் - சூக்கவுட லிருகுணத்தாற் றேன்றிடும். எ-து. சூக்குமசரீரம்; சத்துவம், ரஜசு, என்னு மிரண்டுகுணத்தா லுதிக்கும் - தாமதத்தின் மாசில்பஞ்சீ கரணமதாயைம்பூத வடிவாயதிற் றூலசடந்தோன்றும். எ-து. ஏனைய தாமதகுணத்தால் குற்றமற்ற பஞ்சீகரணமாயும், இதனல் தூலஐம்பூதவடிவாயும் பேதிக்கப்பட்டு அந்த ஐம்பூதவடிவினின்றுந் தூலசரீரந்தோன்றும் - அனைத்துமிவ்வாற டங்கும்.எ-து. இங்ஙனம் ஆரோபத்தால் விரிந்தவாறுபோலச் சமஸ்த தத்துவங்களும் அபவாதத்தினு லிம்முறையே அடங்கவேண்டிய முறைப்படி அடங்கும். எ-று. பேசரியபரத்தினிலா ரோபமதா மூலப்பிரகிரிதிதோன்றலாவது; பழுதையிற்பாம்பு தோற்றினுற்போலு மெனற்கியைவதை. ஆரோபமெனல்; ஓரோர்வஸ்து ஒரோர் வஸ்வாக உணரப்படுதலுந் தோற்றப்படு தலுமெனப் பொருடருதலை அனுதி எனலை; மூலப்பிரகிருதி என்றுர். இதனுற் பழுதையிற் பாம்பென்றும். பாம்பாகத் தோற்றலு முணர்தலும் அதனதியல்பா? நமது பிராந்தியா? அதனதியல்பெனின்; ஆராய்ச்சியின் கண் திரிகாலத்தினு மிருக்கவேண்டும். பிராந்தியெனின்; நடுக்கமுறாதிருக்க

வேண்டும். பாம்பாகத்தோற்றுதலுக்கும் அதனை மெய்யெனயுணர்தற்கும் வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளு மிருக்கவேண்டும். இன்மையால் பரவஸ்துவில், அஞுதியில் ஜெகமுதலிய திரிபதார்த்தமுமில்லவே இல்லை எனஸ்திரமாகக்குறிக்க ஆரோபமதாமூலப் பிரகிருதி தோன்றுமென்றுர். இதனை மறுக்கில் அல்லவில்லை யெனற் கியையாது, ஆம், உண்டு, எனற்கேயியைய யாதானு மோர்பொருளைத் தெரிவிக்கவேண்டும். சீவனும் பரமும் அப்பிரத்தியட்சம். உலகம், பிரத்தியட்சம். சோதனைஞாயத்தாற் கணிக்குமிடத்துப்போகம் நுகரவேண்டிய விவகாரத்தால்; விவகாரிக சத்தாகவும், உண்மைகாணவேண்டி விசாரிக்கும் நுண்ணியவிசாரத்தால், பாரமார்த்திக்கு சத்தாகவும், உலகங்காண்டற்கேதென்னை? இங்ஙனமாய உலகங்கார ணமாக உண்டென அநுமானித்தற்கியைந்த சீவேசுராள் ஆம் உண்டெனற் கென்ன உறுதி. இன்மையால், கருத்துப்பொருள், காட்சிப்பொருளாகிய, இயங்குதிணை நிலைத்திணை எனப்படுவன் வனைத்துஞ் சொன்மாத்திரமுந் தோற்றன்மாத்திரமும் விகிர்தியென நிற்றலால், மூலப்பிரகிருதியை, ஆரோபமதாமெனற்கு முரணென்னை? இன்றுதலால், அனைத்துமித்தையே. இக்கவி; ஜெகஜீவபரம் ஆஞுதி நித்தியமென் பாரை மறுத்ததேன்க. பிரமம் மூலப்பிரகிருதி மாயை முக்குணம் ஜெகஜீவபர முண்டாகிய விரிவனைத்தையுந் தத்துவக்கட்டளைகளிற் காண்க. பொருளாற்றலை மாத்திரந் தெரிவித்தாம். சொல்லாற்றலைத் தெரிவிக்கின், இடமின்றி விரியுமாதலால் சுருக்கியுரைத்தனம். பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனல், மதஸ்தர். பொருளைப் பொருளெனல், அத்துவிதிகள். கட்சிவாதத்தில் நில்லாது, பதார்த்த சம்மதவாதத்தில் நிற்கின், முரணுதற்கிடமின்றிச் சும்மாயிருத்தல் வாய்க்குமென்க. பழுதை உண்மை, பாம்பு, பொய். இந்தப்பொய், சந்தேகவிபரீதத்தை அகலாதது, கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலால் அகலுமாறுபோன்று; மூலப் பிரகிருதியுமெனக் கொள்க. பாம்பாகிய பொய் அடங்குதல் பழுதையாகிய மெய்யிலென்றுற்போல, மூலப்பிரகிருதியாகிய பொய் அடங்குதல் பிரமமாகிய மெய்யிலெனக்கோடற்கு அனைத்து மிவ்வாரடங்கு மென்றுர். இக்கவி; தன்பால் சுருங்கச்சொல்லல் ஆழமுடைத்தாதல் முறையின் வைப்பு விழுமியதுபயத்தலென்னு மழகுகளை அமைத்து நிற்கக்கண்டாம். பகிர்முகத் ததாகுமிடத்துப் பூர்வபட்சமாதற்கியைவன வனைத்தும் சித்தாந்தபட்சமாதற் கியைவ னவாகவும்; அந்தர்முகத்ததாகுமிடத்துச் சித்தாந்தபட்சமாதற் கியைவனவனைத்தும் பூர்வபட்சமாதற் கியைவனவாகவுந் தோற்றற்கேதென்னை கொலோ அனைத்து மறிவின் பிரதிபலனமெனக்கோடற் கியைதலின் சத்தியமன்று மித்தையே. அறிவொ ன்றே சத்திய மென்றேற்றது அருத்தாபத்தி. **(13)**

(பிரகிருதிமுதலியவற்றினிவிர்த்தி)

14. **பகர் வரிய முத்ற் பொருளின் விவர்த்தமதா மூலப்பகுதி**
யிந்த உலக மெய்யாப் பார்த்திடு தன் மாயை
யக முடலென்றிருப்பதுவே யவித்தை தத்துவங்கள்
அனைத்தையும் தான் என மறைப்பது ஆவரணம் விடய
சுக விருத்தி விட்சேப மிவைகளைந்து மடவே தொலைதல்
பரி பூரணத்தால் சோதனைத் தற்பதத்தால்
மிக வுணருஞ் தொம்பதத்தாற தத்துவ ஞானத்தால்
விதேக முத்தி யதனுலும் விடப்படுதல் வீடாம்.

(இதன் பொருள்.) பகர்வரியமுதற்பொருளின் விவர்த்தமதா மூலப் பகுதி. எ-து. யாவரானு மிங்ஙனமாயநிலையதென ஓதற்கரிய முதற்பொருளாகிய பரவஸ்து வின்கண் அர்த்தரூபமாக வன்றி அநர்த்தரூபமாகத் தோற்றுவது மூலப்பிரகிருதியெ னப்படுவதாம் - இந்தவுலகமெய்யாப் பார்த்திடுதன் மாயை. எ-து. தனக்கெனச் சொரூபமின்றியவுலகைச் சத்தியமாகக்கண்டுழலுதல் மாயையெனப்படுவதாம் - அகமுடலென்றிருப்பதுவே யவித்தை. எ-து. தேகமே நானென்று அகங்கரித்துழல் வதுவே அவித்தையெனப்படுவதாம். தத்துவங்களனைத்தையுந்தானென மறைப்பதா வரணம். எ-து. தத்துவங்களெனப்படுவனவனைத்தையுந் தானே யெனக்கொள்ளுமாறு மறைக்கத்தகுவது ஆவரணமெனப்படுவதாம் - விடயசுகவிருத்தி விட்சேபம். எ-து. விடயசுகம்வேண்டி விவகரிக்கும் விருத்திகளனைத்தும் விட்சேபமெனப்படுவதாம் - இவைகளைந்துமடைவே தொலைய பரிபூரணத்தாற் சோதனை தற்பதத்தான், மிகவுண ருந்தொம்பதத்தாற் றத்துவஞானத்தால் விதேகமுத்தியதனாலும் விடப்படுதல் வீடாம். எ-து. இங்கே கூறிவந்த விப்பேதங்களைந்து மொருங்கே தொலையவேண்டிப் பரிபூரண ஞானத்தினாலும், தற்பத சோதனையினாலும், மிகவும் விசாரித்துணரத்தக்க தொம்பத சோதனையினாலும், தத்துவசோதனை ஞானத்தினாலும், விதேக்கைவல்ய ஞானத்தினாலும் விடப்படுவது வீடெனப்படுவதாம்.எ-று. மூலப்பகுதி - மாயை - அலித்தை - ஆவரணம் - விட்சேபமென்னு மைந்தையும் நிரலே தொலைக்கவேண்டிப் பரிபூரணஞானம் - தற்பதசோதனை - தொம்பதசோதனை - தத்துவசோதனை - விதேகமுத்தி எனவைந்தாகக் கூறுதலால், நிரனிறையணி, பரிபூரணஞானத்தால் மூலப்பகுதி தொலையும் வகை; ஜெனனமரணமும், அவஸ்தாத்திரங்களும், காட்சிக ளும், ஸ்தூலமுதலிய தோற்றங்களும் அவ்வவற்றிற்குரிய இன்பதுன்பங்களுந்தோ ன்றி மறைதற்காதாரம் அறிவாதலால் அந்தந்தமயமாகாது அறிவா விளங்கிநின்ற விடத்து ஞானமெனவும், அந்நிலையை மறந்தவிடத்து அஞ்ஞானமெனவும் பொருள் படுமாதலின் இவ்விரண்டு பாரிசமுஞ் சாயாது நடுநிலைதானுயவிடத்துச் சற்றுஞ் சலன முறுமையும்; தற்பதசோதனை ஞானத்தால் மாயைதொலையும்வகை; அந்நடுநிலைநழுவியவிடத்து அஞ்ஞானம் ஞானம்போற் காண்டலின் செகத்து பிரிதி பலிக்கும். அதனைமெய்யாகக் காணவரும். அங்ஙனங் காணுதலாகிய மயக்கம் சமஷ்டி விகாரத்திலாதலால் அந்த சமஷ்டிவிகாரமுந்தற்பத சோதனையில் நில்லாதழியும். அங்ஙனமழிந்தவுடன் சிவப்பாழாதலால் அதுதானுயவிடத்துச் சற்றுஞ் சலனமுறுமையும்; தொம்பதசோதனஞானத்தால் அவித்தை தொலையும் வகை; ஒருகால் தற்பத சோதனை ஞானம் நழுவிய விடத்து மீண்டுஞ் செகத்துத் தோற்றும். அங்ஙனந்தோற்றியவழி அதனது காரியமாகிய வியட்டி தூலதேகந் தோற்றும் அதைத்தானெனத்திடமாகக் கொண்டது அவித்தையெனப்படு மாதலால் அது நாசமுறுவதெங்ஙனம். உறுதவிடத்து அல்லலே பெரும்பயனுகமுடியும். அதனை ஒழிக்கத்துணிந்தவிடத்துத் தொம்பதசோதனை செய்யவேண்டிவரும். அந்தத் தொம்பதசோதனையில் தூலவுடல் ஆதேயமாகவும், உபாதேயமாகவும், விகாரமாக வும், ஆரோபமாகவு மேற்றற்கியையும் அங்ஙனமேற்றற்கியைந்தவிடம் பாழாதலால் சீவப்பாழெனப்படும், அங்ஙனமாய சீவப்பாழ் தானுய விடத்துச் சற்றுஞ் சலனமுறு மையும்; தத்துவஞானத்தால் ஆவரணந்தொலையும்வகை; தொம்பதசோதனை ஞானம் ஒரு கால் நழுவியவிடத்து மீண்டுந் தூலவுடல் தோற்றும். அங்ஙனந் தோற்றியவழி அதனது காரியமாகிய அகமமதையும் - அயலும் - உறவும் - தாய்தந்தையென்னும் முறையும் ஆண்பெண்ணலியென்னும் வகையும் - ராகத் துவேஷாதிகளும் - இவை

போல்வன பிறவு மெய்தற் கிடம்பெறுமாதலின் இவை யகலாக்காறு மிம்மயக்கம் ஆவரணசத்தியெனப்பெயர் பெறும் - இந்த சத்தி உபாதான உபாதேயவகைக் கியைந்த தத்துவங்களனைத்தையு மங்ஙனமாக ஆராய்ந்த விடத்துக் கணமேனு நில்லாதகலும். அங்ஙன மகன்றவிடம் வியாபக வியாப்பிய ரகிதமாதலின் அந்நிலை தானயவிடத்துச்சற்றுஞ்சலியாமையும்; விதேகமுத்தியதனல் விட்சேபசத்தி தொலை யும்வகை, விதேகமுத்தியெனல்; ஞானாஞ்ஞான சகிதமும் ரகிதமுமாகிய கற்பனை கடந்தநிலை. விட்சேபசத்தியெனல்; பந்தமாயவழி பந்தநெறியாகவும், விடுதியாயவழி விடுதி நெறியாகவும் நிற்றற்கியைந்த வுணர்வு. இவ்வுணர்வு நிற்கு மளவு மோர் துணிவின்றியலையும். இவ்வலைவு கற்பனசகிதம் ரகிதம் அற்றவிடந் தானயவிடத் துச் சற்றுஞ்சலியாமையுமா மென்க. இவைமுரணின்றி விளங்கல், தனக்குச் சுவானுபவம்வாய்த்த விடத்தன்றி யேனையவிடத்தாகாதென்க. பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கொண்ட பாதகர்க் கிதுயாது பயன்தரும். ஆதலின்; திரிவிதவலகத்தரி தொரு ஞானியெனப்பட்ட தென்க. **(14)**

(பிரமசப்தாவத்தை)

15. **சோதி தானயிருந்தாற் பிரம மதா மாயை**
யிலே தோய்தல் ஈசன்
காதல வித்தையிற் கூடிற் சீவனும் பிரமாதா
கரணந் தோய்ந்தன்
மேதகு மித்தியஞ் சேர்ந்தாற் பிரமாண மறியாத
விடயத் தெய்தல்
யாததுவே பிரமேய மறிவதிற் போந்தால்
பல மேழவதிதை கூடும்.

(இதன் பொருள்.) சோதிதானயிருந்தாற் பிரமமதா மாயையிலே தோய்ந்தா லீசன், காதலவித்தையிற்கூடிற் சீவனும். எ-து. யாதோ ருபாதியோடுங் கலப்புற்றுச் சைதன்யம் சுயம்பிரகா சமாகத் தானேதானயிருந்தால் பிரமமெனப்பேர்பெறுவதாம். அதுமாயையில் பிரதிபலித்தா லீசனெனப்பேர்பெறுவதாம். இச்சாமயமாகிய அவித் தையிற் பிரிதிபலித்தால் சீவனெனப் பேர்பெறுவதாம். பிரமாதா கரணந்தோய்ந்தான் மேதகு மிந்தியஞ்சேர்ந்தாற் பிரமாணம். எ-து. அந்தக்கரணத்தில் பிரிதிபலித்தால் பிரமாதாவெனப் பேர்பெறுவதாம். சிறப்புற்ற ஞானேந்திரியங்களில் பிரிதிபலித்தால் பிரமாணமெனப் பேர்பெறுவதாம் - அறியாத விடயத்தெய்தல், யாததுவே பிரமேய மறிவதிற் போந்தாற் பலமேழவத்தை கூடும். எ-து. தன்னைத்தானறியாத விடயத்தின் கண் பிரதிபலித்தல் யாதோ அதுவே பிரமேயமெனப்படுவாதாம். இங்ஙனமாயவிடத் துச் சர்வ மூடமாநின்றுள்ள உணர்வில் பிரதிபலித்தால் பலமெனப்படுவதாம். ஆதலினிவ்வேழிடங்களுமேழவஸ்தை யெனச் சொல்லக்கூடும். எ-று. இங்கே சோதி யெனல்; சைதன்யத்தை, தனது சோதியே தானகவிளங்கு மிடத்து மேல்கீழொப் பின்மையின் அவ்வவசரத்தேற்கு நிலை பிரமமெனவும், அந்நிலை மறந்த வவசரம் பெரும்பாழாதலால் அந்தப்பாழ் மயமாயவிடத்து அந்தச்சை தன்யஞ் சமஷ்டி ரூபமாக நின்று நிமித்த காரணனெனப் படுதலின், அவ்வவசரத்தேற்குநிலை

யீசனெனவும், அந்நிலையிழந்த அவசரம் ஒன்றும் தோன்ற நிலையதாதலால் அந்நிலை மயமா அந்தச்சைதன்யம் நிற்புழி வியட்டிரூபமாகிக்கிஞ்சிக்கினனெனப்பட்டு வியட்டி யுடல் நானென்று மயங்கிநிற்கும். அம்மயக்கத்திற்குப்பேர் அவித்தையெனலால் அவ்வவசரத்தேற்குநிலை சீவனெனவும், அந்நிலை மெல்லவிழந்தவிடத் தேற்குநிலை சமுசயநிச்சய சாஞ்சல்ய மாதலால் கரணமெனப்படும். அக்கரணமே தானுய் அச்சைதன்யம் மயக்குற்று நின்றவவசரம் பிரமாதாவெனவும், அதுவும் மெல்ல நழுவியக்கண் இடந்தரற்பாலது இந்திரியமாதலால் அவ்விந்திரியமயமாய் அந்தச் சைதன்யம் நிற்கு மவசரநிலை, பிரமாணமெனவும், அதுவுந்தவறியவிடத்திடமா நிற்றற்பாலது விடயமாதலால் அச்சைதன்யம் விடயமய மாயவிடத் தேற்கு மவசர நிலை பிரமேயமெனவும், அங்ஙனமும் நில்லாது அதோமுகத்ததாயவழிச் சுகப்பேற்ற தா நிற்றலின் அந்தச்சைதன்யம் நிற்குமவசரநிலை பலமெனவும், பேர்பெறுதற்கியை ந்து நிற்றலின் காரணக்குறியென்ரும். ஓர் சைதன்யமே அவ்வவ் வவசரநிலையாதல் போற் காண்டலின் அவ்வவ்வவசரநிலைப்பெயர் தந்தனர். இவ்வவசரநிலைகளும் அவ்வவற்றிற்கியைந்த பேர்களும் அறிவே வடிவாயவிடத்தெங்ஙனம் நிலையுறும். ஆதலி னிவையனைத்துங் கற்பிதமெனக்கண்டு தானே தானுக நிற்பது கௌணமன்று முக்கியமென்க. **(15)**

(அஷ்டப்பிரமாணம்.)

16. உற்றெதிரே காண்டல் பிரத்தியட்ச மனுமான மோங்கு
புகை கண்டு நெருபுண்டெனவே உணர்தன்
மற்றுவமை மறை பசுபோலெனல் சத்தம் பெரியோர்
வாய்ச்சொல் அருத்தாபத்தி மதத்த வுடலதனு
லற்ற வுப வாசியொளித் துண்பான் என்று ணர்தல்
லபாவ முன்பினிடையொரு காலத்து மிலை யென்ற
னற்றிய விம் மரத்தினிற் பேயுண்டெனல் ஐதீக
நாட்டுதலே சம்பவம் ப்ரமாணம் எட்டா நவினும்.

(இதன் பொருள்.) உற்றெதிரே காண்டல் பிரத்தியட்ச மனுமான மோங்கு புகை கண்டுநெருப்புண்டெனவே யுணர்தல். எ-து. நேரே ஒன்றினையுற்றுக்காண்டல் பிரத்தியட்சப்பிரமாணமாம். மேலே ஓங்கியெழுகின்ற புகையைக்கண்டு அங்கே நெருப்புண்டெனக்கோடல் அனுமானப்பிரமாணமாம் - மற்றுவமை மரைபசுப்போலெ னல் சத்தம் பெரியோர்வாய்ச்சொல். எ-து. அப்பிரத்தியட்சமா நின்றுள்ள மரையென் னுமோர் மிருகத்தைக்காண விரும்பினேனுக்கு அது அலைதாடியின்றிய பசுவை யொக்குமெனக்கூறுதல் உவமானப்பிரமாணமாம். சுருதி யுத்தியனுபவமொத்துணர் ந்த மகான்களது வாக்கியமே சத்தப்பிரமாணமாம் - அருத்தாபத்தி மதத்தவுடலதனு லற்றவுப வாசியொளித் துண்பானென்றுணர்த லபாவமுன்பினிடை யொருகாலத்து மிலையென்னல். எ-து. மதத்துக்கொழுத்திருக்கின்ற உடல் காரணமாக அன்னபானம் அருந்துவதே இல்லைநானித்திய வுபவாசி யென்பானது சொல்லைநம்பாமலிவன் கரவில் உண்கின்றுனென் றுணர்தல் அருத்தாபத்தி பிரமாணமாம். இக்கடபடம்; மண்ணையும் நூலையுமன்றி முன்னும் பின்னும் இடையிலும் எப்போது மில்லையெ

னச் சாதித்தல். அபாவப்பிரமாணமாம் - நற்றிய விம்மரத்தினிற்பே யுண்டெனஇல தீகம். எ-து. யாவராலும் விரும்பத்தக்க விந்தவிருக்ஷத்தில் பேய் உண்டெனக்கோடல் ஐதீகப்பிரமாணமாம் - நாட்டுத்லே சம்பவம் ப்ரமாணமெட்டா நவிலும். எ-து. நூறென்னுந் தொகையன்றி ஆயிரமென்னுந் தொகைவருதற் கிடமேயில்லயெனச் சாதித்தல் சம்பவப்பிரமாணமாம். இங்ஙனமாதற் கியைந்த பிரமாணங்கள் எட்டென வேதங்கூறாநிற்கும். எ-று, மற்று - அசை. நவிலும் என்னும் விஜனமுற்றுக்கு எழுவாய் வேண்டுதலின் வேதமென்றும். பிரத்தியட்சப்பிரமாண மிருவகைத்து.; விடயகதப்பிரத்தியட்சம் ஞானகதப்பிரத்தி யட்சமென. விடயகதப்பிரத்தியட்சம் தன்ஜன அயலாகவும், ஞானகதப்பிரத்தியட்சந் தன்ஜனத்தானுகவுங் காண்டஇல. அனுமானப்பிரமாணம் மூன்றுவகைத்து, அவை; பிரதிக்ஞை ஏது. திருட்டாந்தமென் பன. இம்மஇலயக்கினி யுடைத்தெனல் பிரதிக்ஞை. புகையாலெனல் ஏது. மடைப்பளி யெனல் திருட்டாந்தம். இன்னமிவ்வாறுவிரிந்து வருவனவற்றையும் ஏஜனய பிரமா ணங்களின் மிக்க விரிவஜனத்தையும் விரிக்கப் பெருகுமாதலால் இந்நூலாசிரியர் சுருக்கியுரைத்தனர், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்தற்கு. ஞானகதப்பிரத்தியட்சம் இருவகைத்து, போலிஞானம் எதார்த்தஞானமென. போலிஞானகதப்பிரத்தியட்சமா வது; பிறவிக்குருடனுக்குத்தெய்வகதியால் பூதசூரியன் காணப்பட்டாற்போல அகக்கு ருடனுக்கு பூர்வதவ சமஸ்காரத்தால் ஞானசூரியோதயங் காணப்படும். அவனுக்குச் சிலகாலவரையுங் காணப்படாதவுகம் பின்னர்காணப்பட்டுவர அதஜன அனுதிநித்திய மென்பன். அதுபோல இவனுக்குச் சிலகால வரையுங் காணப்படாதவுலகம் பின்னர் மெல்லமெல்லக் காணப்பட்டுவர அதஜன அனுதிநித்தியமென்பன். இதனுல் ஏகத்து வம் வாய்ப்ப தெங்ஙனம். கூடாமையின் முடிவறியா துழல்வது. இனி, எதார்த்த ஞானகதப்பிரத்தியட்சமாவது; அங்ஙனங்காணப்பட்ட ஞானசூரியோதய விளக்கத்தில் விடாத நாட்டம் பல்லூழிகாலம் பயிலப்பயில அங்ஙனம்பயிறலே ஞான சூரியனுக் குலகம்; உபாதேயம் ஆதேயம் - ஆரோபம் - விகாரம் - அத்தியாசம் - கற்பஜன - சாயை - எனப்பொருடரலே அதனதியல்பாகும். இங்ஙனமாயவியல்பு ஏகமேவாத் துவைதமாக்கி நிஇலக்கச் செய்வது. போலிஞானத்தை எதார்த்த ஞானமெனக்கொண் டகங்கரித்தஇல மறுத்தது முரணேனும் எதார்த்த ஞானமடைதற்கு அடுத்தநெறி யாயிருத்தலின் ஏற்கும் தகுதியுடையது. இந்தப்போலி ஞானமுண்டெனக்கோடற்கு அனுமானப்பிரமாணமும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், ஓரறிவுமுதல் ஆற்றிவுவரை யினுமுள்ள விகற்பபேதநிஇல உயிர்கள் மாட்டியங்கலின் இவ்வுயிர்கள் பிரக்ஞை யுடைத்தெனல், பிரிதிக்ஞை. உணர்தலாகிய இயக்கத்தினுலெனல், ஏது. இதஜனக்காண்டல் தன்னிடத்திலெனல், திருஷ்டாந்தம். இங்ஙனமாய அங்கமுடைத் தாதலினென்க. இந்த அனுமானப்பிரமாண முண்டெனக்கோடற் குவமானப்பிரமாண மும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், எவ்வுயிரிடத்து முள்ள பிரக்ஞை துக்கநிவிர்த்தி தருவதெனின் யாதுபோல்வது - யாதிடத்தது - எங்ஙனங் காண்டற்கரியது என்ற சங்கை எழாதமைதற்குரிய நிஇலயது. வியாபக விளக்கமாயும் தன்ஜனத்தானுணர்தற் பாலதாயும், சுத்ததெளிவாயும் நிற்கும்வெளிபோல்வது, தன்ஜனயே யிடமாகவுடை யது, தன்ஜனயன்றிச் சங்கற்பமின்றுய தாதலினென்க. இவ்வுபமானப்பிரமாண முண்டெனக்கோடற்குச் சத்தப்பிரமாணமும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், இங்ஙன மாய வுபமானத்தாலேற்பதாகிய நிஇல சிறுபான்மையாராலோ பெரும் பான்மையா ராலோ வென்றவையந் தவிர்தற்கும், சோதஜன ஞாயம் பொருத்தம் முற்றுமுரணு தியைதற்கு மின்றி யமையாமையின், சத்தம் சுருதி ஆகமம் வேதம் இவை

போல்வன வொருபொருட்கிளவி. இச்சத்தம் அனைத்தையுங் கற்றது யாதோ வதனைக் கற்கக் கருவியாயும் அயலைக்கற்கக்கருவியாயு நிற்றலைப்பற்றிப் பிரபலசுருதி அற்பசுருதி யென்றிருவகைப்படும். இவ்வுபநிடத மயலையுணர்த்தாமையானும், சோதனை யாதிமூன்றிற்கு முரணுது நிற்றற்கியைதலானும் பெரும்பான்மையோரா லேற்றற்பாலதெனவும் பிரபலசுருதியெனற் கியைதற்பாலதெனவு மிடந்தருதலின் சத்தப் பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க. அறிவிற்சிறந்த வெம்மதத்தினர்க்கும் மதா பிமானங்கழன்றவிடத் துண்மைவிளங்குமெனக் கண்டிருப்பதா லிஃதெவர்க்கு முடன் பாடாம். எவர்மதமுங்கொள்கைக்குடன்படுமாறு போன் றிஃததீதத்திற் குடன்படலி னென்க. வஸ்து பரிசோதனையி லென்னகற்று மாங்காங்குள்ள வுளவறி யாவிடத் தென்ன முடிபுதரு மின்மையால் தள்ளற்பாற்றே. இங்ஙனமாய தீர்ந்தநிலையில்லா விடத் தீஸ்வரவாக்கிய மெனினுமடியார்வாக்கியமெனினு மென்சிறப்பு. இந்நெறியா லேற்கப்பெற்ற சத்தப் பிரமாணமுண்டெனக் கோடற் கருத்தாபத்திப் பிரமாணமும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், அறிவையறிவுநுகருமென்ற சுருதிப்பிரமாணத்தை யேலாவொருவனது மொழி தநுவாதிய சமஸ்தவுலகமும் பாரித்திருக்கப் பெறுதலி னு மிங்ஙனம் பாரித்திருத்தல் தனது சமதிருஷ்டி - விசேஷணதிருஷ்டியின் பிரதிபலனமாக் காணப்படுதலினானு மறுக்கற்பாற்று தனதிருபார்வையின் விகற்ப மன்றியில்லாமையின். யாதானுமோர் தூலதேகத்தைக்காண்புழி யாது பதார்த்தமென வுன்னில் அங்ஙனமாக சமஸ்ததேகமும் மாமிசவடிவாகக் காணுமன்றே, அப்போது ஏகத்துவமுஞ் சமதத்துவமுமாயநிலைவரும். அங்ஙனமுன்னுது கண்டமாக வுன்னில் அங்ஙனமாய சமஸ்தவடிவங்களுங் கண்டமாகக் காணுமன்றே அப்போது விசேட த்துவமு மனேகத்துவமு மாயநிலைவரும். இங்ஙனமாயது தனதுதிருஷ்டி பேதத்தை யன்றி வேறுயிதாமையின் அவனது மொழியினருத்தத்திற்காபத்து நேரிட்டது. அருத்தாபத்தியெனல் சொற்பொருளுக்கு நஷ்டம் நேரிடல். ஆதலின், ஏற்கப்பாற்று; பலகாலுற்றுநின் றுணருமிடத்தென்க. இந்நெறியா லேற்கப்பெற்ற அருத்தாபத்திப் பிரமாண முண்டெனக்கோடற்கு அபாவப் பிரமாணமும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், "எங்கே நான் போற்றுவது மென்னையே" யென்றகவிபோல்வனவே பிரபல சுருதி யனைத்துமாதலாலும், இக்கருத்தையன்றி யற்பசுருதியெனற்குப்பொருள் வேறின்மை யானும், உளதெனில், விட்டவிலக்கணையாதிய மூன்றும்போந்தது வேறுபயன் கருதியன்றுதலானும் மறுக்கற்பாற்றே. தன்னைத்தான் மறந்த மறப்பே ஜெகஜீவபர மெனற்குப் பொருளாதலின் சோதனையில் அநர்த்தரூபமெனற் குடன்படுகின்றன. இவையனைத்துந் தனது பிரதிபலனமாதலின் இவைமெய்ப்பொருளன்றெனமறுக்க, அபாவம் நான்கெனப் போந்ததென்க. தனதுஸ்மரணையன்றிக் கடபடபாவம் வேறு ளவாகத் தோற்றற்கு இடம் பெறுது போதற் கேதென்னையோ இன்மையின், அபாவப்பிரமாண மேற்றற்பாற்றே. இதோ ஜெகத்துளதெனின் உனதுஞப்திப் பிரியத்தை யன்றி வேறுபொருளாகக் காட்டற்கிடந்தராததென்? ஆதலின், இன்றி யமையாமைபற்றி அபாவப்பிரமாணமும் வேண்டும். இஃதன்றியும் சச்சிதானந்தம். அநிர்தஜடதுக் என்னுங் குணத்தையன்றி பிரமத்துக்கும், ஜெகத்தெனற்குங் குணி வேறிலாததற்கும்; சச்சிதானந்தத்தையன்றி யநிர்தஜடதுக்கம் வேறிலாததற்கு மேதெ ன்னைகொலோ. இவையனைத்து முய்த்துணரா விடத் தெய்தற்பாலதாகிய மயக்கம் போக்கற்கேதுவாகிய அபாவப்பிரமாண முண்டெனக் கோடற் கைதீகப்பிரமாண மும்வேண்டும். எங்ஙனமெனின், ஜெகத் துண்டெனபதில் ஓர்கர்த்தா விருக்க வேண்டும். உளனெனக் கொள்ளில் கண்டவ ரிருக்கவேண்டும், இன்றெனின்,

தனுகரணுதிகள் வந்துபோதற்கும், உயிர்களியற்றுதற்கும், சேதனத்துவமும் கர்த்தத் துவமு மியல்பாயிருக்கவேண்டும். இன்மையால் ஒருவனுளனுகக்கோடற் பாற்று. நாஸ்திநபாதிக்குடன் படுவதென்னெனின், ஆஸ்திகாநிற்பதும் நாஸ்திகமா நிற்பதும் - ஒன்றிலொன் றில்லாமறபோவது அபாவமன்றே. இந்த அபாவமு மறிவன்றி யிருக்கவேண்டு மின்மையாற் றள்ளற்பாற்றே. தாஞகிய அறிவையன்றி யெம்மயக்க முமின்மையின் அறிவு கோடற்பாலதாதலி ஊதீகப்பிரமாணமும் வேண்டற்பாற்று. இங்ஙனமாய் வைதீகப்பிரமாண முண்டெனற்குச் சம்பவப்பிரமாணமும் வேண்டும். எங்ஙனமெனின், ஞெப்தி அயலாக வணுவணுவாஸ்புரிக்காவிடத்து மகத்தாக ஜெகத் துகாணப்படுத்தற்கேதின்மையானும் பிண்டித்தபொருளையன்றிப்பிண்டப்பொருள் வேறிலதாக வுதாரணங்காட்டற் கியைதலானு மதுதாஷ்டாந்திரத்திற்குத் திருஷ்டாந் தமாதலானு மெங்ஙனமுரணும், ஞெப்திசலியாவிடத்து விக்கற்பஜனகளஜனத்து மெங்ஙனம் வருதற்கிடம் பெறும், பெருதாதலின் சம்பவப் பிரமாணமும் வேண்டும். எனவே - இவ்வஷ்டவிதப்பிரமாண முந்தன் பாலிலெனக்காட்ட விங்ஙனங்கூறிய தென்க. இவ்வுளவறியாதார் தாஷ்டாந்திரத்திற் செல்லவகையறியாது வாளாகற்ற வலமாயினரென்பதைக்குறிக்க விவ்வுபநிடதம் நிற்றலி னிதஜனயாழ்ந்துணர்கவென் பது கருத்து. **(16)**

(சிவசப்தா வஸ்தை.)

17. **மன்னிய தோரஞ் ஞானந்தஜன யறியாதது**
மறைப் பாவரண மாகும்
பன்னிய விட்சேப மெனதெனல் ஆப்த
வாக்கியமே பரோட்ச ஞானந்
தன்னிஜல தாஞனதுவே யபரோட்சங்
கண்டதொடு சந்தோடத்தி
னந் நிஜலயே துக்கம் போலற் போய் ஆனந்த
மடைவதுமே ழவத்தை பேறும்.

(இதன் பொருள்.) மன்னியதோரஞ்ஞானந் தஜனயறியா ததுமறைப் பாவரண மாகும். எ-து. தன்ஜனத்தானறியாத வவசரம் நிஜலபெற்ற அஞ்ஞானமெனப்படுவதாம். அங்ஙனம் அறியவொட்டாமல்மறைத்தமறைப்பா நின்றவவசரம் ஆவரணமெனப் படுவதாம் - பன்னியவிட் சேப்மென தெனலாப்தவாக்கியமே பரோட்சஞானம். எ-து. அங்ஙனம் மறைத்தமறைப்பால் எனதெனவந்தவவசரம் விட்சேபமெனப்படுவதாம். இங்ஙனம் மருண்டுகலங்கித் தவிக்குங்கா லோருறுதிமொழிதந் தான் வேண்டி ஒருவரங்கேவந்து கூறியவவசரமொழி ஆப்தவசனமாதலால் பரோட்சஞானமெனப் படுவதாம் - தன்னிஜல தாஞனதுவே யபரோட்சங் கண்டதொருசந்தோடத்தி னந்நிஜல யேதுக்கமும்போ யானந்தமடைவது மேழவத்தைப்பேறும். எ-து. அங்ஙனங் கூறிய வாப்த மொழியால் தன்னிஜலயில் தாஞகந்தெளிந்து கலங்காது நின்றவவசரம் அபரோட்ச ஞானமெனப்படுவதாம். அங்ஙனந்தன்ஜனத் தான்நெரிசித்த வவசரத்தி லெழுவ தானந்தப்பெருக்காதலா லதஞ லுண்டாயவவசரம் துக்கநிவிர்த்தி யெனப் படுவதாம். அத்துக்கநிவிர்த்தியெய்திய வவசரம் தடையற்றவானந்த மெனப்படு

வதாம். இந்நெறித்தாப்போந்த விவையனைத்தும் ஏழவஸ்தை எ-று. அஞ்ஞானம், காரணதனு. ஆவரணம், சூக்குமதனு. விட்சேபம், தூலதனு. இதுகாறுங் கீழாயிறங்குநெறி. இதனைப்பகிர்முகத்ததெனவும்; பரோட்சம், தூலத்னு கழற்றி. அபரோட்சம், சூக்குமதனுகழற்றி. துக்கநிவிர்த்தி, காரணதனுகழற்றி தடையற்றவானந்தம், மகாகாரணதனுகழற்றி. இதுகாறும் மேலாச்செல்லுநெறி. இதனை அந்தர்முகத்ததெனவுங் கூறற்கியையுமாதலின், அத்தியாரோபம் அபவாத மெனக்கண்டாம். இது இருவினையொப்பு மலபரிபாகர்க்கன்றி, ஏனையோரெத்திறத் தராயினும் விளங்காது. தன்னிழப்பும் அகலாது. ஆதலின், "தன்னிழப்பையென்னக ற்றுச் சாதிப்பானென்ருர்" பிறரும். நுண்ணுணர்வோராயினும் ஞானசானின்றியமையாது. ஆங்காங்கு புடைபெயர்ச்சி விகற்பபேதமே வினைமுதல் விகற்பபேதமாகவும், குணவிகற்பபேதமே குணிவிகற்பபேதமாகவுந் தோன்றும். இவற்றை யாசானனுக்கிரகவிளக்கத்தால் கண்டுகண்டகற்றில், "செய்வான் கருவி முதலியவாறும் பொருளிடங்காலம் முதலியவாறுமின்றித் தானேதானுகவிளங்கும். இதனைக்காட்டற்கிங்ஙனங் கூறியதென்க. பரோட்சநிலை யெய்துமளவும் எத்தனையோ தூலதேகம் வந்துவந்தகலும். அதுகாறு மகலாதுநின்றுள்ள சூக்குமதனு, அபரோட்ச நிலை யெய்துமளவும் எத்தனையோ சூக்குமதனுவந்துவந்தகலும். அதுகாறுமகலாது நின்றுள்ளகாரணதனு துக்கநிவிர்த்திநிலை யெய்துமளவும் எத்தனையோ காரணதனு வந்துவந்தகலும். அதுகாறு மகலாதுநின்றுள்ள மகாகாரணதனு, தடையற்றவானந்த நிலை யெய்துமளவு மகன்றேவிடும். மகாகாரணதனுவாவது தானே தானுயநிலை, அதுவுங்கற்பனைகழன்ற நிலையெனப்படுதலினுனும், அசுத்தங்கட்கு சுத்தமெனப் படுத லினுனும், ஆதிகாரணங்கட் கனுதிகாரண மெனப்படுதலினுனும், அதுவுந் தவிர வேண்டியதே யென்க. இதனை யனுபவத்தாலன்றிச் சுருதியுத்தி பூர்வகத்தால் முடிவு காட்டற் கொண்ணுததால் மதஸ்தரென வேறுநின்றனர். மதமெனல்; தத்தமக்குரிய கொள்கை. கொள்கை கடந்த தாதலின் அத்துவிதம் மதாதீதமெனப்படும். ஐயமுள தேல் சோதனை யாதியமூன்று லிப்போதேகாணலாமென்க. **(17)**

தூலசரீரமுதல் பிரமம்வரைக்கும் திருஷ்டாந்தம்.

18. **கட வடிவு தூல சடங் கட சலமே கரணங்**
கட சலத்தி லழுக் கவித்தை கட சலவான் சீவன்
கட வெளி மேல் வெளி சாட்சி சத்தாமிவ் விரண்டுங்
கட சலம் போல் தனு கரணங்கலங்கினுந் தான் கலங்காக்
கட சலம் வற்ரு நிழல் போலாசையினு லவித்தை
கலந்து நின்றதில் ரவி யெதிர் கடசலம் போயுளதாங்
கட வெளி மேல் வெளி போற் சற்குரு வருளா ஞன்கு
கரந்து சடசாட்சி சத்தாய்க் காண்ப தத்து வித நிலையே.

(இதன் பொருள்.) கடவடிவு தூலவுடல் கடசலமே கரணங்கடசலத்திலழுக்க வித்தை கடசலவான் சீவன். எ-து. கடவடிவைப்போல்வது, தூலசரீரம், கடசலம் போல்வது, அந்தக்கரணம். கடசலத்தாலமைந்த வழுக்குப்போல்வது, அவித்தை. கட சலப்பிரிதிபிம் பாகாயம்போல்வது, சீவன் - கடவெளிமேல் வெளிசாட்சிசத்தாமிவ் விரண்டும். எ-து. கடத்துக்குள் நிறையநின்றவெளிபோல்வது கூடஸ்தன். மேலே

மேகத்துக்குள் நிறையநின்ற வெளிபோல்வது பிரமம். இவையிரண்டுஞ்சத் தாமாத்திரமாநிற்றலின் சாட்சியெனப்படும். இவ்விருசாட்சியும் - கடசலம்போற் றனுகரணங் கலங்கினுமேகலங்கா. எ-து. கலங்கிய கடம்போலவும் தன்னுள்நின்ற சலம்போலவுந் தூலதேகமும் அந்தக்கரணமுங்கலக்கமுற்றாலுங் கலங்குவனவல்ல - கடசலம் வற்று நிழல் போலாசையினு லவித்தைகலந்துநிற்கும். எ-து. நீங்கா நிழலினுல் கடசலமும் அழுக்கும் வற்றுது நிற்குமாறுபோன்று நீங்காவாசையினுல் அந்தக்கரணத்தோடு அவித்தையும் நீங்காது கூடிநிற்கும் - இரவியெதிர் போலிரண்டு நில்லா. எ-து. பூதசூரிய சந்நிதியில் வைத்தகடசலமும் அழுக்கும் எங்ஙனம் நில்லாவோ வதுபோன்று, ஞான சூரியனெதிரில்வைத்த அந்தக்கரணமும் அவித்தை யும் நிஜலயுறுதழியும் - கடவெளிமேல் வெளிபோல் சற்குருவருளானுன்குங் கரந்து திரசாட்சி சத்தாக் காண்பத்துவிதம். எ-து. அங்ஙனமழியவே கடாகாயம் மேலே மகாகாயம் கடசலப்பிரிதி பிம்பாகாயம் மேக சலப்பிரிதிபிம்பாகாயம் ஆகியநான்கும் அழியும். அதுபோலச் சாட்சியாகிய கூடஸ்தபிரமமும் அவற்றின் கற்பஜனயாகிய சீவேசுரரும் சற்குருவின்மிக்கவனுக்கிரகத்தாலழியும். அழிந்தவுடன் நான்காகாயத் திற்கும் விலட்சணமாகவும் ஸ்திரமாகவும் சாட்சியாகவும் உண்மையாகவுங் காண ப்படும் ஏகாகாயம்போல அப்போதே நான்குசைதன்யத்திற்கும் விலட்சணமாகவும் ஸ்திரமாகவும் சாட்சியாகவும் உண்மையாகவும் விளங்கும் ஏகசைதன்யமே அத்துவிதமெனப்படுவதாம்.எ-று. ஏ அசை. கடவெளிமேல் வெளிசாட்சி சத்தாமிவ் விரண்டு மென்றதனுனும் நான்குமென்றதனுனும் மேகவடிவு தூலவுடல். மேகசலம் கரணம். மேகசலத்தில் அழுக்குமாயை, மேகசலப்பிரிதிபிம்பாகாயம் ஈசன். கடவெளி சாட்சி கூடஸ்தன். மேகவெளிசாட்சி பிரமம், எனக்கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. மற்றவைகஜளயு மிதுபோல் நேர்நிரனிறையாக்குக. திரசாட்சியெனற்குமாறுகச் சடசா ட்சியென்பாருமுளர். இரவியெனப் பொதுப்படக் கூறினுரேனும் உவமேயத்தில் கொள்ளவேண்டுவதுபற்றி ஞானசூரியனென்றும். ஏஜனய குருவால் அவித்தை தொஜலயாதபோது மாயை யெங்ஙனந் தொஜலயும் தொஜலயாவிடத்து முன்போல நான்கு சைதன்யமாகவிரியுமாதலின் சற்குருவருளாலென்றுர். ஏகாகாயமே நான்கா காயமாகக் காணப்படுமாறு போன்று ஏக சைதன்யமே நான்குசைதன்யமாகக்காணப் படுதஜல விசாரித்துத்தெளிதலே அத்துவித மெனப்பட்டதென்க. **(18)**

(துவம்பதத்பதானுபவம்.)

19. **தொம்பதத்தில் உபாதி கெடச்சொரூபமதாவதுவே தொன்**
மயந்தாந் தற்பத சோதஜன செயவும் வேண்டும்
தம்பவுடன் மூன்றினுக்குஞ் சீவனுக்கு முதலாஞ் சாற்று
தன் மாத்திரை பகுதி தானு மிருப்பதனுல்
நம் பரி பூரண மறைந்து ஞானமின்றி முன்னம் போலாடும்
உயிராதலின் அதனருப் படியே
யிம்பர் உபாதியும் போய் நிருபாதிகமாம தனுல்
எப்பொருள் அப்பொருளாகியிருப்பது தன்னியல்பே.

(இதன் பொருள்.) தொம்பதத்தி அபாதிகெடச் சொரூபமதா மதுபோல் தொன்மையதாந்தற்பத சோதனை செயவும்வேண்டும். எ-து. தொம்பதசோதனை செய்யுமிடத்து லியட்டியுபாதித்திரியங் கெடும். கெடவே சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்த சைதன் யம் தனது சொரூபமாகவிளங்கும். அங்ஙனம் விசாரித்துத்தெளிந்ததுபோல இதற்கு முதற்காரணமாகத் தொன்றுதொட்டுள்ள சமஷ்டிவுபா தித்திரியங்கெட்டு ஈசுரசாட்சியாகிய பிரம சைதன்யம் விளங்குமாறு தற்பதசோதனையுஞ் செய்யவே ண்டும். செய்யாவிடத்து - தம்பவுடன் மூன்றினுக்குஞ் சீவனுக் குமுதலாஞ் சாற்றுதன் மாத்திரைப்பகுதி தானுமிருப்பதனுல். எ-து. வியட்டியுபாதித்திரியத்திற்கும் அதற்கபிமானி யாநின்ற சீவனுக்கும் அவனுக்காதாரமாநின்ற அவித்தைக்கும் முதற்காரணமா நின்றுள்ள சமஷ்டியுபாதித்திரியம், அதற்கபிமானியாகிய ஈசன் அவனுக் காதாரமாநின்றுள்ள மூலப்பிரகிருதி ஆகியவிவை நசியாதிருப்பதினுல் - நம்பரிபூ ரணமறைந்து ஞானமின்றி முனம்போ னாடுமுயிராதலினுல். எ-து. நமது பரிபூரணசுவானுபூதிநிலை மறைந்து ஞானப்பிரகாச முமின்றி முன்னர் அஞ்ஞான திசைபோல விடயங்களையுயிர் நாடுதற்கியையுமாதலால் - நாதனருட்படியேயிம்பரு பாதியும் போய் நிருபாதிகமாமதுபோலெப்பொருளப் பொருளாகியிருப்பது தன்னியல்பு. எ-து. அங்ஙனம் நாடாதிருக்கும் வண்ணம் சற்குருநாதனையடுத்து அவனருள்வழிச்சென்று அவன்விளக்கிய விளக்கப்படி நின்றுல் சமஷ்டியுபாதித்திரி யத் தோடேவியஷ்டியுபாதித்திரியமுங் கழன்று சோபாதிகமின்றி நிரூபாதிகமாக விளங்கும். அங்ஙனம் விளங்கியவாறு போல பிறழாது நிற்பின், சகிதமும் ரகிதமுங் கழன்று நிற்ப தெப்பொருளோ அந்தப்பொருள் தானுகி யிருப்பது தனதியல்பு நிலை யாம். எ று. ஏ. அசை. தூலவுடலையன்றி நானெனற்குப் பொருள் சுருதிப் பிரமாண த்தாலும் யுத்திப்பிரமாணத்தாலு முயிரெனக்கோடலேயன்றி அனுபவத்தால் சற்று மின்மையின் முமூட்சு வானவன் நானுர் உடல் வந்தவகையேது என்று விசாரிக்க வேண்டிவரும். அப்போது தொம்பத சோதனைத் தெளிவால் ஐயந்திரிபற விளங்கும். அதுமட்டும் தீரத்தெளிந்தனமென் றிறுமாந்திருக்கில், நிஷ்டையினின்று விழிக்குந் தோறும் உலகந்தோன்றும். தோன்றியவிடத் ததுவாகவேண்டி வரும். வரின், ஆதார நோக் கிழக்கும். இழக்கின் சமத்துவநிலை கெட்டு விசேடநிலை மேலிட்டு ஆரோபமே மெய்ப்பொருளாக விளங்கும். விளங்கின், பிறப்பிறப் பின்ப துன்பங்களாகிய சுழலில் கலங்கச் செய்யும். ஆதலால் தற்பத சோதனை செயவும் வேண்டுமென்றுர். தத்து வமசி, சாமவேத மகாவாக்கியம். தத்தெனல், ஈசன். துவம்மெனல், சீவன். அசியெ னல், பிரமம். இதுவாச்சியார்த்தம். இஃதன்றியும்; தத்தெனல், ஈசுரசாட்சியாகிய பிரமம். துவம்மெனல், சிவசாட்சியாகிய கூடஸ்தன். அசியெனல், ஐக்கியம். இது இலக்கியார்த்தம். சீவனுக்கு வியஷ்டிதூல வடிவுபோல, ஈசனுக்குச் சமஷ்டிபூத பௌதிகந் தூலவடிவாதலினுனும்; அந்தச்சமஷ்டி தூலவடிவுக்கு வியட்டி தூல வடிவு, ஆதேயம் - உபாதேயம் - ஆரோபம் - விகாரம் - இன்னுமிவைபோல்வன பிறவுமென முரணு தேற்றற்பாலதாதலினுனும் தடுக்கற்பாற்றன்று. இங்ஙனஞ் செய்யாவிடத்து - நம்பரிபூரண மறைந்து ஞானமின்றி முனம்போ ஞடுமுயிர் என்னு மனுபவம் வாய்க்காதோ? ஆதலின் அதையும் விசாரித்துத்தெளியவேண்டியதென்க. பௌதிகங்களாகிய அண்ட பிண்டங்கள் பூதத்துக்குச் செயற்கையாயும், காரியமாயும், தனக்கெனச் சொரூபமொன் றின்மையாயும் நிற்றல் போல அப்பஞ்ச பூதமும் மாயை க்கு செயற்கையாயும், காரியமாயும், தனக்கெனச் சொரூப மொன்றின்மையாயும்,

நிற்குமாதலின் இம்மாயை நசிப்பது தற்பதசோதனையாலன்றிக் கூடாமையின் ஏற்றற்பாலதென்க. **(19)**

(பஞ்சைக்யம்)

20. ஈசனுக்குத் தூலவுடல் பூத பௌதிகமே ஈசனுக்கு
சூக்க வுடல் இருவகை சூக்குமமே
ஈசனுக்கு காரணமாமுடல் மாயையவனே
ஈசனவன் சாட்சியே பிரமமியை யைந்தாம்
ஈசனுக்கும் சீவனுக்கும் ஐக்கியம் எவ்வாறென்னில்
ஈசன் உடல் மூன்றினை பார்த்திடில் இவனுக்கு உடலேது
ஈசன் எனில் இவனிலை ஈசுர சாட்சி என்றால்
இவன் சாட்சி வேறே மற்றிதுவே பஞ்சைக்யம்.

(இதன் பொருள்.) ஈசனுக்குத் தூலவுடல் பூதபௌதிகமே யீசனுக்குச் சூக்கவுட லிருவகைச் சூக்குமமே, யீசனுக்குக் காரணமாமுடன்மாயை. எ து. சீவனுக்குத் தூலவுடல் போல ஈசனுக்குத் தூலவுடலாவது; ஐம்பெரும் பூதமும் அவற்றின் காரிய மாகிய அண்ட பிண்ட பௌதிகங்களுமாம். சீவனுக்குச் சூக்கும வுடல் போல ஈசனுக்குச் சூக்கும வுடலாவது; காரண காரிய வகையாநின்றுள்ள விருவகைச் சூக்கும வுடலுமாம். சீவனுக்குக் காரணவுடல் போல ஈசனுக்குக் காரணவுடலாவது; உபாதான உபாதேயமா நின்றுள்ள விருவகைக் காரண வுடலுமாம் - அவனே யீசனவன் சாட்சியே பிரம்மிவை யைர்தாம்.எ-து.அவித்தாப் பிரிதிபலனன் சீவனும் அவனுக்குச் சாட்சி கூடஸ்தனு மென்றாற்போல மாயா பிரிதிபலனன் ஈசனும் அவனுக்குச் சாட்சி பிரமமும் என்றாதலின், இவையே பஞ்சைக்ய மெனப்படுவதாம் - ஈசனுக்குஞ் சிவனுக்கு மைத்ய மெவ்வாறென்னில். எ-து இங்ஙன மிருக்க விருவருக் கும் ஐக்யம் வாய்க்குமென்ற தெங்ஙன மெனின், ஈசனுடன் மூன்றனைப்பார்த்திடி லிவனுக்குடலே, தீசனெனி லிவனிலை யீசுரசாட்சி யென்றா லிவன்சாட்சி வேறேமற்றிதுவே பஞ்சைக்யம். எ-து. ஈசனது மூன்றுடலையும் ஆராய்ந் துணருமி டத்து இந்தச் சீவனுக்கென்று மூன்றுடலென்பதேது எவற்றிற்கு மாதாரமா விருப்பனீச னெனில் சீவனென்பதேது. ஈசுர சாட்சி பிரமமெனில் சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்த னென்பது வேறே? இல்லையே ஆதலால் இங்ஙனமாகக் கொள்ள நிற்பதுவே பஞ்சைக்ய மெனப்படுவதாம்.எ-று. இக்கவி சீவர்களது அகம்மதையைக் கெடுக்க உணர்த்திய தென்பது. எங்ஙனமெனின், அகமெனல் - நான் மமதை யெனல் - என தென்பது. அகமெனல் - தூலதேக முதல் கூடஸ்த சாட்சிகாறு மெனின், அவ்வவற்றி ற்கு ஆதாரம் - உபாதானம் - அதிஷ்டானம் - நிர்விகாரம் - என்பன வில்லா திருக்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லையே இங்ஙனமிருக்க, மமகாரமெனல், எங்ஙனந் தலைகாட்டற் கிடம்பெறும். இஃதெவர்க்கு முடன்பா டாதலால் மறுக்கற்பாற்றன்று. மறுப்பார், உய்த்துணராதார். இவ்வாறு தெளியப்புகின்ராகத்து வேஷாதிகள் தலைகாட்டுமோ? ஆதலால், "இந்தச் சீவனால் வருமறுபகையெலா மிவன்செயலல் லாமல் அந்தத்தேவனால் வருமென்ற மூடர்கள் அதோகதியடைவா ரென்றது," ஏற்றற்பாற்றோ? தள்ளற்பாற்றோ? தள்ளற்பாற்றெனின், மாயா காரணத்தையன்றிக்

காரிய மிருக்கவேண்டும். ஏற்றற்பாற்றெனின், அகம் பிரமமெனக் கொண்டழிவரன் ரே?" ஆதலின், ஆராய்ந்து தெளிதற்குமுன்னர் யாதுங் கூறற்கவென்பது கருத்து. அவனெனலும் நானெனலுஞ் சுயஞ்சோதி யன்றி யின்மையாற் கற்பிதமே. இவ்விரு நாமமுமெடுத்தாளுதல் பயனின்றெனக. உண்டெனின், உபாதி சகிதத்தில் காணும் திரிபுடியா மென்க. **(20)**

(அத்துவைதநிலை)

21. **தேகமே தான் எனல் சீவத் தோய்த மது போய்த்**
தெளிவு வரில் ஆகாயத்தின் வடிவே தானுய்
போகமாந் தனுகரணம் வாயுவைப் போல் இயங்க
பொருந்துமவனே ஈசன் அப் பொலிவு தன்னில்
ஏகமாய் அண்டமெலாம் கடுகளவாய்த் தோன்றும்
அவை யகண்டாகார மதுவே யீசத் தோயீதம்
ஆகமமும் அகண்டாகாரமும் நீங்கில் கடுகளவாய்
அண்டமுங் தோன்றுத விடத்து அத்துவித நிலையே.

(இதன் பொருள்.) தேகமே தானெனல் சீவத்தொய்தம். எ-து. அறிவு வியட்டி தூலதேகமே தானெனத்திடங்கொண்டு நிற்பது சீவத்தொய்தமெனப்படும் - அது போய்த் தெளிவு வரிலாகாயத்தின் வடிவே தானுய்ப் போகமாந்தனுகரணம் வாயு வைப்போலியங்கப் பொருந்து மவனே யீசன், எ-து, அப்போது சிறிது விசாரணைத் தெளிவுவரில் அந்நிலை மெல்ல நழுவி ஆகாய வடிவே தானுக வெய்தப்பெறும். பெறின், போக நுகர்தற் கருவியாய தனுகரணங்கள் ஆகாயத்தில் வியாப்பியமாகிய வாயுவைப்போ லியங்கவாய்க்கும். அங்ஙனம் வாய்த்த வவசரம் அவ்வறிவு ஈசனெனப்படும் - அப்பொலிவு தன்னிலேகமா யண்டமெலாங் கடுகளவாய்த் தோன்று மவை யகண்டாகார மதுவே யீசத்தொய்தம். எ-து. அங்ஙள் மாநின்ற பரிபூரண நிலையில் ஏகத்துவம் வாய்க்கும். வாய்க்கில், சகல வண்டங்களுங் கடுகளவாத் தோன்றும். தோன்றில், அஃதகண்டாகார நிலையெனப்படும். அந்நிலையே ஈசத்தொய்த மெனப்படும் ஆகமா மகண்டாகாரமு நீங்கிக்கடுகாவண்டமுந்தோன்றுதவிடத் தத்துவிதநிலை. எ-து. அந்த ஈசத்தொய்தமே தனக்குடலாய் அமையும். மேல் மேல் செல்லு நெறியாலவ்வகண்டாகார நிலையும் நழுவும். நழுவில், மெல்ல மெல்ல முன்னர் கடுகளவாத் தோன்றிய சகல வண்டங்களும் இந்நிலையிற் றேன்றுதழியும். இங்ஙனந்தோன்று தழிந்த நிலையாதோ வந்நிலையே சுத்த அத்துவிதமெனற் கியைந்த நிலையெனப்படும். எ-று. ஏ. அசை. அதுபோய்த் தெளிவு வரலாவது; அண்ட பிண்டங்களனைத்தும் நான்கு பூதசையோகத்தையன்றி யில்லையெனவும், அந்நான்கு பூதங்களில் நிரையன்றி மண்ணும் அனலையன்றி நீரும் - வாய்வையன்றி அனலும் ஆகாயமன்றி வாய்வும் - இல்லையெனவும், இவற்றிற்கு நுண்ணிய பூதமாகிய அபஞ்சீ கிருத பஞ்சபூதத்தையன்றி ஆதாரஞ் சற்று மில்லையெனவும், தக்க கருவிகளாலும் மிக்க நுண்ணிய வுணர்விஞலும் இனி ஐயமுறுது தெளிதலே. இங்ஙன மாய நிலையில் ஆகாயத்தின் வடிவே தானெனவும் அதில் தனது தனுகரணங்கள் வாய் வைப் போ லியங்குமெனவுங் கூறிய வுவமைக்கு முரணென்னை. இன்றுதலின்,

பொருந்து மவனே ஈசனென்றுர். அங்ஙனமாய வகண்டபரிபூரண நிஜலயில் சமஸ்த வண்டங்களும் கடுகளவாத் தோற்றற் கியைதலின் அந்நிஜல யீசத்தொய்தமெனப் பட்டது. சீவத்தொய்தமும் - ஈசத்தொய்தமுங் கற்பஜன யெனக்காட்ட வகண்டாகாரமு நீங்கிக் கடுகா அண்டமுந் தோன்றுத விடத் தத்துவித நிஜலயென்றாரென்க. இதஜனச் சுத்த அத்துவித நிஜலயென யாம் அடைகொடுத்துரை செய்ததற்கு முரணெைன்ஜன. ஆதலினேற்கப்பாற்றென்க. அஜனத்து மொருங் கேகமாகாவிடத்து அத்துவிதமெனல் பொருந்துமா? பொருந்தாதாதலின் இங்ஙனங் கூறிஞரென்க. **(21)**

சீவன் எதைத் தியானித்தாலும் அந்தமயமாவனெனல்.

22. **ஐயமின்றி தெய்வ உருத் தியானித்தால் அதுவாம்**
அருவுருவைத் தியானித்தால் அட்ட மூர்த்தியுமாம்
பொய்ய விரண்டையும் தவிர்ந்து தாஞகி இருந்தால்
பூரணமாஞ் சீவன் எதில் பொருந்து மதுவாவன்
மையலுறு மனம் விடயத்தாசை உற்றே அதுவாய்
மரண சனனமும் விஜளந்தவாறு அது என்றே உணர்ந்து
மெய்யறிவே தாஞக பாவித்தால் அதுவாய் விளங்கும்
யாவரும் செனியா வீட்டையும் எய்துவர்.

(இதன் பொருள்.) ஐயமின்றித்தெய்வ வுருத்தியானித்தா லதுவா மருவுரு வைத் தியானித்தா லட்ட மூர்த்தியுமாம். எ-து. யாதானு மோருயிராகிய வறிவு ஊர்த்தமுகத்தில் தத்தமக்குரிய வுபாசஞ மூர்த்தங்களி லொன்றை யுயிர் விடுகாஜல யில் ஐயமின்றித் தியானிக்குமாயி னதுவாகச்செனிக்கும். அங்ஙனமின்றி ரூபா ரூப நிஜலயின் தாகிய வடிவைத் தியானிக்கில் அஷ்ட மூர்த்த சொரூபியாகிய பரமசிவ ஞகவும் செனிக்கலாம் - பொய்ய விரண்டையுந் தவிர்ந்து தாஞகி யிருந்தாற் பூரணமாம். எ-து. கற்பஞ வடிவெனற் கியைந்த விவ்விர ண்டு நிஜலயையும் விட்டு நீங்கித் தானே தாஞகி யிருந்தால் பரிபூரண நிஜலயதாகும் - சீவனெதிற்பொருந்து மதுவாம். எ-து. ஆதலின் சீவஞகிற சைதன்யம் யாது யாதாகத்தடிக் கின்றதோ வதுவதுவாகச் சனிக்கும் - மையலுறு மனம் விடயத்தாசையுற்றே யதுவாய் மரண சனனமும் விஜளந்த வாறதென்றே யுணர்ந்து. எ-து. அதோமுகத்தில் திருக்கு திருசியநிஜல தெரியாது மயக்குற்று நிற்கும் மனமானது விடயங்களில் பிரியமோதப் பிரமோதமாநின்று தானதுவதுவாகப் பிரிதிபலித்துத் தனது பிரிதிபலன மெனவறி யாது மெய் யென நம்பித்தானும துவதுவாகி அங்ஙனம் அதுவதுவாதல் சகசமாக நிற்றலால் பிறப்பிறப்புஞ் சகசமாக வெய்தும். அது காரணமாக வின்பதுன்பங்களுஞ் சகசமாக வெய்தும். எய்தவே பகை பந்தவிஜளவு முடிவின்றி யெய்தும். எய்தவே, அதுவது அந்தந்தச் செனனத் தளவினதாகக் காணும். காணுதலால் முன்பின் சென்ன மில்லதாகத் தோற்றும். தோற்றுவதால் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் தேகமே ஆத்மா போகமே முத்தி, என்றவனுபவம் இயற்கை நிஜலயினதாகவும், ஆஸ்திகமெனல் சொல்லளவினதாகவும் நடிப்பளவினதாகவும் எவ்வுயிர்பாலும் நிகழ்ந்துவருகின்றன. வருவதால், உபாதான உபாதேய நோக்கு சற்று மின்றி யுத்தி

யால் பிதற்றி மீண்டுமம்மையலிலழுந்தும். அழுந்தவே, பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்தற்கிடமின்றி வாளாமடியும். இங்ஙனம்மடியுமாதலை சாதன மேலீட்டாலுணர்ந்து - மெய்யறிவேதானுகப் பாவித்தா லதுவா விளங்குவர் யாவருஞ் செனியா வீட்டையு மெய்துவர். எ-து. அங்ஙனம் சாதன் மேலீட்டா லுணர்ந்த வறிவு இருவகைத்து. பொய்யறிவு மெய்யறி வென. பொய்யறிவு; பொருளல்லவற்றைப் பொருளாக வுணர்வது. மெய்யறிவு; பொருளைப்பொருளாகவுணர்வது. இவ்விருவகையாக வுணர்தற்சேட்டை யறிவின்பாலதன்றி யேனையிடத்தின்மையின், அறிவொன்றே மெய் ஏனையவனைத்தும் பொய்யென வையந்திரிபின்றித் தீர்மானித் தவ்விருவகை நோக்குமகன்று பிரத்தியட்சமாக விளக்குவிப்பவர்பாற் சென்று அவரருணோக்கம் கிடைக்கப்பெற்று அதனுல் சதோதயமாக விளங்கும் மெய்யறிவினைக்கண்டு அது சுசாதி யாதி விகற்பமின்றி விளங்குவதால் அம்மெய்யறிவே தனதெதார்த்த நிலையினதாகக் கொள்ளவேண்டிவரும். அங்ஙனம் வருவதால், அதனைத்தானுகப் பாவிக்கவேண்டிவரும். அங்ஙனம் வருவதால் தானதுவாக நிலைக்கவேண்டிவரும். அந்நிலை நாளுக்குநாள் மேலீட்டால் இவ்விருபேதமுங் கழன்று சதோதயமாக விளங்கும். அங்ஙனம் விளங்குபவர் யாவரோ அவர்களனைவரும் இனிச்செனியா நிலையினதாகிய முத்தியையும் அடைவர். எ-து. ஏ - அசை. சீவன் எதைத்தியானித் தாலும் அந்தந்த மயமாவனெனற்கு முரணுளதேல் கூறுதும். இக்கணத்தில் அது வது வாகா விடத்து அது வது காணட்டும். காணப்படாதெனின், யாது காரணத்தால். சிந்தைவையாததாலெனின், சிந்தைவைத்தவிடத்து ஏனையவைதோற்றுததற்கும் அறியாததற்கும் ஏதென்னை? வேறுமயமான தாலெனின், வேறுமயமான விடத்துத் தோற்றுமையும், ஆகாவிடத்துத் தோற்றுதலு மென்று லனைத்துஞ் சிந்தனுப் பிரதிபல னமெனற்கு முரணென்னை? இஃதன்றியும் தேகமென்னு மிடத்து அவயவங்களை யன்றித் தேகமெனலும், அவயவங்களென்னுமிடத்து அஸ்தி மாமிசாதிகளை யன்றி அவயவமெனலும், அஸ்தி மாமிசாதிக ளென்னுமிடத்துப் பிரிதிவுமுதலிய பஞ்ச பூதங்களை யன்றி அஸ்திமாமிசாதிக ளெனலும், பஞ்சீகிர்த பஞ்சமாபூத மென்னு மிடத்து அபஞ்சீகிர்த பஞ்சமா பூதங்களையன்றி, பஞ்சீகிர்த பஞ்சமா பூதங்களெனலும் போயவாறெங்ஙனே? வாயாடக்கற்ற மொழிகளைத் தள்ளி வஸ்துக்கள் சம்மதிக்கத் தக்க பொருத்தமான ஞாய நெறி செல்லில் சமஸ்தமும் மனேகற்பிதமாகவே முடியும். ஞான நூலனைத்தும் ஒருவன் சிறுவயதில்தானே மெய்யுணர்வு விளங்கச் செய்து கொள்ளவேண்டுமெனவும், மக்களுக்கெனப் பொதுப்பட விதித்த நூறுண்டு வயதென்னுமளவும் ஞானநிட்டை பயிலவேண்டுமெனவுங் கூறியிருக்க, தெய்வ வுருத்தியானித்தா லதுவாதற்கும், அஷ்டமூர்த்தியைத் தியானித்தா லதுவாதற்கும் தானுவிருந்தால் பூரணமாதற்கும் காலவரையறை வேண்டுமன்றே? இங்ஙனமிருக்க விதனை மறுப்ப தெங்ஙனம், கூடாமையின் ஏற்கற்பாற்று.அஷ்டமூர்த்தமாவது; பிரிதுவு - அப்பு - தேயு - வாய்வு - ஆகாசம் - சூரியன் - சந்திரன் - ஆன்மா - என்பன. தெய்வ வுருவாவது; மூலாதாரமுதலிய ஆறிலும் அந்தந்தப் பாவனு வடிவமாகக் காணப்படும் பிரமன் முதலிய தேவதைகளும், இஃதன்றியும், காளி - சரஸ்வதி முதலிய பிதிர்தேவதைகளுமாம். தானென்னும் நிலைக்குத் தெய்வ வடிவங்களும் - அஷ்டமூர்த்தமும் - தனது பிரிதிபலனமாதலினுனும், கற்பிதமாதலினுனும், பொய்ய விரண்டையுந் தவிர்த்தென்ருர். இதனையாராயவேண்டின், ஆறுதாரநிலையிலும் - பகிர்முக அந்தர்முக நிலையிலுங் கண்டு தெளியலாம். கலக்கமுற்றவிடத்துக் கூடாமையின், ஐயமின்றி யென்ருர். குறியைக் குறியாது குறித்தலை - தானுகி யிருந்

தாலெனப்பட்டது. மையல், தனதுசத்தை யயலதாகக் காண்டல். அததுவாதல் போல்வதன்றி யெனக்குறித்தலாலும், அந்தந்தப்பயஊயடைவதன்றி யெனக்குறித்த லாலும், வீட்டையு மென்பதிலும்மை - இறந்தது தழீஇயவெச்சம். **(22)**

(இதற்கு இது விஷயமாமெனல்)

23. **ஏற்றமுடை யிந்தியத்தின் விடயமதே யுலக**
மிந்தியங்கள் கரணத்தின் விடயங் களாகும்
சாற்று கரணங்களும் ஆபாசனுக்கே விடயஞ்
சாட்சிக்கு விடயமதாய்த் தயங்குவது ஆபாசன்
போற்று விவேகஞ்ஞானத்தின் விடயமதாஞ் சாட்சி
புகன்று விவேகமும் பிரம பூரணத்தின் விடயந்
தோற்றரிய பிரம மொன்றின் விடய மன்றாதலின்
அச் சொரூப நிஜல உணர்ந்து அதுவாய் துலங்குவர் ஞானிகளே.

(இதன் பொருள்.) ஏற்றமுடை யிந்தியத்தின் விடயமதே யுலக மிந்தியங்கள் கரணத்தின் விடயங்க ளாகும். எ-து. உணர்தற்றன்மை யுடைய பஞ்சேந்திரியங்க ளுக்கு விடய மாவது உலகமும் அகக்கரணத்திற்கு விடயமாவது புறக்கரணமாகிய விந்திரியங்களுமாம் - சாற்றுகரணங்களுமா பாசனுக்கே விடயஞ் சாட்சிக்கு விடய மதாத் தயங்குவதா பாசன். எ-து. சீவனுக்கு விடயமாவது முற்கூறிய அந்தக்கரணங் களும், சீவ சாட்சிக்கு விடயமாவது மெய்போ லியங்குவதாகிய சீவனுமாம் - போற்றுவிவே கக்ஞான விடையமதாஞ் சாட்சி. எ-து. துதிக்கத்தக்க விவேகக் ஞானத்துக்கு விடயமாவது முற்கூறிய சீவசாட்சியும் - புகன்ற விவேகமும் பிரம பூரணத்தின் விடயம்.எ-து. பரிபூரணபிரம ஞானத்துக்கு விட யமாவது முற்கூறிய விவேகஞானமுமாம் - தோற்றரிய பிரமமொன்றின் விடயமன்ருதலினச் சொரூப நிஜலயுணர்ந்தது வாத்துலங்குவர் ஞானிகள். எ-து. விளங்கற்கரிய அந்தப்பிரம ஞானமோ முற்கூறிவந்த முறைபோல முன்பின் ஒன்றிற்கும் விடயமாகாது மேலொன்றில்லாமையின் அந்தப்பிரமசொரூப நிஜலயை ஐயந்திரிபற வுணர்ந்து அது தாஞகவும் தானதுவாகவும் விளங்குக. இவ்வாறு விளங்கிஞேர் யாவரோ வவர்களே ஞானிகளெனப்படுபவர். எ-று. ஏ - அசை. விடையங்கஊ யறிதற்கு மேலா நிற்றலின், ஏற்றமுடையெனப்பட்டது. முடையவென்பதிலீறெஞ்சியது - ஆக்கவிஊக் குறிப்பெ ஞ்சிய விடங்களிற்கொள்க. தேற்றேகாரத்தையுமிட மறிந்து கொள்க. உருபுமயக்க மும் பொருளறிந்து மாற்றுக. இங்கேசாட்சி யெனல், கடாகாயம் போல்வதின் கூடஸ்தனெனவும், வும், விவேகஞானமெனல்; மகாகாயம் போல்வதின் பிரமமென வும், பிரமபூரணமெனல்; ஏகாகாயம் போல்வதின் திரஞான மெனவுங் கோடற் கியைந்தனவென்க. பரிபூரணமாகிய திரஞானமெனல்; அபரிச்சின்னமாதலிஞனும், நீக்கமறநிற்றலிஞனும், மேல் கீழொப்பின்மையானு மொன்றின் விடயமாகா தெனற்கு முரணெனஊ? இன்மையினெவர்க்கு முடன்பாடென்க. திரிபதார்த்தமாக வும், முப்பாழாகவும், அப்பாலுக்கப்பாலாகவும் விடாதுநிற்ப தோர்தெரிவாதலிஞலும், என்ஊயானறியேன், அறிவேனெனலு மதுவாதலிஞனும் அநத்தாதோட மெங்ஙன மெய்தப்பெறும். மறுக்கற்க. **(23)**

(தாதான்மியத்திரியம்.)

24. **சகசமென்றும் பிராந்தியென்றும் கன்மம் என்றும் மூன்றும்**
தாதான்மியங்கள் சாற்றி அகங்காரம்
புகல் சீவனேடு கலத்தல் சகசமதாம் பிரம்மம்
பூரணத்தில் கலப்பதுவே பிராந்தி சரீரத்தோ
அகலாது கலப்பதுவே கன்ம நானறிவேன் கர்த்தா
நான் தேகமதாம் என்பது தான் இவைகள்
பகர் செய் பிராரத்தத்தால் தத்துவ ஞானத்தால் பணி
சுழுத்தியால் கலப்படுமளவும் தொடரும்.

(**இதன் பொருள்.**) சகசமென்றும் பிராந்தியென்றுங் கன்மமென்று மூன்றுந் தாதான்மியங்களிவை சாற்றில்.எ-து. தாதான்மியங்கள் சகசமென்றும் பிராந்திஜ மென்றும், கன்மஜ மென்றும் மூன்றுவகைப்படும். இவற்றைமுறையே சொல்லு மிடத்து - அகங்காரம் புகல்சீவனெடுக்கலத்தல் சகசமதாம் பிரமபூரணத்திற் கலப்பதுவே பிராந்தி. எ-து - சொல்லப்பட்ட சீவனேடு அகங்காரங் கலப்புற்றிருப்பது சகச தாதான்மிய மெனப்படும். பரிபூரண பிரமசொரூபத்தில் பிரியாமற் கலப்புற்று நிற்பதே பிராந்திஜ தாதான்மிய மெனப்படும் - சரீரத்தோடகலாது கலப்பதுவேகன்மம். எ-து. வந்து வந்து மடியுந் தூலசரீரத்தோடு அகலாது கலப்புற்று நிற்பதே கன்மஜ தா தான்மிய மெனப்படும் - நானறிவேன் கர்த்தா நான் றேகமகமென்பதுதான். எ-து. இவற்றிற்கு முறையே உதாரணமாவது; நானென்னையறிவேனெனலும், நானெ வற்றிற்குங் கர்த்தாவெனலும், தேகமேயானெனலுமாம் - இவைகள் பகர் செய்பிராரத் தத்தாற்றத்துவஞானத்தாற் பணிசுழுத்தியாலகலப்படுமளவுந் தொடரும். எ-து. இம் மூன்றும் சொல்லப்பட்ட பிராரத்துவத்தாலும் தத்துவ ஞானவிளக்கத்தாலும் யாவரும் பணிதற்குரிய நனவிற்சுழுத்தி நிலையாலும் ஒழியப்படும். அதுகாறும் விடாது தொடர்ந்து கொண்டே நிற்கும். எ-று - உதாரணமூன்றும் நேர்நிரனிறையென வும், இவை யொழிதற் கேதுவாகிய மூன்றும், எதிர்நிரனிறையெனவுங் கொளக் கிடந்தன. எங்ஙனமெனின்; பிராரத்தகன்மத்தாலன்றித் தேகநானென்பதுந், தத்துவ சோதனையால் விளங்கும் ஞானப்பிரகாசத்தாலன்றி நான்கர்த்தாவென்பதும், நனவிற் சுழுத்தியாலன்றி நானென்னை யறிவேனென்பதும், ஒருக்காலும் நசித்தற்கிடமின் றென்க. அவரவர் தூலதனு அவரவர் பிராரத்வ கன்மத்தளவா நிற்றலானும், அவரவர் க்கு மேலாயதவத்தால் வாய்த்த பரிபூரணநிலை தானினையனெனக் காணுமளவும் நிற்றலானும் அவரவர்க்குரிய அகங்கார மேலீட்டு நிலை நனவிற்சுழுத்தி நிலைவரும ளவும் நிற்றலானும் எதிர்நிரனிறையென்றும். தானினையனெனக்காணலாவது; சுயஞ்சோதியை. குறிகளிலொன்றல் வாய்க்குஞ் சமநிலை யக்குறி கடந்தவிடத்தின் றித் ததாகாரம்போற் காண்ப திப்பரிபூரணநிலை யாதலால், தெருளாதான் மெய்ப் பொருள் கண்டதுபோலுமாம். இதனைத் தத்துவமென்ற ஞானத்தாலேனும், தத் - துவம் - என்ற சோதனையாலேனு மாய்த்தற் கிடம்பெறுமாதலினுனும், மக்கின சுழுத்தி சர்வசங்காரப்பிரளயசுழுத்தி இவற்றுற் சற்றுங்கெடாது நனவிற்சுழுத்தியான் மாத்திரமகங்காரமாய்தற்கிடம் பெறுமாதலினுனு மிங்ஙன முரைகொண்டாம். இங்ங னமிருக்க, தேகமே தானெனல் கன்மஜதாதான்மியமாதலால், இது பிராரத்துவத்தா

லன்றி சுழுத்தியினு லெங்கேனு மகலுமோ? அகலுமெனின் உறங்கிச் செத்தவருள ரோ? நனவிற்சுழுத்தியெனின் இறக்கின்ற வெழுவகைத் தோற்றமும் நனவிற்சுழுத்தி நிலைவந்துதானே? சர்வசங்காரப்பிரளய சுழுத்தியெனின், இப்போது மரிக்கின்ற வுயிர் களெல்லாம் அதுவருமளவுங் காத்திருக்கின்றனவோ ஆதலின், வழு. அகங்காரத் தோடுகூடியது, சகசதாதாத்மிய மெனப்படலால், அதுபிராரத்துவத்தால் நசிக்குமென் றெங்ஙனமுரை கொண்டனரோவதுதெரியாது. பிராரத்துவ கன்மநாசத்தா லகங்கார நாசமாவதுளதோ? உளதெனின், சிரவண மனனுதிக ளெற்றிற்கு. இயம நியமாதிக ளும் ஆறுதார அரியமுயற்சிகளும் யாது பயன் பெறும். ஆதலின் பிராரத்வ கன்ம நாசத்தால் சகசதாதான்மியம் நாசமுறுமென்பது வழு. பரிபூரணபிரமத்திற்கலந் தேகமாநிற்றல் தத்துவஞானத்தா லெங்ஙணமகலும் அகலுமெனின், சலனத்துவம் வாய்க்குமே. வாய்க்கின் முன்போல் விடயங்களிலாழ்ந்தி மொத்துண்ணவரும். இது கருதாது தத்துவஞாமெனற் கெவ்வாறு பதச்சேதஞ்செய் துரைகொளப் புகினு மியையாதாதலி னிதுவும் வழு. இவ்விஷயந்தெரியாதுரைசெயப்புகின் கல்விச் செருக்கு மடமையே தருமென்க. பரிமேலழகரொழிந்த வேஜைய வுரையாசிரிய ரின்னும் பேத வாதமெனக்கருதி "அகரமுதல் வெழுத்தெல்லா" மென்னுங் கவிக்குபமானவுபமேய் சாதாரணதர்ம்ம விலக்கணம் நன்குணர்ந்தும் - ஏகமேவாத்து வித சுவானுபூதிப்பிரத்தியட்சந் திஜனத்துஜணயுமின்மையின், தத்தமக்கியைந்தவாறு ரை கூறிவாளா போகின்றனர். தானிஜையனெனத் தெரியாது தன்னிழப்பை யென்ன கற்றுமென்னும் கவிக்குப் பொருத்தமின்றிக் கூறியவுரையாசிரியருமுளர். **(24)**

பஞ்சகோசதாதாத்மியம்.

25. **அன்னமயம் பிராணமயம் மனேமயம் விஞ்ஞானம்**
ஆனந்தமயம் ஐந்தின் அன்ன மயமாகும்
பின்னுடல் கன்மேந்தியத்திற் பிராணனது கூடிற்
பிராணமய மனங் கூடிற் பிறங்கு மனேமயமா
நன்னிலை ஞானேந்திரியமும் புத்தியுங் கூடிடில்
விஞ்ஞான மயமாம் அவித்தை ஆனந்த மயமாஞ்
சொன்னவிவ் வைந்தும் தானென தாதன்மியம்
இவ்வெல்லாம் தோய்வற நின்றது எனக் காண் சுத்தவனுபவே.

(இதன் பொருள்.) அன்னமயம் பிராணமய மனேமயம் விஞ்ஞானமானந்த மயமைந்தினன்னமயமாகும் பின்னுடல் எ-து. பஞ்சகோசமெனப்படுவது, அன்னமயம் - பிராணமயம் - மனேமயம் - விஞ்ஞானமயம் - ஆனந்தமயமெனவைந்தாம். இவற்றுள் கடையாநின்றுள்ள தூலசரீரம் யாதானுமோராகாரமயமாநிற்றலின் அன்னமயகோசமெனப்படும் - கன்மேந்தியத்திற் பிராணனது கூடிற்பிராணமய மனங் கூடிற் பிறங்கு மனேமயமாம். எ-து. கன்மேந்தியத்தோடு பிராணவாயு கூடில் பிராணமயகோசமெனப்படும். அந்தக்கன்மேந்தியத்தோடு மனங்கூடில் மனேமய கோசமெனப்படும் - நன்னிலை ஞானேந்தியமும்புத்தியுங்கூடிடில் விஞ்ஞானமய மாம வித்தையானந்தமயமாம். எ-து. நன்மார்க்கத்திற்கு மியைந்த ஞானேந்தியமும் புத்தியுமொருங்கு கூடில் விஞ்ஞான மயகோச மெனப்படும். அவித்தையாகிய

காரணசரீரமாகத் தனித்து நிற்புழி யானந்தகோசமெனப்படும் - சொன்னவைந்துந் தானெனறுதான்மியம். எ-து. இங்ஙனங்கூறிய வைந்து நிலையுந் தானெனநிற்கு மவ்வவ் வவசரநிலையே தாதான்மிய மெனப்படும் - இவ்வெல்லாந் தோய்வற நின்றெனதெனல்காண் சுத்தவனுபவம். எ-து. இவ்வைந்துகோசமும் பேதமா நிற்பினும் விசாரணைத்தெளிவின் மேலீட்டா லொவ்வொன்றும் யானல யானல வென் றவற்றிற்கு விலட்சணமாகச் சதோதயமா விளங்கிநிற்றலே சுத்தாத்வீத வனுபவமெனப்படுவதாம் எ- று. ஏ- அசை. இங்கே மயமெனல்; உபாதானத்தை. கோசமெனல்; திரைச்சீலைபோல்வது. எனவே ஆன்மாவாகிய புருஷன் இவ்வைந்த ணையில் கட்டுப்பட்டிருப்பனெனப் பெற்றும். பெறவே, ஏனைய நான்குகோசமுங் கடவாதிருக்க அன்னமய கோசமாகிய தூலதேகம் பிராரத்துவத்தால் நீங்க முத்தி யெனல் கூடாது. ஏனைய மூன்றுகோச மிருக்க யோகத்தால் பிராணமயங்கடக்கில் முத்தியெனல் கூடாது. ஏனைய விரண்டு கோச மிருக்க மூலாதாரமுதலிய வாறுதாரத்தால் மனோமயங்கடக்க முத்தியெனல் கூடாது. ஏனைய வானந்த கோச மொன்றிருக்க வனைத்தையுஞ் சோதனைத்தெளிவால் மித்தையாக்கிய விடத்து விஞ்ஞானமயங்கெடும். அதனல் முத்தி யெனல் கூடாது. அனைத்தையும் மித்தை யாக்கி நின்ற தறிவாதலா லதுவிளங்காதகாறும் வித்தையெனப்படும். அது காரணமா கவரு மானந்த மயமெங்ஙனம் நீங்கும். அது நீங்காததால் முத்தியென்பது கூடாது. இவ்வகை தெரியாதார் யாதுகருதி முத்தியென்றனரோ யாமறிகிலம். இவை யனைத்துந் தானுகிற சிதாகாயத்தில் சலட்சணவிலட்சணமாகக்காணும். இங்ஙனங் காண்டலே சுத்தாத்வீத வனுபவமெனக்கொள்க. ஆக்கவினையெஞ்சிய விடத்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. “ஆக்கவினைக்குறிப்பாக்க மின்றியலா" என்பதினுல் தோய் வற நிற்றல் விலட்சணமாதலை, காணென்பது, அசைநிலையெனினும் நீ கண்டு தெளியெனினுமமையும். இதற்கனுபவமெங் ஙனமெனின், நான் பருத்தேன் இளைத் தேனென்பது அன்னமயகோசதாதாத்மியம். எனக்குப்பசிக்கிறது தாகிக்கிறது என்பது, பிராணமயகோச தாதாத்மியம். நான் சங்கற்பித்தேன் விகற்பித்தேன் என்பது மனோமயகோச தாதாத்மியம். நான் கர்த்தா போத்தாவென்பது விஞ்ஞானமயகோச தாதாத்மியம், நான் அறியேனென்பது ஆனந்தமயகோச தாதாத்மியம். இவைகட்கு அன்னியமாக நின்று என் சரீரம் - என் பிராணன் - என் மனம் - என் புத்தி - என்னஞ்ஞானம் என்னுமனுபவத்தினுல் தனக்கு இப்பஞ்சகோசங்கள் வேறு விவகார தசை தாதாத்மியமென்று அறிந்து அவற்றில் தோய்வற நின்று அறிவு வடிவமாகிய தன்னை உள்ளபடி காண்பதே சுத்தமாகிய அனுபவமாம். இவ்வெல்லாந் தோய்வறநின் றென்பதனுல், தான்தெருளாய் நின்றவிடத்தெனக்கண்டாம். தெருளுமருளுந்தன்னை யன்றி யில்லாமையின் இவை யிரண்டுந் தானல்லவென்க. இவை; யொற்றுமை நயத்தா லொன்றெனத்தோன்றலும், வேற்றுமை நயத்தால் வேறெனத் தோன்றலும், தாமோர் முதலன்றுமையி னியல்பெனல் என்றுரறிஞர். **(25)**

சாக்ஷி சரீரத்திரிய விலக்ஷண மெனல்.

26. **மெய்த்தாருஞ் சாட்சிக்குச் சரீரமான மூன்றினுக்கும்**
அன்னியமும் முடிவும் கூறில்
கர்த்தாவாம் சாட்சிக்கு ஞானத்தாலே காரணமாம்

தேகம் அந்த கரணத்தில் நாசம்
தொத்தாய காரண தேகம் தான் என்று தொலைவதன்
முன் சூக்கும தேகங்கள் கோடி
யொத்தாய பிரளயத்தில் ஒடுகும் சூக்குமம்
ஒன்றொடுங்கு மனம் அனந்தமொடுங்கும் தூலம்.

(இதன் பொருள்.) மொய்த்தாருஞ் சாட்சிக்குச் சரீரமான மூன்றினுக்கும் அன்னியமு முடிவுங்கூறில். எ-து. எங்குந் தாக்கற்று நிறைந்திருக்கின்ற கூடஸ்த சைதன்யத்திற்கும் தூலமுதலிய வுபாதித்திரியத்திற்கும் பேதநிலையும் அந்தமுங் கூறுமிடத்து - கர்த்தாவாஞ் சாட்சியதால் ஞானத்தாலே காரணமாந் தேகம். எ-து. கூடஸ்தசைதன்யமெப்போது மெவற்றிற்குஞ் சாட்சியா விளங்கி நிற்றலின் கர்த்தத் துவத்தையுஞ் சேதனத்துவத்தையு மியல்பாகவே யுடையதாவிளங்கும். காரண தேகமாகிய அவித்தையோ பிரத்தியட்சகியானத்தினுல் நாசமுறும் - அந்தக்கணத்தி னு சந்தொத்தாயகாரண தேகந்தானென்று தொலைவதன் முன் சூக்கும தேகங்கள் கோடி. எ-து. விடாது தொடர்ந்து நின்றுள்ள அவித்தையாகிய காரணதேக மொன்று நசித்தற்குரிய கணநேரத்திற்குள் சூக்குமசரீரங்கள் எண்ணிறந்த கோடி தோன்றித் தோன்றி நசிக்கும் - ஒத்தாய பிரளயத்திலொடுங்குஞ்சூக்க மொன் றெடுங் குமுன மனந்த மொடுங்குந்தூலம். எ-து. ஒருங்கு நசித்தற்குரிய சர்வசங்காரப் பிரளயத்தி லொருசூக்குமதேக மொடுங்குவதற்குமுன் அனந்த தூலதேகந்தோன்றித் தோன்றி யொடுங்கும். எ-று. இதனுல் காரணதனு ஒன்றழித்தற்கு முன்ன ரனந்தகோடி சூக்குமதனு அழியுமெனவும், ஒரு சூக்குமதனு தோன்றி யழிவதன்முன் அனந்த கோடி தூலதனு தோன்றி யழியுமெனவு மிக்கவி கூறலின் இங்கேசாட்சி செனலும், சரீரம் மூன்றெனலும் கூடஸ்தனையும் வியட்டியு பாதித்திரியத்தையுங் குறிப்பிக்கப் பெற்றாம். சாட்சியாகிய சைதன்யத்தையன்றி யுபாதித்திரியந் தோன்றியழிதற்கும் இவையோர் முதலாதற்கும் இடம்பெறுவதாகத் தோற்றுவதே யன்றி யுற்றுநின் றுணருமிடத்துச் சற்றும் பேதமில்லை. பகிர் முகத்தில் சாட்சிக்கும் உபாதித் திரியத் திற்கும் அன்னியமும் முடிவும் உளவாகக்காணும், காணினும், அந்தர் முகத்தில் அன்னியமென்பதும் முடிவென்பதுஞ் சாட்சிக்குச் சற்று மின்றெனவுணர்க. உபாதித்தி ரியத்திற்குக் கால வரையறை யேற்கப்பெற்றது பகிர்முகத்திலென்க. இங்கே கோடி யென்பது, கணக்கின்மையைக் காட்டுகின்றது. கர்த்தாவாஞ் சாட்சியென்றதனுல் சேதனத்துவம் வருவிக்கப்பட்டது. இங்கே அவித்தையெனல்; தானலாததைத் தானெ னக்கோடலை. பொருளல்லவற்றைப் பொருளாக வேற்குமளவும் இங்கேகூறிய வுபாதி த்திரிய முடிவுகள் தள்ளற்பாற்றன்று. உபாதிநாட்டத்தால் சைதன்யம் மேலாகவுங் கீழாகவும் ஒப்பாகவுங் காணப்படுவதன்றிச் சைதன்ய நாட்டத்தில் சற்றுமின்றென்க. உபாதிநாட்டஞ் சற்றுமகலாததால் இங்ஙனம் வரையறுத்த முறைகளைத் தடுக்கி லுபயபிரஷ்டத்துவந்தப் பாதெய்துவரென்க. எனவே, தூலதனுவுக்குச் சூக்குமதனு வும், அந்தச்சூக்கும தனுவுக்கு மூடமாகிய அவித்தையு முபாதான மெனப்பெற்றும். பிரவிர்த்தியுங் கணத்திலாதலால் நிவிர்த்தியுங் கணத்தினுச மென்றுர். உபாதியாகிய தூலதனுவை மெய்யெனவேற்றலா லதற்கியைந்த காலத்தையு மிடத்தையும் மெய்யாக வேற்கவேண்டிவரும். இங்ஙனம் விரிக்கிற் பெருகுமாதலிற் சுருக்கி யுரைத்தனரென்க. **(26)**

(வஸ்துவை அணுவுக்கணுவெனல்)

27. **ஆய்ந்த சுத்தர் அவியத்தம் அதில் அவ்வியாகிருதம்**
அதனில் இரணிய கருப்பம் அதனில் விராட்டடக்கம்
வாய்ந்த விராட்டினில் வானம் வானில் வளிவளியின்
வன்னி வன்னியத்தில் வனமவ்வனத்தின் மண்தான் அடக்கம்
தோய்ந்த மண்ணில் தூல சட மடக்கம் அதில் சூக்குமம்
சூக்குமத்தில் அவித்தை அதில் தோய் சீவனடக்கம்
போந்தடங்கும் அதனை அணுவென் பரிதின் அடங்கும்
பொருளை அணுவுக் கணுவாய் புகன்றிடும் நான்மறையே.

(இதன் பொருள்.) ஆய்ந்த சுத்தத் தவியத்த மதிலவ்வியா கிருத மதனி லிரணியகருப்ப மதனில்விராட்டடக்கம். எ-து. அளவை களாலும் யுத்தியனுபவங்களாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்த விடத்துச் சதோதயமாக விளங்கி நிற்பது யாதோ அந்தச் சுத்தசை தன்யத்தில் அவ்வியத்தமா நிற்பது மூலப்பிரகிருதி. அந்த மூலப்பிரகிருதி யிலடங்கி நிற்பது ஈசனுக்குக் காரணதனுவாகிய அவ்வியாகிர்தமும், அந்த அவ்வியாகிர்தத்தி லடங்கி நிற்பது சூக்கும் தனுவாகிய விரணியகர்ப்பமும், அந்த விரணியகர்ப்பத்திலடங்கி நிற்பது விராட்டாகிய தூலதனுவும் - வாய்ந்த விராட்டினில் வானம் வானில்வளி வளியின் வன்னி வன்னி யதில்வனமவ் வனத்தின் மண்டானடக்கம், எ-து. இங்ஙனம் வாய்ந்த விராட்டாகிய தூலதனுவிலடங்கி நிற்பது, ஆகாயமும், அந்தவாகாயத்திலடங்கி நிற்பது காற்றும், அந்தக்காற்றிலடங்கி நிற்பது அக்கினியும், அந்தவக்கினியில் டங்கிநிற்பது சலமும், அந்தச்சலத்தி லடங்கிநிற்பது மண்ணும் - தோய்ந்தமண்ணிற்றூலவுட லடக்க மதிற் சூக்கஞ்சூக்குமத்தி லவித்தையதிற் றோய்சீவனடக்கம். எ-து. இங்ஙன மிசிரிம்பித்துநின்றுள்ள மண்ணி லடங்கி நிற்பது வியட்டி தூலதனுவும் அந்தத் தூலதனுவி லடங்கி நிற்பது சூக்குமதனுவும், அந்தச் சூக்குமதனுவி லடங்கி நிற்பது காரணதனுவாகிய அவித்தையும் அந்த அவித்தையி லடங்கி நிற்பது சீவனும் - போந்தடங்கு மதனையணுவென் பரிதினடங்கும் பொருளை யணுவு க்கணுவாப் புகன்றிடு நான்மறை. எ-து. இங்ஙனம் நிரலே வந்தடங்கிய சீவனையணுவெனச் சத்துக்கள் கூறாநிற்பர். இந்தச் சீவனாகியவணுவிலடங்கி நிற்பது யாதோ வந்தப்பரம் பொருளை யணுவுக்கணுவென்று நான்கு வேதங்களுந்து தியா நிற்கும்.எ-று - ஏ - அசை. சுத்தமென்றதனால், அசுத்த மெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. இயைவதினால் அதனை மூலப்பிரகிருதியென்றும். சுசாதியாதி பேதமின்மையே சுத்தமெனற்கியையின் அவை யுடைமைக் கசுத்தமெனக் கூறவேண்டுமோ? சுத்தத்தி லசுத்தமடங்கி நிற்றல்; விதையின் கண் விருக்ஷம் சாகைமுதலியவைக ளடங்கிநிற்றல் போல்வதை. வியத்தம், வெளிப்படல். அவ்வியத்தம், வெளிப்படாமை. இதிலடங்கும் பொருளை அணுவுக்கணுவாப் புகன்றிடு நான்மறை யென்றதனால், சுத்தசைதன்யத்திற்கணு மூலப்பிரகிருதியெனவும், அதற்கணு அவ்வியாகிருதமெனவும், அதற்கணு, இரணிய கருப்பமெனவும், அதற்கணுவிராட்டெனவும், அதற்கணுவானமெனவும், அதற்கணு காற்றெனவு மிவ்வாறே கீழ்ச்சேறற் கிடம் பெற்றாம். இங்ஙனங் கூறிய நெறியால் வஸ்து அணுவுக்கணுவாமென்றது ஐயமின்றி யேற்றற் பாலதென்க. உபாதிபேத

நாட்டத்தாலன்றியணுவுக்கணுவெனல், வஸ்து நாட்டத்தாற் சற்றுமின்றென்க. இங்ஙனமாய பேதங்களை அறியப்புகின் ஏனையகருவிகளிலும் மிகச்சிறந்தது அறிவாகிறகருவி யாதலால் அதனையே ஐயந்திரிபெய்தாததற்கு அறிவுடையோரேற்பதென்க. ஏனையோர், வேறுகருவியையேற்பதனுல் முடிவுபெருததற்கும் - துக்க நிவிர்த்தி தடையற்றவானந்தம் வாய்க்காததற்குங்கா ரணமாமென்க. **(27)**

(வஸ்துவை மகத்துக்கு மகத்தெனல்)

28. **அரிதான சீவனுக்கு பஞ்ச கோசம் ஐங்குகையாம்**
அதில் குகையாம் ஐம் பூதந்தாம்
பிரியாத விராட்டிதற்கு மேலாம்
இரணிய கற்பனிதற்கு மேலாம்
பெரிதாம் அவ்வியா கிருதம் இதற்கு மேலாம்
பேசரும் அவ்வியக்தம் இதில் பெரிதாம் சுத்தம்
உரியோர்கள் இதனை மகத்தென்பார் மேலாம்
ஒளியை மகத்தின் மகத்தென்றுரைப்பர் மேலோர்.

(இதன் பொருள்.) அரிதான சீவனுக்குப் பஞ்ச கோச மைங்குகையா மதின்குகையா மைம்பூ தந்தாம். எ-து. எட்டற்கரியசீவனென்னு நிலைக்குப் பஞ்ச கோசமென வைந்துகுகை போல்வனவாம். அந்தப்பஞ்சகோசங்களுக்கும் பஞ்சமாபூதங்களுங் குகைபோல்வனவாம் - இரியாத விராட்டிதுமற்றிதற்கு மேலா மிரணிய கருப்பமதாம்.எ-து. இந்தப் பஞ்சமா பூதங்கட் கென்றும் நசியாத விராட்டென்னுநிலை குகைபோல்வதாம். இந்த விராட்டென்னு நிலைக்கு மேலாநின்றுள்ள விரணிய கருப்பநிலை குகைபோல்வதாம் - இதற்கு மேலாம் பெரிதாமவ் வியாகிருத மிதற்கு மேலாம் பேசருமவ் வியத்த மிதிற் பெரிதாஞ் சுத்தம். எ-து. இந்த விரணிய கருப்பத்திற்குச் சிறந்த அவ்வியாகிருத மென்பது குகைபோல்வதாம். இந்த அவ்வியாகிருதத்திற்கு வேறென்றை மேலாச்சொல்லற்கரிய அவ்வியத்த நிலையென்பது குகை போல்வதாம். இந்த அவ்வியத்த நிலைக்குச் சுத்தசைதன்யமென்பது குகைபோல்வதாம் - உரியார்க ளிதனைமகத் தென்பர் மேலா மொளியை மகத் தின்மகத்தென்றுரைப்பர் மேலோர். எ-து. இங்ஙனமாய நிலையை அனுபவித்தற்குரிய பெரியோர்களிவ்வாறு முடிந்த முடிவாய நிலையை மகத்தெனக் கூறுநிற்பர். எவற்றிற்கு மடங்காது விளங்கும் பரஞ்சோதியை மகத்துக்கு மகத்தெனக் கூறுநிற்பர் சத்துக்கள். எ-று. சலசந்திரன்போற்றனக்கெனச் சொரூபமொன் றின்மையை யுளதாகக் கருதி யாரோபமென்றெண்ணுமற் றேடப்புகுவான் போல்வதின், அரிதான சீவனென்றடை கொடுத்தார். பஞ்சகோசமெனல்; அன்னமயம் - பிராணமயம் - மனேமயம் - விஞ்ஞானமயம் - ஆனந்தமயமென்பவற்றை. எனவே; ஒன்றை யொன்று வியாபித்து மறைத்து நிற்பதெனப்பெற்றும். இவ்வாறே யேனையவையுமெனப் பொருள்கொள்க. விராட்டாதி கூறியவதனுல் விசுவாதி பஞ்சகோசங்களி லடங்கினவாகக் கண்டாம். இரியாதவிராட்டெனல்; யாதொன்றுலும் விலகாத சமஷ்டி வியஷ்டி தூல வடிவங்களைத் தானென்றபிமானித்தலை. பெரிதாஞ்சுத்தமெனல்; சுருதிக்கும் - யுத்திக்குஞ் சற்றும் முரணின்றி அறிவே உண்மை ஏனையவனைத்தும் ஆரோபமெனத் தெளிதலை.

மேலாமொளியெனல்; ஏனையவற்றுல் விளங்காமல் சற்குருவின் அருள் நோக்கத்தாலவ்வறிவு விளங்கலை. உரியார்களெனல்; வாச்சியார்த்தத்தில் மேலிட்டோரையும், மேலோரெனல்; இலட்சியார்த்தத்தில் மேலிட்டோரையுமெனக்கொள்க ஒருவன் அணுவெனவும் - மகத்தெனவு மிருப்பதை விசாரிக்கப்புகின் தானந்த வணுவாகவும், மகத்தாகவும் ஆகவேண்டும். இங்கே தானெனல் அறிவு ஆகாவிடத்து அது வது தனக்கு விளங்காது. விளங்காவிடத்துக் கணிப்பதரிது. எங்ஙனமெனின், தான் அணுவாயவிடத்து மகத்தும், மகத்தாயவிடத் தணுவும் எங்ஙனம் விளங்கும். இஃதன்றியும் தான் அதுவதுவாஞ லதுவது விளங்கும். தாஞகாவிடத்து விளங்கா. என்றவிடத்து அணுவில் மகத்தெனலும் மகத்தில் அணுவெனலும் தனக்கில்லை. தன்னைவிட வேறுேவெனில் தனது பிரிதிபலனமாதலின் வேறல்ல. அறிவே சமஸ்த முமாக விளங்கலின் அவ்வறிவு அணுவெனற்கும் மகத்தெனற்கு முடன்படாதோ? படுமாதலின் அணுவுக்கணு வெனவும் மகத்துக்கு மகத்தெனவுங் கூறியது பொருந்து மென்க. இவ்வறிவு விளங்கியவிடத்து இப்பேதமின் றெனக்கொள்க. உபாதான வடுக்கிற் செல்லுழியணுவுக்கணுவெனவும், உபாதேயவடுக்கிற் செல்லுழி மகத்துக்கு மகத்தெனவுஞ்சேற லறிவன்றியின்றேனும், அந்நாட்டமு மதுவிளங்கும் விளக்கமும் எய்தப்பெறுவளவு மகத்தெனவும், அணுவெனவுங் கூறற்றகை யமெனக்கொள்க. மறுத்துக் கூறின், சொல்லானந்தமும், விடயப் பயனுமே மேலிட்டழிதற்குத் தெரியாம லிடந்தருமென வருத்தாபத்தியாலோர்ந்தாம். இங்ஙனமிருந் துணராதகுற்ற நமதென்க. அனுபவ வுத்தரவாதி யாதலினுமிக்கதொன்றில்லை யென்பது திண்ணம். **(28)**

(அஞ்ஞான நீங்குமுறை.)

29. **தோற்றும் அசத்தறிந்து அகலத் தொடர்பு**
கலும் ஏதெனில் இத்தூல தேகம்
மாற்று தொனுந் தொழிலகலும் இந்திரியச்
செயல கன்றுல் வையம் நீங்கும்
ஏற்று மனேலயத்திலறும் விடயம் அவித்தையை
நீங்கில் யாவும் நீங்கும்
போற்றும் அந்தச் சீவவறிவு இழந்த விடம்
புகல் பரிபூரண மதாமே.

(இதன் பொருள்.) தோற்றுமசத் தறிந்தகலத் தொடர்பகல்வ தேதெனில். எ-து. மெய்போலத் தோற்றித் தனக்கெனச் சொரூபமொன்றில்லாதன வென்று காட்சிப் பொருளையுங் கருத் துப்பொருளையுஞ் சோதனை முதலியவற்றுல் ஐயந்திரிபற நன்குணர்ந்து உணர்ந்தவாறு கலங்காதுநிற்க அவை தம்மைவிட்டகலும். அகலவே அதுகாரணமாகப் பிறவிதோறுந் தொடர்ந்துவரும் பந்தத் தொடர்பகலும். எனச்சுருதி கூறுவது எங்ஙனமேற்பதெனில் - இத்தூலதேக மாற்றுதொறுந் தொழிலகலுமிந்திரியச் செயலகன்றுல் வையநீங்கும். எ-து. பாஞ்சபூதமாகிய தூலபூதத்தையன்றித் தூலதனு வெங்கணுமில்லையென மறவாது நின்று வாசனையா லடிக்கடி தோற்றினு மங்ஙனமாய விசாரணைத் தெளிவா லத்தடிப்பைக் கரைக்குந்தோறும், வந்தேன், போனேன், இருந்தேன், நடந்தேன், முதலிய நூலதனுவுக் கியைந்த புடைபெயர்ச்சி

கள் மெல்ல மெல்ல நீங்கும். அவை நீங்கவே தூலதனுவில் அமைத்திருப்பதாக வெவர்க்கு மியல்பாகக்காணப்படும் பஞ்சேந்திரியங்களு மவற்றிற்குரிய ஸ்தானங் களு மவற்றின் புடை பெயர்ச்சிகளாகிய பார்த்தேன் - கேட்டேன் - முகந்தேன் - ஸ்பரிசித்தேன் - ருசித்தேன் - முதலிய செயல்களுந் தாமே அகலும். அங்ஙன மகலில் உலகமென லெங்ஙனங்காணப்படும். காணப்படாததால் - ஏற்றுமனோ லயத்திலறும் விடயமவித் தையை நீங்கில் யாவு நீங்கும். எ-து. சங்கற்ப மெங்ஙன மெழும். அச்சங்கற்பத்திற்கு வினைமுதலாகிய மனமென லெங்ஙனந் தலைகாட்டும். தலைகாட்டாவிடத்து அதின் பகிர்முகப்புடை பெயர்ச்சியாகிய - நினைத்தேன் - மறந்தேன் - விரும்பினேன் - வெறுத்தேன் - முதலியவைகள் எங்ஙன மிருக்கப் பெறும். இங்ஙனமாய மனோலயத்தில் சத்த பரிச முதலிய விடயங்கள் தலைகாட்டு மோ. காட்டாவிடத்துத் தன்னைத்தானுணர்தற் கிடையூறா நின்றுள்ள அஞ்ஞான மாகிய அவித்தை யெனல் ஒழியாதிருக்குமோ? அந்த அவித்தை நீங்கப்பெறில் சமஷ்டி சங்கற்பங்களனைத்துந் தலைகாட்டா தொருங் ககலும் - போற்றுமந்தச் சீவவறி விழந்தவிடம் புகல்பரிபூ ரணமதாம். எ-து, அங்ஙன மொருங்ககன்ற வவசரத்தில் தானே நானல்லாததை நானெனக் கொண்டுழலுமந்தச்சீவ அறிவுநசிக்கும். நசித்த அக்கணத்தில் தானே கூடஸ்தனும் பிரமமும் பேதமின்றி யேகமாக விளங்கும். அங்ஙன மேகமாக விளங்கு நிலையே வேதமுடிவிற் சொல்லப்பட்ட பரிபூரண சொரூபமெனப்படுவதாம்.எ-று. ஏ - அசை. மனோலயம் எவர்க்குமுடன் பா டாதலின், ஏற்றுமனோலயமென அடைகொடுத்தார். தற்போத மிழந்தவிடம் மேலாய நிலையாதலால் போற்றுமென்றார். தோற்றுமெனல் பெயரெச்ச மாதலின் உலகென லெஞ்சியது. அசத்தறிந் தகலத்தொடர்பகல்வ தென்றதனால், இதுகாறுஞ் சத்தென்ற றிந் திருந்ததாகப் பெற்றும். வையநீங்குமெனக்கூறி மனோலயத்தி லறும்விடயமென வேறுபிரித்துக் கூறுவதென்னையெனின்? இந்திரிய நிக்கிரகத்தால் உலகந்தோற்ற தொழியினும் முன்னர் அதுவதுவாகத் தடித்து நின்ற விடயத்தடிப்புகள் மனத்திலா தலா லிங்ஙனங் கூறினரென்க. தானலாதொன்று தன்னைத் தானெனக்கோடல் தெளிவின்மைபற்றி யாதலாலும் அதுகாரணமாக அனைத்தையும் மெய்யெனக் கொள்ள வருமாதலினானும்; அவித்தையை நீங்கில் யாவு நீங்குமென்றார். அகலும் - நீங்கும் - அறும் - யாவு நீங்குமெனத் தன்வினையிற் கூறியது ஆங்காங்கு யாம் தெளிந்தவிடத்தாதலினென்க. எனவே; சகலகற்பனைகளுமற்று அறிவாய் விளங்கிய வவசரமெனக் காட்டச் சீவவறி விழந்தவிடம் புகல் பரி பூரணமதா மெனப்பட்டது. இழவாதவிடம் திரிபுடிமய மதாமெனத் தாமேயுரை கொடுக்கின்றது. **(29)**

(அஞ்ஞான காலவரையறை முறை.)

30. **மாறுத அஞ்ஞானம் முழுதும் அகல்வது கூறின்**
வையம் தன்னில்
வேறுனல் கால் அகலும் உடல் மூன்றும்
சீவனுக்கு வேறதானல்
நீறுகும் பாதி தற்சாட்சியைக் காணின்
முக்காலும் நீங்கும் தானய்ப்
பேறுன சொரூப பரிபூரண மானல்
முழுதும் பேச ஒன்னதே.

(இதன் பொருள்.) மாறுத வஞ்ஞான முழுதுமகல் வதுகூறின். என்றும் நசியாதுள்ள அறியாமையெனப்படுவனவ ஊனத்தும் அகலவேண்டுவதைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து - வையந் தன்னின் வேறுனுற் காலகலு முடன்மூன்றுஞ் சீவனுக்கு வேற தானு னீறுகும் பாதி. எ-து. தானுகிற அறிவு உலகமாகாதாதலின் தக்க வாதாரவனுஷ்டானத்தால் உலகாகாரந்த விர்ந்து சத்தாமாத்திரமாக விளங்கின் காற்பங்குதன்ஊனவிட்டகலும். தூல சூக்குமகாரணமென்னு மூன்றுபாதிவுடல்களும் அவ்விளக்கஞ் சுருங்காது செய்யுஞ் சாதனமேலீட்டால் சீவ சைதன்யத்திற்கு வேறுகுமெனத் திடந்தரும், தரில் பாதிபங்கு இனித்தஊயெடாதுநசிக்கும் - தற்சாட்சியைக் காணின் முக்காலு நீங்குந் தானுய்ப் பேறுன சொரூபபரி பூரணமா ஞன் முழுதும் பேசொணாது. எ-து. அம்மேலீட்டுத்தேர்ச்சியால் சீவனுக்கதிஷ்டானமாநின்றுள்ள சொப்பிரகாசத்தை யவத்தை மூன்றினும் ஞானுசாரியரது அநுக்கிரகத்தால் நேரே உண்மையாகக் காணுமிடத்து முக்காற்பங்கு நீங்கும். அங்ஙனம் மேலாய பயனுக விளங்கும் பரிபூரண சொரூபமாக இயல்பாகத் தான்நிற்கில் முழுதும் நீங்கும். அப்பா லிஊய நிஊயினதெனச் சொல்லக் கூடாமல் நிஊத்துவிடும். எ-று. ஏ - அசை. மாறுதவெனல்; விசாரஊணத் தெளிவா லன்றியெனக் குறிப்பிக்க நின்றது. வையந்தன்னில் வேறுதல்; அறியாமை வயத்தாகாத்தை. முழுது மகலுமென்றதனுல்; பகிர்முக நெறிக் கண்ணும் - அந்தர் முகநெறிக்கண்ணும் - அறிவறியாமை யடுக்குகள் அபரிமிதமாக உளவெனப்பெற்றும். காலபரிச்சேதம் - தேசபரிச்சேதம் - வஸ்துபரிச்சேதம் - என்னு மிம்மூன்றும் எங்கு மில்ஊயெனக்காட்டச் சொரூப் பரிபூரண மானுலென்றுர். அப்போது முழுதும் அகல்வதற் கையம் வேண்டுமோ வென்பார் பேசொணுதே யென்றுர். வாச்சியார்த்தமென்னு நிச்சயார்த்தத்தா லறிவேயெல்லாமா யல்லவுமா நிற்பதெனத் திடங்கோடல் திஊத்துஊயும் பயனின்மையி னெங்ஙனம் பிராந்தியகலும் - இன்மையி னிலக்கியார்த்தமாகிய பிரத்தியட்சஞானத்தாலெனக்கருதித் தக்கோர்பாற் றிரிகரண சுத்தியாகத் தொண்டுசெய்யப்பெறில் ஆசிரியரது கிருபாநோக்கம்வரும், வரின், தானுகிற அறிவு மின்மினி போலவும் - தீபம் போலவும் - வளர்பிறையி னடுக்குகள் போலவும் தினகரன் போலவும் - ஒளிவிட்டிலகும். அங்ஙனமிலகுவதால் உலகங்கானு தொழியும். ஒழியினும், முன்னர் பழக்கத்தா லுலகிருப்பு முற்றுங்கெடாது. கெடாது பற்றிப் பிராந்திகாற்பங் ககலுமெனவும்; தனக்கின்றேனு மூழ்பற்றி யின்ப துன்பத் தாக்குக ளிடைவிடாது வருமன்றே? வரினும், அவற்றேடு போக்குவரத்தின்றி நிற்குதுமன்றே? அங்ஙன நிற்றல் அறிவன்றே? எனத்துணிந்து வவ்விளக்க நாட்டத்தில் விடாது பற்றுதுமன்றே? பற்றுந்தோறு மாதேய நாட்டமிழக்குமன்றே? இங்ஙன மிழக்குந்தோறு மொளிவிட்டெறிதல் பல கோடி தினகரனுதயத்திற் குவமை கூறற்கடங்காது சாக்கிராவஸ்தை முழுதுமா நிற்குமன்றே? நிற்கின் அப்பழக்கம் ஏஊய வீரவத்தைக் கண்ணும் மெல்ல மெல்ல வருமன்றே? வரின், மூன்றவத்தைகளு மவற்றிற்குரிய வுபாதிகளும் அது பற்றிக் கற்பஊயாகவெழு மபிமான நாமங்களு மெங்ஙனந் தஊகாட்டப்பெறும். இங்ஙனந் தஊகாட்டாத நிஊமையைப்பற்றி யுன்னுமிடத்துப் பிராந்தி யரைப்பங்ககலு மெனவும்; சுசாதியாதிபேதமின்றிச் சதோதயமாக விளங்கு மந்த வியாபக விளக்கத்தைத் தவிரத் தானென வில்லாததாகவும், அது அவத்தைகடோறும் நிகழும் சேட்டைகளாகாது அவற்றிற்குச்சாட்சி யாகவும் தான் காணப்பெறும். அங்ஙனங் காணப் பெறுவதால் பிராந்தி முக்காற்பங் ககலு மெனவும்; அகலின், அச்சுயம்பிரகாசமே தானுகமுடியும். முடியின், பரிச்சின்னத்துவமின்றி விளங்கும். விளங்கின், பிராந்தி முழுப்பங் ககலு மெனவும்; அகலின்,

பிராந்தி யெனல் வந்ததுமின்றி போயது மின்றி வியல்பாய நெறியில் நிற்கும். நிற்கின், அப்போதுள்ள நிலையெங்ஙனங் கூறப்படுவது. ஆதலிற் பேசொணுதே யென வுங் கூறியதாகப்பெற்றாம். இது நிற்க. இந்நிலையடுக்குகள் தாணுகாத்தனை வாசித்துப் பிறருக்குக் கூறுவதில் யாதுபயனுறுவர். இன்ருதலின், நிட்டை கூடுதலே தனக்குப் பெரும்பயனென்க. காற்பங்கு முதலியவளவைகள், துக்க நிவிர்த்தி - தடையற்ற வானந்தப்பேற்றின் வளர்ச்சியா னுண்ணுணர்வினராற் கணித்தற் கியையுமாகலி னேற்கப்பாற்று. இவ்விலக்கணங்க ளனைத்துந் தன்னிலாதலாற் றன்னைப் படிக்க வேண்டும். தன்னைப்படித்தலாவது; அயலனைத்துந் திரிபுடியாக வாங்காங்கு காண்டல் அறிவின் விகாரமன்றேற் சோதனை யாதிகளாலுற்று நின்றுணரி லெவர்க்கு மறிவாக முடிவதென்னையோ? இஃதன்றியும் மண்ணையும் - பொன்னையும் - நீரையும் - நேரே காண்பார்க் கவற்றின் விகார மெங்ஙனமோர் முதலாகக்காணப்படும். கற்பனையைப் பற்றிச் சுயம்பென வரலா லிரண்டு மறிவேயெனத் தெளிவுறுவ தென்னையோ? ஆதலின். யாதானுமோர் பொருள் தோற்றின் அதன்வயத்தாகாது நிதானித் துபாதான மில்லாத தின்மையி னவ்வுபாதான வாகாரமாகவேண்டும். ஆயின், காரியமெங்கே யென நாட்டம் வரும். வரின், பாழாகமுடியும். முடியின், மருளாதலி னிருளாகக் காணும். காணின், தெருள்வருகாறுங்கார்க்கவேண்டும். கார்க்கின், மின்மினி முதலிய பலவித விகற்பவொளியாக மேன்மேல் வளரா நிற்கும். நிற்கின், நிரதிசயானந்தப் பெருக்காமுடியும். இங்ஙன முடிந்தவாறிதற்கானி நேரிடாது கலங்காது நிற்கும். கலங்கல்; சச்சிதானந்தம் போற்காண்டலின் விகாரத்தை மீண்டு மெய்யெனக்காண் டலே. தன்னையன்றி வேறன்மையினென்க. இஃதன்றியும் வெளியால் சூழப்படாத பொருள் தினைத்துணையு மில்லையெனப் பிரத்தியட்சத்தா லெவர்க்குங் காணப்படு வதால் யாதானு மொன்றைப்பற்றி விசாரிக்குமிடத்து விசாரிக்கப்படுபொருள் உருவமும் - அதனைச் சூழ்வெளி அருவமும் - விசாரிக்கப் புகுவது தெரிவுமாதலி னிஃதெவர்க்கு முடன்பாடன்றே ஆதல்பற்றிச் சிறிது விசாரிக்குதும். அதாவது, உருவத்திற் கெல்லை யிருப்பதுபோ லிருவகைக்கு மெல்லையாது? உணர்தலிருப்பினு மருவமாதலி னில்லையெனின் உருவமு மருவமுஞ் சடமன்றே? அகர்த்தத்துவ மன்றே? உருவநாட்டத்திலருவமும் அருவநாட்டத்திலுருவமு மில்லாமற் காண்டற் கேதென்னை? நாட்ட பேதத்தா லெனின், நாட்ட பேதமறிவின்புடை பெயர்ச்சியன்றி ரூபா ரூபமாகுமா வெனவரும் வரின், அதுவதுவாகப் பரிணமித்துத்தோற்றலும் தானேதிணைபாலிடமாகலும் அவ்வவற்றிற்குரிய செயல்கள் போனிகழ்தலும் இத்தனையும் யாதென்றுற்றுணரு மிடத்துச்சர்வசங்கா ரமயானம் போனிர்விகற்பமா நிற்றலு மியல்பாகப்பருவத்துக்குத்தக்கவாறுடைமையின் பொருந்துமென்க. பற்பல விகற்பரூபமாகச் சிதைந்துநிற்றலும் தானே தாணுகச்சேட்டித்து நிற்றுலுமறிவன்றி யின்மையின், பகுத்தறிவின்மையினின்றகலும் வகையும் காலவரையறைவகையுங் கணித்தலெங்ஙனமருமைத்தாமென்க. பெருகுமாதலிற் சுருக்கியுரைத்தாம். **(30)**

(முத்தர்பெத்தரிலக்கணம்)

31. **முத்தரையும் பெத்தரையும் முகக்குறியன்**
அககுறியான் முழுதும் தேரின்
மெத்தனவாகிய மொழியும் ஆனந்த

பரவசத்தால் மிகுந்த சோர்வும்
சித்த நிலை தேரியாத செல்வமுமாய் இருப்பர்
நல்லோர் தீயோர் எல்லாம்
இத் தகைமை யோர்களையே இகழ்ந்து
புகழ்ந்தோர்க்கு உறவாயிருப்பர் தாமே.

(இதன் பொருள்.) முத்தரையும் பெத்தரையு முகக்குறியா னகக்கு யான் முழுதுந்தேரின். எ-து. வீடுபெற்றேரையும் பந்த முற்றேரையும் முகக்குறியினுலு மகக்குறியினுலு முழுதும்வி சாரித்துத்தெளியுமிடத்து - மெத்தெனவாகிய மொழியு மானந்த பரவசத்தான் மிகுந்த சோர்வுஞ், சித்தநிலை திரியாதசெல் வமுமா யிருப்பர்நல்லோர். எ-து. கடியவசனமின்மையும் பேரின்பமேலீட்டால் பரவசப்பட்டு அதனுலெய்தும் மிக்க சோர்ந்தநடையும் தெளிந்ததா அலுண்டாகுந்திடச் சித்தமுமத னுலென்றும் மாறுதொருதகையாயுள்ள நிரதிசயவானந்தமுமாய் முத்தர்களிருப்பார் கள் - தீயோரெல்லா மித்தகைமை யோர்களையே இகழ்ந்துபுகழ்ந் தோர்க்குறவா யிருப்பர். எ-து. இங்ஙனமாயநெறிபெறாத பெத்தராகிய பாவிகள் தன் நிலைபிறழா துள்ள இப்படிப்பட்ட பெரியோர்களையே ஞாயமின்றியெங்கணுமிகழ்ந்து அவர்களை விரோதித்துத் தம்மைப்புகழ்பவர் யாவரோ அவர்களுக் குறவாகவேயிருப்பர். எ-று. தாம் ஏ - அசைகள். முகக்குறியானு மகக்குறியானும் முழுதும் ஓர்தலாவது; நல்லோர்களது முகம் பிர்ம்மதேஜசும் அகம் ஆனந்தப்பெருக் ககலாமையும், தீயோர் களதுமுகம் பிணக்குறியும், அகந்தமதெண்ணப்படி நிறைவேறுமையாலெய்தும் வதை யுமா மெனலை - மெந்தனவாகியமொழி; தனதுவிகார நாட்டமிழந்தமையானும், மிகுந்த சோர்வு; அயனாட்டமிழந்துழி யெய்தற் பாலது ஆனந்தபரவசமாதலானும், சித்தநிலை திரியாதசெல்வம்; சகலவிதபதவிப்பேறும் இதுகாறும் அயலாகக் கொண்டி ருந்த மயக்கமிறந்து என்னையே யல்லாமல்யான் பயனுகப்பெற்றது இப்போது வேறில்லையென்றும் பந்தகாலமுழுது மிவ்வாறே யிருந்தேனென்றும் தெளிந்ததிட மெய்தினமையானும் வரற்பாலன வென்க. **(31)**

(அஞ்ஞானஞானங்களினிலக்கணம்.)

32. **ஏற்ற பிரபஞ்சமதே நித்த மென்றும்**
பிரமம் என்பது இல்லை யென்றும்
தோற்றும் உடல் தான் என்னும் துளங்குவதே
அஞ்ஞான துக்கமாகும்
சாற்று பிரபஞ்சம் எலாம் அநித்தியம்
என்றும் பிரமமது தானே என்றும்
வேற்றுடல் வெற்றுட லென்றும் விரிந்து
உணர பெறுமது வேதாந்த ஞானம்.

(இதன் பொருள்.) ஏற்றபிர பஞ்சமதே நித்தமென்றும் பிரமமென்ப தில்லை யென்றும், தோற்றுமுட றானென்றுந் துளங்குவதே யஞ்ஞான துக்க மாகும். எ-து. அந்தர்முகநாட்டமிழப்பி லெவருமேற்றற் பாலதாகியபிரபஞ்ச மென்பது சத்தாகக்

காண்டலின் அனுதிநித்தியமென்றும், அரிபிரமாதிகளாலு மெட்டியறிதற்கரிய பிரம மென்பது நாஸ்திநபாதியென்றும், பிரத்தியட்சமாகப் பிறவிதோறும்பல விகற்பபேத மாகத்தோற்றற் குரியவுடலேதானென்றும், சித்தங்கலங்கற்கியைந்து நிற்பதே அறி யாமை மயமாகிய நுக்க ஸ்வரூபமெனப்படுவதாம் - சாற்றுபிர பஞ்சமெலா மநித்தமென்றும் பிரமமது தானே யென்றும் வேற்றுடல்வெற் றுடலென்றும் விரிந்து ணரப் பெறுமதுவே தாந்தஞானம். எ-து. இன்னநிலையினதென அறியாமலெவருஞ் சொல்லுதற்கியைந்த பிரபஞ்சமனைத்து மநித்தியமெனவும், பிரமமென்ப தொன்றுமே யானே யெனவும் நானெனற்கு வேறுயிருப்பதால் விவர்த்தவுடலெனவும், சுருதியுத் திகளாலையந் திரிபறரிந்துணரப் பெறுவதுயாதோ அதுவேவேதார்தஞானமெனப்படு வதாம். எ-று. அஞ்ஞான துக்கமாகு மென்பதுகாறுமத்தி யாரோபமெனவும், வேதாந்த ஞானமென்பதுகாறு மபவாதமெனவும், குறிப்பித்ததருத்தாபத்தி. பிரபஞ்சமதே யென்றதேற்றேகாரம் பிரமமென்பதற்கேற்றினுமமையும். அஞ்ஞானத்தைத்துக்க மென்றதனுல் ஞானத்தை ஆனந்த மெனற்குமுரண்யாது? எனவே, பிரவிர்த்திதள்ளற் பாலதும், நிவிர்த்திகொள்ளற்பாலது மெனப் பெற்ரும். விரிந்துணரவென்னுது பெறு மென்ற மிகையாலென்னையானுகப் பெறுதலென்ப தாயிற்று. ஞானமென்னுது வேதா ந்தமென்றடை கொடுத்ததேனைய ஞானம்போல் வதன்றெனற்கு. அதாவது குறிகுண ங்களற்றது. வேற்றுடல் வெற்றுடலென்றது; தன்னையுள்ள வாறுகண்டுழித்தானல் லாததாகவும், இருந்தும் பயனற்றதாகவும் நிற்பதையுணர்த்தற் கென்க. சத்தெனற்கிட மின்மையின் அநித்தமெனவும், யாது யாதென விசாரித்துத் தெளிந்துழி முடிவாக விளங்குவது ஞானப்பிரகாசமாதலின் அதுதானே யெனவுங் கூறற்கியைந்தவாறு காண்க. தான்சுயஞ்சோதியாகச் சதோதயமாகவிளங்கலை மறந்த மறப்பேவிரிந் துணர்தற்குமாறாதலாற் குவிந்துணரப்பெறுமது வஞ்ஞானமாகுமென்னுதது, சுருங்கச் சொல்லென்னு மழகுறுதற்கென்சு. பிரபஞ்சம் அறிவு என முன்பின்னுயது; உன்னற் கியைந்தபருவ மெய்தப் பெறுமையானும் அதுகாறுந் தேகமேயன்மா போகமேமுத்தி யெனப்படுமன்றே? அல்லவற்றையாமெனக் கொண்டங்ஙனமனு பவித்தலும் அனுபவிக்கப்படு பொருளுமறிவின் சேட்டையும் பிரதிபலாமுமாயிருப்பினும் தன தறியாமைதன்னை மறைக்குமன்றே அந்தப்பருவத்திற்கங்ஙன மாகநிகழ்வதது சகச மாதலானும், இந்தப்பருவதிற்கிங்ஙனமாக நிகழ்வதிது சகசமாதலானும், இருமையு மேற்குமெனலைக் காட்டற்கென்க. என்றலும், அறிவு அதிஷ்டானமும் அறியாமை யாகிய வுலகமாரோபமுமாக முடிதல் திண்ணமாதலாலிதுவே துக்கநிவிர்த்தியுந்த டையற்ற வானந்தமுந்தரற்பாலதென்க. இந்நெறியறியாதறிவை முன்னுமுலகைப் பின்னும் வைத்துப்போதிப்பதிற் பயனின்றென்க. பல சென்மமாகவறி வேதானுதற் கியைந்த ஞானகதப்பிரத்தியட்சத்தில்விடாது நிற்புழி விஜனகாரணமாக தூலதனு நழுவும்; மீண்டுமதனை முடிக்குமளவு மிடையிடையே யனேக தூலதனுவந்து வந்தகலும். இஃதெவர்பாலு மேகதேசத்தினிகழ்வதாலிவர்க்கறிவு முன்னெனினு மமையும். உணர்த்தா தியல்பாயந்நிலை வரப்பெறுநருமுளர். இவரைச்சிறுவயதிலு முலகத்தி லவர்வாய் மொழியா லவ்வுளவாளிகளாங்காங்கு காண்பது முண்டு; ஆதலின் ஊகமுளதேற்சிறுவருரையுங் கொள்கவென்றுர் வசிட்டர். இதற்குயாமே யுத்தரவாதி. (32)

(தங்குருவைப்புகழ்தல்.)

33. **இருளகற்றும் நால் வேதத் துபநிட எண்**
ணுன்கின் எம் கோன் சொன்ன
பொருளதனை நெஞ்சகத்தே சௌபாக்கிய
குருகூறும் பொருளினேடு
மருளகற்றும் படிய அழுத்தித் தமிழ் போலும்
அதனை ஒரு வழி எண்ணுன் காம்
அருள் அகத்தில் இருந்துரைத்த அதிசயமே
அதிசயம் மற்றறிகிலேனே.

(இதன் பொருள்.) இருளகற்று நால்வேதத் துபநிடத மெண்ணு ன்கி னெங் கோன் சொன்ன பொருளதனை. எ-து. அஞ் ஞானங்களைப்போக்கற்கியைந்த நான்கு வேதங்களிலும் முடிவாயுள்ள முப்பத்திரண்டுபநிடதங்களையு மாய்ந்து எமது கர்த்தா வாகிய வியாசபகவான் முடிவாகச்சொல்லிய வையந்திரி பகன்றபொருளை - நெஞ்சகத்தே சௌபாக்ய குருவென்னும் பொருளி னேடு மருளகலும் படியழுத்தி. எ-து. அவரது சௌபாக்யகுருவென்னும் தீர்ந்தபொருளோ டொத்துக் காண எனது பிராந்தியகலும் வண்ணம் எனது நெஞ்சினி டத்திலழுந்தச்செய்து - தமிழ்போலு மதனையொரு வழியெண்ணுன்கா யருளகத்தி லிருந்துரைத்த ததிசயமே யதிசய மற் றறிகிலேன். எ-து. அந்தமேலாயபொருளை யொருவாறு பிறருக்குவிளக்கும்படி அருள்வடிவமாக வெனதகத்திலிருந்து தமிழைப்போல முப்பத்திரண்டு கவியாகப் பாடச்செய்தது அதிசயமே, யெவற்றினும் மேலாயவதிசயமாம்; இதுபோன்றவதிசயம் யானெங்குங்கண்டிலன். எ-று. ஏ. அசை. அழுத்தி இருந்து உரைத்தது அதிசயமேய திசய மெனக்கூட்டிமுடிக்க. சுசாதியாதி பேதமின்மையை ஐயந்திரிபகன்ற பொருளெ ன்றும். சௌபாக்யக்குருவெனல், சுயம்பிரகாசநிலையை யாதலால் பொருளினே டெனவும், உபநிடதார்த்தமும் குரு உபதேசமும் ஒருங்கொத்தலைக்காட்ட அழுத்தி யெனவும், இலக்கணமுரண் கிஞ்சித்திருந்தாலு மிருக்குமென்பதைக்குறிப்பிக்கத் தமிழ்போலு மெனவும், அந்த மேலாய பொருளைமுழுதுமெட்டி யறிதலெவர்க்கு மரிதென்பதைக்குறிப்பிக்கவொரு வழியெனவும், இங்கே அருளெனல்; ஞானப்பிரகாச த்தை. இங்ஙனமாக விருந்துரைத்தது தனது சற்குரு நாதனுதலால், உரைத்தததி சயமே யதிசயமெனவுங் கூறியவாறுகப்பெற்றும். குருவை யேதுப்பொருளாக்காது, குருவென்னும் பொருளென்றதனு லிருபெயரொட்டுப் பண்பாக்குக. மருளகலும்படி யென்னுது, மருளகற்றும்படியெனப் பிறவினையாக்கியது வழுவென்க. சௌபாக்கிய குருவென்பவ ரிந்நூலாசிரியருக்கா சிரியராதலினிவர்க்குக் கருணுகரனென்னு மாசிரியனென்றும். எனவே இந்நூலாசிரியராகிய கருணுகரனென்பவர்தனதாசிரிய ராகிய சௌபாக்கியகுரு வென்பவ ரூபநிடதப்பொருளை யெனதகத்திலழுத்தி அங்கே அருள்வடிவாநின்றிந்நூலைத் தந்தத்தாகப்புகழ்ந்தனரென்பது கருத்து. உபநிடதப் பொருளும் எனதாசிரியரதனுபவமு மொத்துளதேனும் பாஷை யதற்கயலாதலால் வழுவெய்தினு மெய்தும். அதனுல் வழுவெனக்களையாது பொருணுடி யேற்க வேண்டு மெனக் கூறியதாகப் பெற்றும். மருளெனல்; உபாதேயமெனற் கியையுங் கருத்துப்பொருள் காட்சிப் பொருளாகிய வியங்குதிணை நிலைத்திணைகளை யுபாதான

மாகக் கொண்டுபலவாகக் கற்பித்துழறஜல. இதஞு லான்மாவாகிய தன்ஜனயன்றிப் பண்பி யில்ஜலயெனத்தெளியாததாற் பண்பஜனத்தையும் பண்பியெனத்திட மாகக்கரு திப்பிறவிதோறு முழல்கின்றனம். இதிற்றன்ஜனக் கல்லாவிடத்துக்கற்றும் பயனின் றென்பது கருத்து. ஆயினெப்பாடைவல்லவரும் பண்பியபரிமிதமென்பதெல்லாம் பண்புந்தொழிஜலயென்க. இதஜனச்சோதஜன ஞாயம் பொருத்தத்தாலெங் கணுங் காணலாம். அயலஜனத்து மறிவின் பிரிதிபலனமாதலால் சர்வம் மித்தையென்றும், ஆதிமத்தியாந்தமறிவாமுடிவதாற் சர்வம்பிரமமென்றும், நானெனல் அறிவையன்றி யெல்லாவிதத்துமின்மையாற் சர்வம் நானென்றும் போந்தவாறுகாண்க. இதஜன யந்நிஜலயுடையோர்பாலன்றிக்கேட்டுத் தெளியின்பழிப்பாமுடியுமென்க. இதற்கிவ்வு லகமேசாட்சி. ஒருநிஜலயையும் விடாததா லிவ்வுபநிடதத்தைப் போலத் துக்க நிவிர்த்தியையும் தடையற்ற வானந்தத்தையுந் தரற்பால தொரு நூலு மெங்கணு மில்ஜல யெனக்கருதிப்பாடித் தந்ததுமுறையோ? வழுவோ? வழுவெனின், துவாதசாந் தப்பெரு வெளிதாற் பாலது வேறென் றிருக்கவேண்டும். இருக்கின்றதெனின் போலி யாகாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமில்ஜலயெனின் முறையாமென்க.

முற்றிற்று.

☞ இப்புத்தகம்வேண்டியவர்கள் சென்ஜன முத்தியாலுப் பேட்டை தம்புசெட்டி வீதி 316 நெ.வீட்டில் மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ்ஸிலும், பெத்துநாயக்கன்பேட்டை குஜிலி தேவராய முதலிவீதி 234 நெ.மெத்தையில் ஜவளி. சை. இரத்தின செட்டி கம்பெனியிலும், சூஜள குசப்பேட்டை கந்தசுவாமிகோவில் வீதியில் ஈசூர் கணக்கு, சச்சிதாநந்தபிள்ஜள அவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ
கடவுள் துணை.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனாலறிவிப்பது யாதெனின், இதனடியிற்கண்டுள்ள புத்தகங்கள் வேண்டு வோர், சென்னை ஜெனரல் போஸ்டாபீஸ் ஹெட்கிளர்க்கு **ஸ்ரீ, கோ.துரைசாமிநாயுடு** அவர்களிடத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். வெளிநாட்டார் ஷை யாருக்கு முன்பண மனுப்பாமலே வாலியூ பேயேபில் போஸ்டிலேயே பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அச்சிட்டிருக்கும் நூல்கள்.

பிரபுலிங்கலீலை மூலமும் உரையும்.
சுவானுபூதிவிளக்கம், சீவகாருணியவிளக்கம்.
உபநிடத விருத்தியுரை.
வேதாந்த சூளாமணி உரை.
தசகாரிய மகாவாக்கியவுரை.
திருக்குத் திரிசிய விவேகவுரை.
உத்தமவாதம்.
கைவல்லிய நவநீத விருத்தியுரை.
சர்வமதசித்தாந்த விளக்கவினாவிடை.
தத்துவநிஜானுபோகசாரம்.
சுகர் கைவல்லியம்.
சொரூபசார மூலம்.
பிரத்தியக்ஷானுபூதிவிளக்கம்.
சசிவன்னபோதவுரை.
எதார்த்தவாதம்.
சொரூபசாரம் மூலமும், உரையும்.

இனியச்சிடப்படும் நூல்கள்.

பகவற்கீதைவிருத்தியுரை.
வேதாந்த இலக்கணவுரை.